C/2026/2652

22.5.2026

DECIZIA COMISIEI

din 24 septembrie 2024

de constatare a faptului că, având în vedere angajamentele obligatorii, subvențiile străine din cadrul concentrării nu denaturează piața internă

(Cazul FS.100011 – e&/PPF Telecom Group)

(C/2026/2652)

[notificată cu numărul C(2026) 6745]

(Numai textul în limba engleză este autentic)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ([1]),

având în vedere Regulamentul (UE) 2022/2560 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind subvențiile străine care denaturează piața internă ([2]), în special articolul 11 alineatele (3) și (4) și articolul 25 alineatul (3) literele (a) și (b),

având în vedere decizia Comisiei din 10 iunie 2024 de a iniția o investigație aprofundată în temeiul articolului 10 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul privind subvențiile străine („decizia de inițiere a procedurii"),

după ce întreprinderilor în cauză li s-a oferit posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere cu privire la obiecțiile formulate de Comisie în decizia de inițiere a procedurii,

după consultarea Comitetului consultativ privind subvențiile străine,

întrucât:

1. INTRODUCERE

(1) La data de 26 aprilie 2024, Comisia Europeană („Comisia") a primit, în temeiul articolului 21 din Regulamentul privind subvențiile străine, o notificare a unei concentrări propuse, prin care Emirates Telecommunications Group Company P.J.S.C. („Emiratele Arabe Unite" sau „EAU") („e&" sau „partea care a efectuat notificarea") va dobândi controlul exclusiv asupra PPF Telecom Group B.V. („PPF" sau „întreprinderea-țintă" și, împreună cu partea care a efectuat notificarea, „părțile") („tranzacția"). Tranzacția se va realiza prin achiziționarea de acțiuni.

2. PĂRȚILE

(2) e& este un operator de telecomunicații cu sediul în Abu Dhabi (unul dintre cele șapte emirate din cadrul EAU organizate ca federație), constituit în temeiul Legii federale nr. 1 din 1991 privind Emirates Telecommunications Group Company („Legea privind e&"). e& este controlat și deținut în proporție majoritară de *Emirates Investment Authority* (Autoritatea pentru Investiții din Emiratele Arabe Unite – „EIA"), care este fondul suveran al EAU, controlat și deținut integral de guvernul federal al EAU ([3]). În conformitate cu Legea privind e& și cu statutul e&,

([1]) JO C 115, 9.8.2008, p. 47, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/tfeu_2012/oj.

([2]) Regulamentul (UE) 2022/2560 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind subvențiile străine care denaturează piața internă („Regulamentul privind subvențiile străine") (JO L 330, 23.12.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj). Toate linkurile din prezenta decizie au fost accesate ultima dată la 28 și 29 august 2024.

([3]) Formularul FS-CO, punctul 6: „*În conformitate cu Legea federală nr. 267/10 pentru anul 2009, în vigoare de la 1 ianuarie 2008, guvernul federal al EAU a transferat către EIA participația sa de 60 % în cadrul e&. [...] toți acționarii, cu excepția EIA, dețin o participație minoritară nedecisivă și nu exercită nicio influență asupra e& dincolo de drepturile de vot aferente acțiunilor lor ordinare, aceste drepturi de vot fiind dispersate într-o mare măsură între numeroșii acționari*". Pe lângă deținerea unei participații majoritare, EIA are dreptul (în conformitate cu articolele 22-24 din statutul e&) să numească șapte dintre cei 11 membri ai consiliului de administrație ai e&, precum și președintele și vicepreședintele consiliului de administrație.

EIA a fost desemnată drept „acționar special”, aprobarea sa fiind necesară în anumite privințe ([4]). Ca atare și astfel cum a fost confirmat chiar de partea care a efectuat notificarea ([5]), e& și EIA fac parte din aceeași întreprindere.

(3) PPF Group N.V. („vânzătorul”) este un grup internațional de investiții, înființat în Cehia în 1991. Acesta gestionează operațiuni în 25 de țări din Europa, America de Nord și Asia, având ca domenii principale de activitate telecomunicațiile, media, serviciile financiare, comerțul electronic, bunurile imobiliare, ingineria mecanică și biotehnologia.

(4) Întreprinderea-țintă este reprezentată de activitatea de telecomunicații a vânzătorului (cu excepția activității de telecomunicații desfășurată în Cehia, care va fi disociată), care constă în operațiuni de telecomunicații desfășurate în Ungaria, Bulgaria, Serbia și Slovacia. Întreprinderea-țintă include operațiunile de telecomunicații (cu amănuntul) ale vânzătorului (Yettel în Bulgaria, Ungaria și Serbia și O2 în Slovacia), precum și activitățile legate de infrastructura de rețea (deținute prin intermediul a trei filiale regrupate sub denumirea de „CETIN” în Bulgaria, Ungaria și Serbia ([6]) și „O2 Slovakia Networks” în Slovacia). În total, întreprinderea-țintă deservește peste 10 milioane de clienți, cu venituri combinate de 1,8 miliarde EUR în 2022.

3. **TRANZACȚIA**

(5) În temeiul unui contract de vânzare-cumpărare de acțiuni din 1 august 2023 („CVC”), e& va achiziționa direct 50 % plus o acțiune în cadrul întreprinderii-țintă. Ca urmare a tranzacției, întreprinderea-țintă va emite acțiuni preferențiale către e& care urmăresc profiturile entităților CETIN și prin intermediul cărora se asigură faptul că e& primește o participație economică de 50 % plus o acțiune în cadrul activității CETIN, restul fiind alocat GIC Private Limited („GIC”) (30 %) și vânzătorului (20 %). Printre alte condiții prealabile, finalizarea tranzacției este condiționată de convenirea de către e& și vânzător asupra unui acord al acționarilor („acordul acționarilor”), care urmează să fie încheiat la finalizarea tranzacției și care va stabili drepturile de guvernanță ale e& și ale vânzătorului în cadrul întreprinderii-țintă după finalizarea tranzacției. e& și vânzătorul au pregătit un proiect de acord al acționarilor într-o formă convenită în mod substanțial, care urmează să fie încheiat la finalizarea tranzacției și care prevede că [...] (*). Prin urmare, acordul acționarilor va asigura faptul că e& deține controlul exclusiv asupra întreprinderii-țintă.

(6) Având în vedere considerentul 5, e& va dobândi controlul exclusiv asupra întreprinderii-țintă în sensul articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind subvențiile străine.

(7) Contraprestația aferentă tranzacției se ridică la 2,15 miliarde EUR, la care se adaugă plăți de beneficii viitoare (de tip „earn-out”) și de recuperare (de tip „claw-back”) în valoare de 350 de milioane EUR și, respectiv, de 75 de milioane EUR, condiționate de îndeplinirea sau neîndeplinirea anumitor obiective financiare.

(8) În plus, e& și vânzătorul au încheiat anumite acorduri care urmăresc să garanteze că vânzătorul va păstra o participație minoritară nedecisivă în cadrul întreprinderii-țintă pentru o perioadă care să îi permită e& să beneficieze de experiența și cunoștințele sale privind piața. S-a convenit că perioada respectivă va avea o durată de cinci ani și este condiționată de exercitarea unei opțiuni „put” („opțiunea «put»”) pentru vânzător și a unei opțiuni call corespunzătoare pentru e& („opțiunea call”).

([4]) Consimțământul acționarului special este necesar, de exemplu, în chestiuni legate de acțiunile și acționariatul e&, cum ar fi majorările de capital social, cotarea la bursă a acțiunilor sau fuziunile, de activitățile economice ale e&, cum ar fi orice „*modificare substanțială a activității e&*”, de finanțarea e&, de exemplu prin finanțare externă care depășește o anumită limită, precum și în chestiuni legate de durata și lichidarea e&. (A se vedea în special articolele 11 și 12 din Legea privind e&, precum și statutul e&, printre altele, articolele 1, 4, 5, 14, 18, 55 și 70).

([5]) A se vedea răspunsul la cererea de informații nr. 13 din 5 august 2024, punctul 43, în care e& clarifică faptul că a răspuns la întrebarea referitoare la EIA (întrebările 6-15) pe baza faptului că e& și EIA fac parte din aceeași întreprindere.

([6]) În special, infrastructura rețelelor CETIN din Bulgaria, Ungaria și Serbia: CETIN Bulgaria EAD, CETIN d.o.o. Beograd – Novi Beograd, CETIN Hungary Zrt., împreună „CETIN”.

(*) Informații confidențiale.

4. **PRAGURILE DE NOTIFICARE**

(9) Pe baza informațiilor furnizate de părți:

(1) întreprinderea-țintă este stabilită în Uniune, unde generează o cifră de afaceri totală de 1,8 miliarde EUR, care depășește pragul de 500 de milioane EUR prevăzut la articolul 20 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul privind subvențiile străine ([7]) și

(2) e& și întreprinderii-țintă li s-au acordat contribuții financiare străine combinate („CFS”), în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine, în valoare totală de peste 50 de milioane EUR de către țări terțe, în cursul ultimilor trei ani anteriori încheierii CVC.

(10) Prin urmare, tranzacția depășește pragurile de notificare prevăzute la articolul 20 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine.

5. **PROCEDURA**

(11) La 23 mai 2024, Comisia a transmis e& o cerere de informații în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine („cererea de informații”), prin care i-a solicitat să furnizeze o serie de informații până la 27 mai 2024. La 28 mai 2024, Comisia nu primise încă informațiile solicitate. Având în vedere că aceste informații erau necesare pentru evaluarea sa, Comisia a suspendat termenele menționate la articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine de la 27 mai 2024 până la primirea informațiilor solicitate sau până la momentul la care Comisia urma să informeze partea care a efectuat notificarea sau orice alte persoane implicate că informațiile solicitate nu mai erau necesare.

(12) La 29 mai 2024, partea care a efectuat notificarea a transmis răspunsul său la cererea de informații. După ce a evaluat caracterul complet al informațiilor solicitate, Comisia a informat partea care a efectuat notificarea că se putea considera că suspendarea termenelor menționate la articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine a expirat, în temeiul articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/1441 al Comisiei („regulamentul de punere în aplicare”) ([8]). Prin urmare, termenele menționate la articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine au reînceput să curgă de la 30 mai 2024.

(13) La 4 iunie 2024 și la 11 iunie 2024, Comisia a purtat discuții telefonice cu cinci concurenți ai întreprinderii-țintă.

(14) La 10 iunie 2024, Comisia a adoptat decizia de inițiere a procedurii.

(15) La 17 și 18 iunie 2024, Comisia a trimis cereri de informații, în temeiul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine, unui număr de 14 întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectorul telecomunicațiilor și celor trei autorități naționale de reglementare din jurisdicțiile UE în care își desfășoară activitatea întreprinderea-țintă ([9]).

(16) În perioada 18 iunie 2024-21 iunie 2024, Comisia a primit răspunsuri la aceste cereri de informații din partea a 11 operatori de telecomunicații, inclusiv din partea principalilor concurenți ai întreprinderii-țintă pe piața internă. ([10]) Cele trei autorități naționale de reglementare au răspuns la această cerere de informații în perioada 20 iunie 2024-24 iunie 2024. ([11])

(17) La 28 iunie 2024, partea care a efectuat notificarea a solicitat, în temeiul articolului 24 alineatul (4) din Regulamentul privind subvențiile străine, prelungirea cu 20 de zile lucrătoare a termenelor menționate la articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine. Comisia a luat act de această solicitare și a actualizat în consecință termenul pentru investigația aprofundată.

(18) La 16 iulie 2024, partea care a efectuat notificarea a prezentat observații cu privire la decizia de inițiere a procedurii („observațiile privind decizia de inițiere a procedurii”). În aceste observații, partea care a efectuat notificarea „*a renunțat la dreptul său prevăzut la articolul 42 alineatele (1) și (4) din Regulamentul privind subvențiile străine de a solicita Comisiei să o informeze cu privire la motivele în baza cărora intenționează să își adopte decizia, de a formula observații și de a solicita accesul la dosarul Comisiei*”.

([7]) Cifră de afaceri calculată în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul privind subvențiile străine.

([8]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/1441 al Comisiei din 10 iulie 2023 privind modalitățile detaliate de desfășurare a procedurilor de către Comisie în temeiul Regulamentului (UE) 2022/2560 al Parlamentului European și al Consiliului privind subvențiile străine care denaturează piața internă (JO L 177, 12.7.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1441/oj).

([9]) A se vedea informațiile actualizate furnizate ca răspuns la cererea de informații nr. 9 din data de 14 iunie 2024.

([10]) ID384-1, ID402-2, ID843, ID404-1, ID407-1, ID425-1, ID428-2, ID430-2, ID433-3, ID440-1, ID667-1 și ID442-1 (inclusiv o prezentare de observații complementare).

([11]) ID485-1, ID482-1 și ID417-1.

(19) În aceeași zi, partea care a efectuat notificarea a prezentat angajamente în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine, împreună cu o expunere a motivelor pentru care, în opinia sa, angajamentele respective erau adecvate pentru a elimina pe deplin și în mod eficace preocupările Comisiei. În temeiul articolului 24 din Regulamentul privind subvențiile străine, acest lucru a avut ca efect prelungirea termenului menționat la articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine până la 4 decembrie 2024.

(20) La 17 iulie 2024, Comisia a transmis cereri de informații („testul de piață") unui număr de 12 părți terțe care își desfășoară activitatea în sectorul telecomunicațiilor, în temeiul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine. În perioada 22 iulie 2024-1 august 2024, Comisia a primit 11 răspunsuri. ([12])

(21) La 29 iulie 2024, serviciile Comisiei au furnizat părții care a efectuat notificarea un rezumat al rezultatelor testului de piață.

(22) La 24 iunie și la 30 iulie 2024, părțile și Comisia au organizat reuniuni de analiză a situației curente.

(23) La 5 august 2024, în temeiul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine, Comisia a transmis cereri de informații unui număr de cinci bănci care își desfășoară activitatea în EAU.

(24) La 16 august 2024, cele cinci bănci contactate au furnizat un prim răspuns la cererile respective de informații, urmat de observații suplimentare la 20 august 2024.

(25) La 19 august 2024, partea care a efectuat notificarea a prezentat o versiune semnată a angajamentelor.

(26) La 29 august 2024, Comisia a transmis o cerere de informații către Autoritatea de Reglementare în Domeniul Telecomunicațiilor și al Guvernării Digitale, în temeiul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine. TDRA și-a prezentat răspunsul la 2 septembrie 2024.

(27) La 30 august 2024, Comisia a transmis un e-mail părții care a efectuat notificarea pentru a o informa cu privire la intenția sa de a utiliza datele disponibile pentru a lua o decizie. La 2 septembrie 2024, partea care a efectuat notificarea a transmis răspunsul său.

(28) La 6 septembrie 2024, Comisia a prezentat proiectul de decizie Comitetului consultativ în vederea obținerii unui aviz consultativ, în temeiul articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine.

(29) La 20 septembrie 2024, a fost convocată o reuniune a Comitetului consultativ pentru a discuta proiectul de decizie prezentat de Comisie. Comitetul consultativ s-a reunit și a emis un aviz favorabil cu privire la proiectul de decizie.

6. **PRINCIPIILE EVALUĂRII**

(30) În conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine, se consideră că există o subvenție străină atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative. În primul rând, o țară terță trebuie să fi acordat, direct sau indirect, o contribuție financiară (imputabilitate). În al doilea rând, contribuția financiară trebuie să confere un avantaj unei întreprinderi care desfășoară o activitate economică pe piața internă (avantajul). Se consideră că o întreprindere care preia controlul sau fuzionează cu o întreprindere stabilită în Uniune desfășoară o activitate economică pe piața internă ([13]). În al treilea rând, avantajul trebuie să fie limitat la una sau mai multe întreprinderi sau industrii (specificitate).

(31) Astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine, contribuțiile financiare includ, printre altele, (a) transferul de fonduri sau de pasive; (b) renunțarea la veniturile care în mod normal sunt exigibile și (c) furnizarea de bunuri sau servicii ori achiziționarea de bunuri sau servicii.

(32) În plus, în temeiul articolului 3 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul privind subvențiile străine, CFS includ contribuțiile financiare din partea unei entități publice străine ale cărei acțiuni pot fi atribuite țării terțe, „*ținându-se seama de elemente precum caracteristicile entității și mediul juridic și economic predominant în statul în care entitatea își desfășoară activitatea, inclusiv rolul administrației publice în economie*", și din partea entităților private „*ale [căror] acțiuni pot fi atribuite țării terțe, ținându-se seama de toate circumstanțele relevante*".

([12]) ID638-2, ID641-2, ID646-1, ID689-1, ID662-1, ID653-1, ID666-1, ID644-1, ID664-1, ID645-1 și ID647-1.
([13]) Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine.

(33) Potrivit considerentului 13 din Regulamentul privind subvențiile străine, „*[a]r trebui să se considere că o contribuție financiară conferă un avantaj unei întreprinderi în cazul în care avantajul respectiv nu ar fi putut fi obținut în condiții de piață normale. Existența unui avantaj ar trebui să fie stabilită pe baza unor valori de referință comparative, cum ar fi practica de investiții a investitorilor privați, ratele de finanțare care pot fi obținute pe piață, un tratament fiscal comparabil sau remunerația adecvată pentru un anumit bun sau serviciu. În cazul în care nu sunt disponibile valori de referință direct comparabile, valorile de referință existente ar putea fi ajustate, sau ar putea fi stabilite valori de referință alternative pe baza unor metode de evaluare general acceptate*”.

(34) În conformitate cu considerentul 14 din Regulamentul privind subvențiile străine, „*[s]pecificitatea subvenției străine ar putea fi stabilită în drept sau în fapt*”.

(35) În ceea ce privește denaturarea pieței interne, articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine prevede că o subvenție străină denaturează piața dacă este „*de natură să îmbunătățească poziția concurențială a unei întreprinderi pe piața internă*” și dacă, acționând în acest sens, „*influențează astfel negativ în mod efectiv, sau are potențialul de a influența negativ concurența de pe piața internă*”. Acest lucru este stabilit într-o evaluare globală pe baza unor indicatori, care includ următoarele aspecte, fără a se limita însă la acestea: natura și cuantumul subvenției străine; situația întreprinderii, inclusiv dimensiunea acesteia și piețele sau sectoarele vizate; nivelul și evoluția activității economice desfășurate de întreprindere pe piața internă și scopul și condițiile aferente subvenției străine, precum și utilizarea acesteia pe piața internă ([14]).

(36) Fiecare indicator luat separat nu este neapărat decisiv, iar indicatorii nu sunt cumulativi, ceea ce înseamnă că – în același mod în care pot fi luați în considerare alți indicatori relevanți de la caz la caz – nu trebuie luate în considerare sau stabilite toate exemplele de indicatori relevanți enumerați la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine pentru a dovedi că o subvenție străină denaturează piața internă într-un anumit caz. Într-adevăr, în conformitate cu considerentul 19 din Regulamentul privind subvențiile străine: „*[a]tunci când utilizează indicatori pentru a stabili existența unei denaturări pe piața internă, Comisia ar putea lua în considerare diferite elemente, cum ar fi valoarea subvenției străine în termeni absoluți sau în raport cu dimensiunea pieței sau cu valoarea investiției. De exemplu, o concentrare în contextul căreia o subvenție străină acoperă o parte semnificativă din prețul de achiziție al întreprinderii-țintă este susceptibilă să aibă efecte de denaturare. […] În plus, ar trebui să se țină seama de caracteristicile pieței și în special de condițiile concurențiale de pe piață, cum ar fi barierele la intrarea pe piață. […]*” ([15]).

(37) Articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine enumeră în mod exhaustiv anumite categorii de subvenții străine care sunt cele mai susceptibile să denatureze piața internă, printre care se numără „*subvenție străină care facilitează în mod direct o concentrare*”, precum și „*o subvenție străină sub forma unei garanții nelimitate pentru datoriile sau pasivele întreprinderii, și anume fără nicio limită în ceea ce privește cuantumul sau durata unei astfel de garanții*”. În conformitate cu considerentul 20 din Regulamentul privind subvențiile străine, în ceea ce privește categoriile de subvenții străine cele mai susceptibile să denatureze piața internă, „*nu este necesar ca Comisia să efectueze o evaluare detaliată bazată pe indicatori*”.

(38) În conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine, întreprinderii care face obiectul investigației i se acordă posibilitatea de a furniza informații relevante care să arate că o subvenție străină care se încadrează într-o astfel de categorie de subvenții străine care sunt cele mai susceptibile să denatureze piața internă nu denaturează piața internă în circumstanțele specifice ale cazului.

(39) În ceea ce privește în mod specific concentrările notificate, potrivit articolului 19 din Regulamentul privind subvențiile străine, „*[a]tunci când evaluează dacă o subvenție străină acordată în cadrul unei concentrări denaturează piața internă în înțelesul articolului 4 sau 5, evaluarea respectivă se limitează la concentrarea în cauză*” și „*[î]n cadrul evaluării se iau în considerare numai subvențiile străine acordate în ultimii trei ani de dinaintea încheierii acordului, a anunțării ofertei publice sau a preluării unei participații de control*”.

(40) În conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine, „*[î]n cazul în care Comisia constată, în temeiul articolelor 4-6, că o subvenție străină denaturează piața internă și întreprinderea care face obiectul investigației propune angajamente pe care Comisia le consideră adecvate și suficiente pentru remedierea deplină și eficace a denaturării, Comisia poate să adopte un act de punere în aplicare sub forma unei decizii prin care să confere respectivelor angajamente caracter obligatoriu pentru întreprinderea în cauză (denumită în continuare «decizie privind angajamentele»). […] Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 48 alineatul (2)*”.

([14]) Articolul 4 alineatul (1) literele (a)-(e) din Regulamentul privind subvențiile străine.

([15]) A se vedea, de asemenea, considerentele 34 și 35 din Regulamentul privind subvențiile străine.

(41) În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine, Comisia poate accepta angajamentele propuse de întreprinderea care face obiectul investigației, în cazul în care acestea corectează pe deplin și în mod eficace denaturarea pieței interne. În plus, „*[a]tunci când acceptă astfel de angajamente, Comisia le conferă un caracter obligatoriu pentru întreprinderea care face obiectul investigației printr-o decizie privind angajamentele, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3)*”. În conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine, aceste angajament sunt proporționale și corectează pe deplin și în mod eficace denaturarea pe care subvenția străină o cauzează în mod efectiv sau are potențialul de a o cauza pe piața internă.

(42) În conformitate cu articolul 7 alineatul (5) din Regulamentul privind subvențiile străine, „*[d]upă caz, Comisia impune obligații de raportare și de transparență, inclusiv raportarea periodică cu privire la punerea în aplicare a angajamentelor*”.

(43) În plus, în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul privind subvențiile străine, Comisia adoptă un act de punere în aplicare sub forma unei decizii de a nu ridica obiecții atunci când „*evaluarea preliminară, astfel cum este prevăzută în decizia sa de inițiere a investigației aprofundate, nu se confirmă*” sau atunci când „*o denaturare a pieței interne este compensată de efecte pozitive în înțelesul articolului 6*”.

(44) În conformitate cu articolul 6 alineatul (1), „*[p]e baza informațiilor primite, Comisia poate compara efectele negative ale unei subvenții străine în ceea ce privește denaturarea provocată pe piața internă, în conformitate cu articolele 4 și 5, cu efectele pozitive asupra dezvoltării activității economice subvenționate relevante pe piața internă, luând în considerare în același timp alte efecte pozitive ale subvenției străine, cum ar fi efectele pozitive mai ample în raport cu obiectivele de politică relevante, în special cele ale Uniunii*”. În conformitate cu considerentul 21 din Regulamentul privind subvențiile străine, obiectivele de politică respective pot include „*un nivel ridicat de protecție a mediului și al standardelor sociale, precum și promovarea cercetării și dezvoltării*”. În ceea ce privește subvențiile considerate a fi cele mai susceptibile să denatureze piața internă în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine, „*este mai puțin probabil ca efectele pozitive să depășească efectele negative*”.

(45) În temeiul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine, Comisia ține seama de rezultatul testului comparativ „*atunci când decide cu privire la […] acceptarea de angajamente*”, precum și cu privire la natura și nivelul angajamentelor respective. În conformitate cu considerentul 21 din Regulamentul privind subvențiile străine, în cazul în care efectele pozitive predomină, Comisia poate decide să nu impună măsuri corective. În cazul în care efectele negative predomină, testul comparativ poate ajuta pentru a stabili natura și nivelului adecvat al angajamentelor.

(46) În sfârșit, în conformitate cu considerentul 9 din Regulamentul privind subvențiile străine, Regulamentul privind subvențiile străine „*ar trebui să fie aplicat și interpretat ținându-se seama de legislația relevantă a Uniunii, inclusiv de legislația privind ajutoarele de stat, fuziunile și achizițiile publice*”.

7. **EXISTENȚA SUBVENȚIILOR STRĂINE ÎN CADRUL TRANZACȚIEI**

(47) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a identificat indicii preliminare cu privire la acordarea de subvenții străine în favoarea e& sub forma unui împrumut la termen acordat e& la [...] noiembrie 2022 de către un consorțiu de bănci format în principal din bănci controlate de EAU, a unei garanții nelimitate din partea guvernului EAU, a licenței e& de furnizare de servicii de telecomunicații în EAU și a prețurilor reglementate ale telecomunicațiilor din EAU. Comisia a constatat, de asemenea, că existau indicii preliminare cu privire la acordarea de subvenții străine de către EIA sub forma unor granturi directe din partea Ministerului Finanțelor din EAU, a unor împrumuturi și avansuri rambursabile din partea Ministerului Finanțelor din EAU, a unui împrumut sub forma unei facilități de credit reînnoibile din partea unui consorțiu de bănci din EAU (care includea bănci controlate de EAU) și a unei garanții nelimitate din partea guvernului EAU.

(48) În secțiunile 7.1-7.5, Comisia își prezintă evaluarea finală în temeiul articolului 11 din Regulamentul privind subvențiile străine pentru a stabili dacă, în urma investigației aprofundate, se confirmă evaluarea preliminară privind existența subvențiilor străine în cadrul tranzacției, astfel cum se prevede în decizia de inițiere a procedurii.

7.1. **Împrumutul la termen**

(49) În notificarea sa, partea care a efectuat notificarea a susținut că tranzacția urma să fie finanțată printr-un împrumut la termen, care a fost acordat la [...] noiembrie 2022 de către un sindicat de cinci bănci ([banca 1 din EAU controlată de stat], [banca 2 din EAU controlată de stat], [banca 3 din EAU controlată de stat], [banca 4 din EAU controlată de stat] și [creditorul privat]) cu o scadență de [0-5] ani („împrumutul la termen"). Partea care a efectuat notificarea a susținut că, deși împrumutul la termen a fost pus la dispoziție pentru [scopul împrumutului], e& intenționa să îl utilizeze pentru finanțarea tranzacției ([16]).

(50) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a identificat suficiente indicii că împrumutul la termen se califică drept subvenție străină în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine care intră în domeniul de aplicare al articolului 19 din Regulamentul privind subvențiile străine și, în special, că acesta a conferit un avantaj întreprinderii e& pentru a justifica deschiderea unei investigații aprofundate în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine.

7.1.1. *Avantajul*

(51) Împrumutul la termen este structurat după cum urmează:

(1) o sumă de [100-500] de milioane USD [...] (sau [100-500] de milioane EUR ([17])), pusă la dispoziție de [creditorul privat] și remunerată la SOFR la termen ([18]) + [0,5-1]%;

(2) o sumă de [10-20] miliarde AED [...] (sau [0-5] miliarde EUR ([19])), pusă la dispoziție de sindicat și remunerată la EIBOR ([20]) + [0-0,5]% – în acest sens, angajamentele [creditorului privat], [ale băncii 1 din EAU controlate de stat], [ale băncii 2 din EAU controlate de stat] și [ale băncii 3 din EAU controlate de stat] reprezintă fiecare [5-10] miliarde AED și

(3) o tranșă în valoare de [0-5] miliarde AED ([21]) (sau [500-1 000] de milioane EUR) pusă la dispoziție de [banca 4 din EAU controlată de stat] și remunerată la EIBOR + [0-0,5]%.

(52) În notificarea sa, e& a susținut că împrumutul la termen a fost acordat în condițiile pieței, în special ca urmare a implicării [creditorului privat] atât în ceea ce privește tranșele în USD, cât și în cele în AED, acțiunile [creditorului privat] nefiind imputabile unei țări terțe.

(53) În plus, e& a prezentat o analiză justificativă efectuată de o firmă din domeniul economic ([22]). Analiza se bazează pe existența unei implicări a [creditorului privat] și arată că (i) tranșa în USD este acordată în mod necesar în condițiile pieței, întrucât este pusă la dispoziție de [creditorul privat], și (ii) tranșa convențională în AED și tranșa în AED care respectă principiile islamice ar trebui să fie, de asemenea, conforme cu condițiile pieței, în special deoarece diferența de marjă dintre tranșele în AED și tranșa în USD este în concordanță cu diferența de randament al obligațiunilor tranzacționate pe piață și emise în AED, respectiv USD ([23]).

([16]) Formularul FS-CO, punctul 35.

([17]) Conversie USD/EUR pe baza cursului mediu din 2022 de 1 EUR = 1,0530 USD.

([18]) SOFR este rata de finanțare overnight garantată, o rată a dobânzii de referință pentru instrumentele financiare derivate și împrumuturile în dolari.

([19]) Conversii AED/EUR pe baza cursului mediu din 2022 de 1 EUR = 3,8561 AED.

([20]) EIBOR este rata interbancară oferită de Emirate, care este rata dobânzii de referință, stabilită în dirhamul EAU („AED"), pentru împrumuturile între bănci de pe piața EAU.

([21]) [Banca 4 din EAU controlată de stat] este o bancă islamică care își desfășoară activitatea în domeniul finanțelor islamice și care își derulează toate contractele, operațiunile și tranzacțiile în conformitate cu principiile Sharia.

([22]) Anexa FS.CO.22.

([23]) Comisia observă că referirea la randamentele obligațiunilor corporative pentru a compara remunerarea unui împrumut este una din practicile consacrate în materie de ajutoare de stat. În special, în conformitate cu punctul 111 din Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat (a se vedea nota de subsol 101): *„În absența datelor specifice de pe piață cu privire la o anumită tranzacție cu creanțe, conformitatea instrumentului de creanță cu condițiile de piață poate fi stabilită pe baza unei comparații cu tranzacțiile comparabile de pe piață [...]. În cazul împrumuturilor [...], informațiile privind costurile de finanțare ale întreprinderii ar putea, de exemplu, să fie obținute [...] din randamentul obligațiunilor emise de întreprindere [...]. Tranzacțiile comparabile de pe piață pot fi, de asemenea, […] obligațiuni emise de un eșantion de întreprinderi de referință […]"*.

(54) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a considerat că angajamentul [creditorului privat], care constă în tranșa totală în USD în valoare de [100-500] de milioane USD și în tranșa convențională în AED în valoare de [500-1 000] de milioane AED, este semnificativ mai mic decât angajamentele celorlalți creditori. Ca atare, investițiile private reprezintă doar aproximativ [5-10] % din investiția totală. Prin urmare, Comisia a constatat, cu titlu preliminar, că investițiile private nu erau suficiente pentru a considera că riscurile și beneficiile avute în vedere de [banca 1 din EAU controlată de stat], [banca 2 din EAU controlată de stat], [banca 3 din EAU controlată de stat] și [banca 4 din EAU controlată de stat] sunt pe picior de egalitate cu cele ale investitorilor privați care participă la același împrumut. În plus, Comisia a constatat că analiza părții care a efectuat notificarea era deficitară, deoarece nu a comparat în mod corespunzător împrumutul la termen cu tranzacții comparabile, cum ar fi instrumente financiare cu aceeași scadență, de același rang și în aceeași monedă ([24]).

(55) În observațiile sale privind decizia de inițiere a procedurii, partea care a efectuat notificarea a susținut că Comisia nu a reușit să demonstreze că dispune de „*suficiente indicii*", astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (3) și la articolul 25 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine, că împrumutul la termen conferă un avantaj părții care a efectuat notificarea și că faptul de a considera participarea [creditorului privat] la consorțiul de creditori ca nerespectând practicile și jurisprudența consacrate în materie de ajutoare de stat constituie o abatere de la practica decizională a Comisiei și de la jurisprudența constantă ([25]).

(56) În special, partea care a efectuat notificarea a reamintit că [creditorul privat] a contribuit cu aproape [0,5-1] miliard EUR, sumă care, în conformitate cu practica în materie de ajutoare de stat, nu ar putea, în opinia sa, să fie calificată drept „*simbolică*" sau „*marginală*" ([26]). În plus, partea care a efectuat notificarea a explicat că participarea altor creditori nu are impact asupra evaluării riscului de credit pe care un creditor, cum ar fi [creditorul privat], și-l asumă înainte de a încheia un contract de împrumut, având în vedere că angajamentele sunt independente unele de altele. Prin urmare, participarea băncilor din EAU deținute de stat la împrumutul la termen nu ar fi trebuit să determine [creditorul privat] să accepte un nivel mai ridicat de risc.

(57) Pe baza elementelor de probă disponibile, Comisia a evaluat dacă respectivele condiții oferite de [banca 1 din EAU controlată de stat], de [banca 2 din EAU controlată de stat], de [banca 3 din EAU controlată de stat] și de [banca 4 din EAU controlată de stat] în cadrul angajamentelor lor privind împrumutul la termen oferă un avantaj pentru e& în comparație cu condițiile care ar fi oferite e& de către investitori privați, ținând seama de toate circumstanțele relevante ([27]).

(58) Comisia recunoaște că împrumutul la termen pare să fi fost acordat e& în absența oricăror dificultăți în obținerea de lichidități de către e&. În special, e& nu se afla în dificultate financiară la momentul respectiv și se bucura de un rating de credit ridicat [AA- potrivit S&P Global Ratings („S&P")] ([28]), ceea ce a făcut ca e& să fie o întreprindere atractivă pentru investitori. De asemenea, e& a obținut finanțare și din alte surse în imediata proximitate temporală a momentului acordării împrumutului la termen, inclusiv sub forma emiterii de obligațiuni cotate la bursă și a unor împrumuturi contractate cu bănci private, ceea ce ilustrează accesul societății la lichidități pe piețe în afara finanțării de către băncile din EAU deținute de stat ([29]). În acest context, este puțin probabil ca participarea băncilor deținute de stat la împrumutul la termen să fi afectat evaluarea riscului de credit al e& de către [creditorul privat], întrucât acest risc este deja considerat de piață ca fiind deosebit de scăzut, în special având în vedere existența unei garanții nelimitate în favoarea e& (a se vedea considerentele 100 și 123-125).

(59) Cu toate acestea, în pofida valorii absolute a investiției private a [creditorului privat], valoarea relativă a acestei investiții în raport cu investiția băncilor ale căror acțiuni pot fi atribuite EAU ([30]) nu permite – în sine – Comisiei să concluzioneze că respectivele contribuții ale acestor bănci deținute de stat sunt în concordanță cu investițiile private.

([24]) Decizia de inițiere a procedurii, punctele 39 și 40.

([25]) Observațiile privind decizia de inițiere a procedurii, p. 2-3. Partea care a efectuat notificarea face trimitere în special la Hotărârea din 12 decembrie 2000, Alitalia/Comisia, T-296/97, EU:T:2000:289, punctele 80 și 81 („*Un aport de capital din fonduri publice [...] trebuie considerat ca îndeplinind criteriul investitorului privat [...] dacă, printre altele, a fost efectuat în același timp cu un aport semnificativ de capital din partea unui investitor privat efectuat în circumstanțe comparabile*").

([26]) A se vedea cererea de informații nr. 11 din 26 iulie 2024, întrebarea 11.

([27]) În acest sens, existența altor subvenții străine acordate e&, cum ar fi garanția nelimitată în favoarea e&, ar fi, de asemenea, luată în considerare de către investitorii privați.

([28]) A se vedea anexa FS-CO.50.

([29]) Formularul FS-CO, tabelul 6 și răspunsul la cererea de informații nr. 10 din 3 iulie 2024, întrebarea 5.

([30]) A se vedea secțiunea 7.5.3.

(60) În notificarea sa, e& a susținut că nu a fost în măsură să efectueze o analiză comparativă adecvată a tranșei în AED, deoarece nu are „*acces la termenii și condițiile împrumuturilor comparabile acordate unor întreprinderi terțe*" ([31]). Pe baza unei analize a pieței obligațiunilor emise în AED, Comisia consideră că, într-adevăr, numărul limitat de astfel de instrumente financiare emise în această monedă face dificilă efectuarea unei analize comparative alternative pe baza informațiilor disponibile public. Comisia observă că, începând cu 29 august 2024, numărul de obligațiuni corporative (inclusiv obligațiuni scadente) emise în AED începând cu 2010 pentru care erau disponibile date în baza de date Bloomberg s-a situat sub 50 ([32]); dintre acestea doar o singură obligațiune corporativă a fost emisă în perioada de șase luni de la data acordării împrumutului la termen ([33]). Această obligațiune ([34]), emisă de [banca 2 din EAU controlată de stat] în [S2 2022], este similară în ceea ce privește termenii săi cu o altă obligațiune emisă de [banca 2 din EAU controlată de stat] în [S2 2023] ([35]), aspecte în legătură cu care partea care a efectuat notificarea a precizat că diferențele dintre împrumutul la termen și obligațiunea respectivă ar putea fi explicate prin faptul că (i) finanțarea unei bănci prin emiterea de obligațiuni și finanțarea unei societăți, cum ar fi e&, prin acordarea de împrumuturi diferă în mod semnificativ prin natura lor și (ii) [banca 2 din EAU controlată de stat] are un rating de credit A+, cu o treaptă mai mică decât ratingul de credit al e& ([36]). În plus, partea care a efectuat notificarea a susținut că, în cazul specific al obligațiunii emise în [S2 2023], rata efectivă a dobânzii aferentă tranșelor în AED din împrumutul la termen a fost semnificativ mai mare decât rata dobânzii aferentă obligațiunii [băncii 2 din EAU controlate de stat]. În cazul obligațiunii emise în [S2 2022], randamentul de [5-10] % se încadrează în intervalul ratei dobânzii efective a tranșelor în AED din împrumutul la termen la momentul acordării sale, care se ridica la [1-5] %-[5-10] %. ([37]) Această comparație – cu singura obligațiune emisă de [banca 2 din EAU controlată de stat] în [S2 2023], în perioada de șase luni din jurul momentului acordării împrumutului la termen – deși are limitări și, prin urmare, nu este concludentă ca atare, sprijină afirmația părții care a efectuat notificarea potrivit căreia împrumutul la termen a fost acordat în condițiile pieței.

(61) În plus, Comisia observă că nu a fost în măsură să efectueze o analiză comparativă pe baza randamentelor la scadență ([38]) ale obligațiunilor corporative în AED la [aceeași zi precum data acordării împrumutului la termen] noiembrie 2022 din cauza lipsei de date privind obligațiunile corporative lichide în AED cotate la bursă ([39]). Cu toate acestea, Comisia observă că randamentele la scadență ale celor două obligațiuni guvernamentale din EAU ([40]) au fost de [1-5] % și [1-5]%, fiind, prin urmare, mai mici decât limita inferioară a ratei efective a dobânzii aferente tranșelor în AED. Prin urmare, această analiză comparativă ar sprijini, de asemenea, afirmația părții care a efectuat notificarea potrivit căreia împrumutul la termen a fost acordat în condițiile pieței.

(62) Comisia observă, de asemenea, că, în absența unor societăți similare cu același rating de credit care să își desfășoară activitatea în EAU (a se vedea considerentul 100), o analiză comparativă pe baza unor împrumuturi similare acordate de bănci private în AED nu ar fi fost posibilă, având în vedere că astfel de împrumuturi similare nu există.

(63) În plus, la cerere, e& a prezentat elemente de probă suplimentare conform cărora, în [S2 2023], această întreprindere a contractat un împrumut în valoare de [100-500] de milioane AED de la [banca 3 din EAU controlată de stat] și de la [creditori privați]. Partea care a efectuat notificarea susține că, în contextul împrumutului respectiv, cei doi creditori privați ([creditorii privați]) acoperă [60-70 %] din totalul angajamentelor de creditare, astfel că investiția [băncii 3 din EAU controlate de stat] poate fi considerată *pari passu* cu o investiție privată. În consecință, condițiile împrumutului respectiv sunt conforme cu condițiile pieței.

(64) Partea care a efectuat notificarea susține că împrumutul respectiv este comparabil cu împrumutul la termen prin faptul că (i) este stabilit în aceeași monedă și (ii) are aceeași scadență ([1-5] ani). Împrumutul respectiv este supus, de asemenea, aceleiași rate a dobânzii EIBOR + [25-60] puncte de bază ca împrumutul la termen, pentru tranșa în AED din acesta. În acest sens, potrivit părții care a efectuat notificarea, împrumutul poate servi drept element de comparație pentru a verifica dacă împrumutul la termen a fost acordat în condițiile pieței.

([31]) Formularul FS-CO, punctul 188.
([32]) Sursa: Bloomberg.
([33]) De la [...] august 2022 până la [...] februarie 2023.
([34]) [Numărul de identificare al emisiunii de obligațiuni].
([35]) [Numărul de identificare al emisiunii de obligațiuni].
([36]) Formularul FS-CO, secțiunea 3.5.4.3 și răspunsul la cererea de informații nr. 5 anterioară notificării din 5 februarie 2024, întrebarea 4.
([37]) Rata efectivă a dobânzii aferentă împrumutului la termen este prezentată ca interval, deoarece împrumutul are caracteristici care fac ca respectivul calcul al ratei efective a dobânzii să depindă de calendarele de plată ale fondurilor angajate. Intervalul se bazează pe scenarii alternative posibile, astfel cum sunt descrise în anexa A la anexa FS-CO.22.
([38]) Randamentul la scadență este rata internă de rentabilitate economică a unei investiții într-o obligațiune dacă investitorul deține obligațiunea până la scadență, toate plățile fiind efectuate conform planificării și reinvestite în același timp.
([39]) Pe baza datelor disponibile în baza de date Bloomberg, accesată la 29 august 2024.
([40]) [Numărul de identificare al emisiunii de obligațiuni].

(65) Comisia constată că, pe lângă faptul că ambele împrumuturi au aceeași scadență, aceeași monedă și aceleași rate ale dobânzii, ele sunt negarantate și, prin urmare, au același rang de prioritate. Deși valoarea împrumutului respectiv, și anume [100-500] de milioane AED, este cu mult mai mică decât valoarea angajamentelor băncilor din EAU deținute de stat în temeiul împrumutului la termen, acesta nefiind pe deplin comparabil cu împrumutul la termen, împrumutul în cauză constituie în continuare un indiciu că respectivele condiții aferente tranșelor în AED din împrumutul la termen pot fi considerate în concordanță cu cele pe care investitorii privați le-ar fi oferit pentru împrumuturi de valori mai mici în cazul în care majoritatea angajamentelor nu sunt furnizate de bănci din EAU deținute de stat.

(66) În ceea ce privește tranșa în USD, e& a prezentat o analiză comparativă pe baza randamentului la scadență la [aceeași zi precum data acordării împrumutului la termen] noiembrie 2022 al obligațiunilor corporative în USD emise de entități cu rating de credit AA- ([41]). Această analiză arată că rata efectivă a dobânzii aferente tranșei în USD din împrumutul la termen ([1-5] %-[5-10] %) ([42]) a fost în concordanță cu marea majoritate a randamentelor la scadență ale obligațiunilor emise de entități cu același rating de credit precum e&, chiar depășindu-le. De asemenea, e& a precizat că împrumutul la termen este în concordanță cu prețul de piață al obligațiunii emise de e& în [S1 2014], cu un randament la scadență la [aceeași zi precum data acordării împrumutului la termen] noiembrie 2022 de [5-10] % și, prin urmare, aproape de limita inferioară a ratei efective a împrumutului la termen.

(67) Comisia observă că nu a fost posibil să se efectueze o analiză comparativă care să se limiteze la obligațiunile emise de societăți care își desfășoară activitatea în același sector și care au același rating de credit precum e& din cauza lipsei de informații publice cu privire la astfel de obligațiuni pe piață și, de asemenea, având în vedere că niciunul dintre omologii e& din sectorul telecomunicațiilor nu beneficiază de un rating de credit la fel de ridicat precum cel al e& (a se vedea considerentul 100).

(68) Pe lângă observațiile părții care a efectuat notificarea, Comisia observă că, în ceea ce privește obligațiunile corporative în USD cu un rating de credit AA- emise în cele trei luni anterioare datei acordării împrumutului la termen, randamentul nominal mediu a fost de [1-5] % ([43]) și că peste 80 % din aceste obligațiuni au fost emise cu un randament nominal mai mic de [1-5] %, ceea ce reprezintă limita inferioară a ratei efective a împrumutului la termen ([44]).

(69) Prin urmare, ținând seama de elementele de probă disponibile (condițiile de participare a [creditorului privat] la împrumutul la termen, analiza furnizată de partea care a efectuat notificarea cu privire la o comparație între condițiile tranșelor în AED și ale tranșei în USD din împrumutul la termen, precum și comparabilitatea condițiilor împrumutului e& din [S2 2023] și informațiile disponibile cu privire la tranzacții cel puțin parțial comparabile), Comisia constată că ele indică faptul că împrumutul la termen nu conferă, în sine, un avantaj pentru e&.

(70) În sfârșit, Comisia ia act de faptul că, deși informațiile privind împrumutul la termen – identificat ca potențială subvenție străină în decizia de inițiere a procedurii – au devenit disponibile publicului și acestea au fost identificate ulterior în cererile de informații adresate concurenților întreprinderii-țintă, Comisia nu a primit nicio informație de la părți terțe prin care acestea ar pune sub semnul întrebării conformitatea cu condițiile pieței a împrumutului la termen ([45]).

(71) Prin urmare, pe baza informațiilor din dosarul Comisiei, Comisia constată, având în vedere elementele de probă, că evaluarea sa preliminară din decizia de inițiere a procedurii potrivit căreia împrumutul la termen conferă un avantaj pentru e& nu se confirmă.

(72) Această constatare nu exclude posibilitatea ca respectivele condiții ale împrumutului la termen să reflecte existența altor subvenții străine de care beneficiază e&, în special existența unei garanții nelimitate în favoarea e&, care a fost probabil luată în considerare de băncile care au acordat împrumutul la termen în analiza lor privind riscul inerent, așa cum ar fi fost cazul pentru orice altă finanțare acordată e&, astfel cum se va stabili în secțiunea 7.2.

([41]) Formularul FS-CO, secțiunea 3.5.4.2 și figura 9. Analiza s-a bazat pe obligațiuni cu o scadență reziduală mai mică de 10 ani la [aceeași zi precum data acordării împrumutului la termen] noiembrie 2022, excluzând băncile și instituțiile financiare, societățile deținute în proporție majoritară de stat și obligațiunile pentru care nu există informații privind randamentul la scadență.

([42]) A se vedea nota de subsol 37 din prezenta decizie și anexa B la anexa FS-CO.22.

([43]) [Numărul de identificare al emisiunii de obligațiuni].

([44]) Sursa: Bloomberg.

([45]) Răspunsurile la cererile de informații ale Comisiei din 17 iunie 2024 (a se vedea nota de subsol 10).

(73) Având în vedere constatarea Comisiei potrivit căreia nu se confirmă existența unui avantaj pentru e& ca urmare a acordării împrumutului la termen, nu este necesar să se examineze celelalte condiții referitoare la existența unei subvenții străine în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine.

7.1.2. *Concluzie*

(74) Pe baza elementelor din secțiunea 7.1, Comisia constată, în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul privind subvențiile străine și în urma investigației aprofundate, că evaluarea preliminară potrivit căreia împrumutul la termen constituie o subvenție străină, astfel cum se prevede în decizia de inițiere a procedurii, nu se confirmă.

7.2. **Existența unor norme specifice în materie de insolvență, care se califică drept garanție nelimitată**

(75) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a identificat suficiente indicii potrivit cărora combinația dintre (i) inaplicabilitatea procedurii ordinare de faliment aplicabile în mod normal în EAU, care constituie o garanție nelimitată, și (ii) materializarea acesteia în condițiile probabil avantajoase ale împrumutului la termen în ultimii trei ani dinaintea încheierii CVC se califică drept subvenție străină în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine care intră în domeniul de aplicare al articolului 19 din Regulamentul privind subvențiile străine pentru a justifica deschiderea unei investigații aprofundate în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine ([46]).

(76) În observațiile sale privind decizia de inițiere a procedurii, partea care a efectuat notificarea a susținut că (i) decizia de inițiere a procedurii a afirmat în mod eronat că Legea falimentului din EAU nu se aplică în cazul e&, e& putând doar renunța la aplicarea acestor prevederi, (ii) nu au existat suficiente indicii pentru a stabili existența unei garanții, în special având în vedere că nu există nicio obligație legală pentru statul EAU de a garanta datoriile e& și, contrar jurisprudenței consacrate în materie de ajutoare de stat, agențiile de rating de credit nu iau în considerare sprijinul implicit, (iii) au existat situații în trecut în care societățile din EAU controlate de stat au făcut obiectul procedurii de lichidare ([47]).

7.2.1. *Existența unei garanții nelimitate*

(77) Decretul-lege federal nr. 9 din 2016 („Legea falimentului din 2016") stabilește cadrul juridic pentru restructurarea financiară a întreprinderilor din EAU, inclusiv procedurile de concordat preventiv și de faliment. În special, articolul 132 din Legea falimentului din 2016 stabilește procedura de „*lichidare a bunurilor debitorului în raport cu eventualele creanțe împotriva debitorului*", iar articolele 135-138 stabilesc procedura de acoperire a creanțelor creditorului.

(78) Articolul 2 din Legea falimentului din 2016 prevede că aceasta se aplică, printre altele, „*societăților care nu sunt înființate în conformitate cu Legea societăților comerciale și care sunt deținute integral sau parțial de guvernul federal sau local și ale căror legi de înființare, acte constitutive sau statute prevăd respectarea de către acestea a dispozițiilor prezentului decret-lege*".

(79) e& este o întreprindere deținută parțial de guvernul federal. Într-adevăr, partea care a efectuat notificarea susține că e& este o întreprindere controlată și deținută în proporție majoritară de EIA, care este fondul suveran al EAU, controlat și deținut integral de guvernul federal al EAU (a se vedea considerentul 2). Prin urmare, la fel ca orice altă societate din EAU controlată de stat, partea care a efectuat notificarea susține că e& intră sub incidența Legii societăților comerciale numai în măsura în care dispozițiile specifice din documentele sale constitutive nu prevăd altfel ([48]). Cu toate acestea, statutul e& exclude în mod explicit aplicarea mai multor dispoziții din Legea societăților comerciale ([49]).

(80) În plus, e& este o societate „*deținută integral sau parțial de guvernul federal sau local*" în sensul Legii falimentului din 2016.

([46]) Decizia de inițiere a procedurii, punctele 46-71.
([47]) Observațiile privind decizia de inițiere a procedurii, p. 3-5.
([48]) Formularul FS-CO, punctul 337 și nota de subsol 183.
([49]) A se vedea articolul 79 din statutul e&.

(81) Prin urmare, e& este exclusă din domeniul de aplicare al Legii falimentului din 2016, cu excepția cazului în care alege să i se aplice această lege prin documentele sale constitutive. Documentele constitutive ale e&, și anume statutul său, nu conțin dispoziții în legătură cu exercitarea unei astfel de opțiuni.

(82) Partea care a efectuat notificarea a susținut că „*poziția juridică referitoare la aplicarea Legii falimentului din EAU [din 2016] în cazul e& nu este în totalitate lipsită de îndoieli*” ([50]). Cu toate acestea, partea care a efectuat notificarea nu a prezentat elemente care să infirme constatarea Comisiei potrivit căreia e& face obiectul unor norme de insolvență diferite de cele general aplicabile societăților din EAU.

(83) Prin urmare, în practică, în temeiul Legii falimentului din 2016, e& are dreptul de a face obiectul unor norme în materie de insolvență care derogă de la cele aplicabile societăților comerciale obișnuite din EAU. Astfel, acționarii săi au posibilitatea de a decide în mod unilateral în ce măsură e& face obiectul legii ordinare a falimentului.

(84) În plus, Comisia constată că normele în materie de insolvență la care este supusă în prezent e& se abat, în fapt, de la cele aplicabile altor societăți comerciale din EAU, astfel cum se detaliază în considerentele 85-91.

(85) Legea falimentului din 2016 prevede două proceduri principale la care poate recurge un debitor care se confruntă cu dificultăți financiare. În primul rând, se prevede posibilitatea ca debitorii care „*nu au încetat să își plătească datoriile restante timp de mai mult de (30) treizeci de zile lucrătoare consecutive*” să ajungă la o înțelegere cu creditorii lor, sub controlul instanței competente ([51]). În al doilea rând, se prevede o procedură de faliment adresată debitorilor care au încetat să își ramburseze datoriile „*timp de mai mult de (30) de zile lucrătoare consecutive*” ([52]). În cadrul procedurii de faliment, debitorii eligibili pot explora posibilitatea restructurării datoriilor lor, sub rezerva elaborării unui „*regim de restructurare*” (sau a unui plan de restructurare) care trebuie aprobat de instanța competentă și de anumiți creditori ([53]). În cazul în care restructurarea datoriilor nu are succes, instanța competentă va declara falimentul debitorului, ceea ce va duce la lichidarea activelor debitorului ([54]). Cererea de deschidere a procedurii de faliment trebuie depusă de debitori atât timp cât sunt considerați insolvabili, putând fi depusă, de asemenea, de creditori sau de parchet, în cazul în care acest lucru servește interesului public ([55]).

(86) În schimb, partea care a efectuat notificarea rezumă normele în materie de insolvență aplicabile e&, care sunt reglementate de statutul său, după cum urmează:

(1) e& se dizolvă, printre altele ([56]), „*în caz de pierdere a tuturor sau a majorității fondurilor sale, astfel încât societatea să nu poată investi fondurile rămase într-un mod rentabil*” ([57]);

(2) EIA, care deține 60 % din e&, are de drept de veto asupra lichidării voluntare sau a declarării falimentului e& ([58]);

(3) În cazul dizolvării, adunarea generală a e& (controlată de EIA) stabilește metoda de lichidare ([59]);

(4) În cazul în care fondurile e& nu sunt suficiente pentru ca aceasta să își achite toate datoriile, lichidatorul achită datoriile în mod proporțional ([60]);

([50]) Formularul FS-CO, punctul 340.
([51]) Anexa FS-CO.42. Așa-numitele „*proceduri de conciliere de protecție*”, reglementate la articolul (5) și următoarele din Legea falimentului din 2016.
([52]) Secțiunea 4 din Legea falimentului din 2016.
([53]) Articolele 106-108 din Legea falimentului din 2016.
([54]) A se vedea, de exemplu, în acest sens, articolul 65 care prevede situațiile în care instanța poate pune capăt procedurilor de concordat preventiv și le poate transforma în proceduri de declarare a falimentului debitorului sau articolul 109 privind respingerea regimului de restructurare de către Curte.
([55]) Articolul 68-69, articolul 72.
([56]) Lichidarea este prevăzută, de asemenea, în cazul expirării duratei stabilite pentru societate, al expirării scopului în care a fost înființată sau printr-o hotărâre specială a adunării generale.
([57]) Articolul 70 alineatul (3) din statutul e&.
([58]) Articolul 55 alineatele (1) și (9) din statutul e&.
([59]) Articolul 72 din statutul e&.
([60]) Articolul 76 din statutul e&.

(5) În plus, statutul e& prevede că EIA dispune de o serie de drepturi în calitate de „*acționar special*”: are dreptul de a prelua conducerea asupra consiliului de administrație al e& și de a supraveghea lichidarea ([61]); aceasta beneficiază, de asemenea, de un drept de preferință pentru achiziționarea activelor e& ([62]).

(87) Aceste din urmă drepturi sunt, de asemenea, completate de dispoziții specifice prevăzute de Legea federală nr. 1 din 1991 (astfel cum a fost modificată, „Legea privind e&”), în baza căreia a fost înființată e&; aceste dispoziții acordă drepturi speciale EIA în ceea ce privește activele de telecomunicații ale e&. Potrivit articolului 11 din Legea privind e&, în special:

(1) în caz de lichidare, faliment sau insolvență, EIA are dreptul de a exploata rețeaua de telecomunicații a e& pentru o perioadă de până la 24 de luni și

(2) EIA beneficiază, de asemenea, de un drept de preferință pentru achiziționarea activelor de telecomunicații ale e&.

(88) Prin urmare, dispozițiile aplicabile e& diferă de poziția obișnuită a societăților comerciale din EAU în temeiul Legii falimentului din 2016 în mai multe moduri.

(89) În primul rând, dispozițiile aplicabile e& prevăd o definiție mai restrânsă a situațiilor de insolvență, care se limitează, în statutul său, la „*pierderea tuturor sau a majorității fondurilor sale, astfel încât societatea să nu poată investi fondurile rămase într-un mod rentabil*”, comparativ cu Legea falimentului din 2016 ([63]), în temeiul căreia un debitor va face obiectul unei proceduri de faliment la „*încetarea plăților*”. Astfel, normele în materie de insolvență aplicabile e& îi permit să își continue activitatea după intervenirea unui astfel de eveniment.

(90) În al doilea rând, EIA are, în calitate de unic „*acționar special*”, drept de veto în ceea ce privește aplicarea procedurii de faliment, astfel că e& poate evita, de asemenea, o eventuală procedură de insolvență pe termen nelimitat.

(91) În sfârșit, în cazul în care e& intră în procedura de insolvență, EIA va avea dreptul de a stabili și de a desfășura procedura de faliment după cum consideră oportun, ceea ce poate conduce la o procedură de insolvență mai favorabilă activităților sale decât în cazul în care această procedură de insolvență s-ar desfășura sub supraveghere judiciară.

(92) Astfel de abateri de la procedurile ordinare de faliment, care conduc la condiții de faliment mai favorabile, ar trebui să fie *a priori* de natură să creeze, în cazul creditorilor e&, așteptări ca, în caz de insolvență, creanțele lor să nu fie satisfăcute, ceea ce ar afecta în mod negativ ratingul de credit al e&.

(93) Cu toate acestea, așteptările respective ar fi diametral opuse în cazul în care exceptarea e& de la aplicarea Legii falimentului din 2016 și de la normele în materie de insolvență care îi sunt aplicabile ar susține, în fapt, concluzia potrivit căreia este puțin probabil ca e& să nu își achite datoriile.

(94) În contextul normelor privind ajutoarele de stat, Comunicarea Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții (denumită în continuare „Comunicarea privind garanțiile”) ([64]) prevede, la punctul 1.2, astfel: „*Comisia consideră drept ajutor sub formă de garanție condițiile de finanțare mai avantajoase obținute de întreprinderi a căror formă de organizare juridică exclude falimentul sau alte proceduri de insolvabilitate*”. Având în vedere ansamblul normelor privind garanțiile publice în cadrul ajutoarelor de stat, inaplicabilitatea procedurilor de faliment sau de insolvență poate echivala astfel cu existența unei garanții de stat.

(95) În cazul de față, anumite circumstanțe speciale sunt de natură să susțină concluzia potrivit căreia este puțin probabil ca e& să nu-și achite datoriile.

(96) În primul rând, alte dispoziții în materie de insolvență aplicabile e& subliniază că, în cazul insolvenței e&, EIA nu numai că ar stabili și ar desfășura procedura de faliment, ci ar beneficia și de un drept de preferință în ceea ce privește achiziționarea activelor e&, precum și de dreptul de a exploata rețeaua de telecomunicații a e& pentru o perioadă de până la 24 de luni.

([61]) Articolul 72 din statutul e&.

([62]) Articolul 74 din statutul e&.

([63]) Articolul 6: „*1. Debitorul, în mod exclusiv, poate solicita instanței protecție în caz de faliment în situația în care se confruntă cu dificultăți financiare care necesită asistența acesteia pentru a ajunge la o înțelegere cu creditorii săi. […]*”.

([64]) Comunicarea Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții (JO C 155, 20.6.2008, p. 10).

(97) Astfel de circumstanțe indică faptul că rețeaua de telecomunicații a e& constituie un activ esențial și că, în caz de insolvență, ar exista așteptări ridicate ca guvernul EAU, prin intermediul EIA, să încerce să asigure continuitatea e&. Concluzia la care s-a ajuns în această privință se reflectă, de asemenea, în analiza agențiilor de rating ([65]).

(98) În caz de insolvență, se așteaptă ca autoritățile EAU, prin intermediul EIA, să furnizeze e& lichidități suplimentare. Un astfel de sprijin se poate materializa sub diverse forme (capitaluri proprii, împrumuturi sau alte forme), permițându-i e& să își onoreze datoriile. La rândul său, acest sprijin va asigura, în practică, faptul că va exista o șansă mai mare pentru creditori de a-și recupera creanțele decât dacă e& ar fi o societate obișnuită din EAU care ar face obiectul legii ordinare a falimentului.

(99) În al doilea rând, aceste așteptări sunt consolidate în special de faptul că, astfel cum va demonstra Comisia în secțiunea 7.5, EIA beneficiază, de asemenea, de o garanție nelimitată din partea guvernului EAU. În acest context, combinarea acestei garanții nelimitate acordate EIA cu normele derogatorii în materie de insolvență aplicabile e&, precum și faptul că EIA dispune de un drept de veto cu privire la orice procedură de insolvență a e& creează așteptări cu privire la acordarea de asistență de către EIA întreprinderii e& în cazul unor dificultăți financiare.

(100) Există dovezi cu privire la existența unor așteptări ridicate ale creditorilor e& ca datoriile lor să fie achitate. De fapt, e& are (i) cel mai bun rating de credit acordat de S&P pe piața obligațiunilor corporative denominate în AED, respectiv AA- ([66]), și (ii) cel mai bun rating de credit comparativ cu omologii săi. Într-adevăr, e& are, de asemenea, un rating de credit mai mare decât operatorii de telecomunicații din Europa și SUA ([67]). Agențiile de rating indică în mod explicit o probabilitate ridicată de sprijin public acordat societății în EAU ([68]). Sprijinul public se reflectă, de asemenea, în ratingul de credit al e&. ([69])

(101) Comisia observă, de asemenea, că termenii comuni ai împrumutului la termen ([70]) conțin, în clauza 7.2, o dispoziție privind modificarea controlului, în temeiul căreia, în cazul unei schimbări a controlului care va afecta participația EAU și al unei scăderi a ratingului de credit al e& cu peste [1-3] trepte sub ratingul său actual, [anumite condiții] ar urma să fie renegociate (sau, în anumite cazuri, [pot fi declanșate anumite condiții]) ([71]). Acest lucru este confirmat în răspunsurile la cererile de informații ale Comisiei adresate băncilor care participă la împrumutul la termen ([72]). Aceste circumstanțe confirmă faptul că sprijinul public din partea EAU pentru e& este luat în considerare de către creditori în mod explicit, precum și că se anticipează că o modificare a participației EAU (care ar avea ca rezultat aplicarea Legii falimentului din 2016 în cazul e&) va afecta ratingul societății.

([65]) Raportul privind ratingul de credit al e& publicat de S&P la 10 iunie 2023: „*Influența guvernului [...] considerăm că există o mare probabilitate de sprijin guvernamental extraordinar din partea guvernului federal al EAU, pe baza evaluării noastre cu privire la e&: Rolul important pentru guvernul EAU în calitate de furnizor de infrastructuri esențiale de comunicații și de întreprindere națională emblematică*". Transmis ca anexa FS-CO.77 la răspunsul la cererea de informații nr. 10 din 3 iulie 2024.

([66]) Singura altă societate care are un rating la fel de bun este [banca 3 din EAU controlată de stat], una dintre băncile implicate în împrumutul la termen.

([67]) Prin comparație, ratingul de credit S&P pentru unii dintre principalii operatori de telecomunicații din Europa și din SUA se prezintă astfel: AT&T(SUA) – BBB, Verizon (SUA) – BBB +, T-Mobile (Germania) – BBB+, Deutsche Telekom (Germania) – BBB +, Orange (Franța) – BBB +, Vodafone (Regatul Unit) – BBB. A se vedea, de asemenea, Tabelul 1.

([68]) Agențiile de rating de credit S&P și Fitch menționează în special „*probabilitatea ridicată a unui sprijin guvernamental extraordinar*" (https://www.reuters.com/article/idUSWLA9593/), precum și că „*ratingul Etisalat [(e&)] reflectă soliditatea legăturilor societății cu Emiratele*" (https://www.fitchratings.com/research/corporate-finance/fitch-affirms-etisalat-at-a-outlook-stable-26-11-2019).

([69]) Conform raportului privind ratingul de credit realizat de S&P din 28 iunie 2023, „*ratingul ar putea fi supus unor presiuni în cazul în care bonitatea EAU, acționarul majoritar al EAU, scade. […] Observăm o evoluție pozitivă limitată a ratingului în următoarele 24 de luni, ratingul «AA-» fiind cel mai ridicat rating posibil pentru e& ca urmare a legăturii sale cu guvernul*". Raportul privind ratingul de credit realizat de S&P din 28 mai 2010, prin care ratingul de credit al e& a fost majorat la AA-, menționează că „*acțiunea de rating este determinată de reevaluarea de către [S&P] a profilului de credit de sine stătător al [e&], pe care [S&P] îl evaluează în prezent la A+ [...], precum și de opinia [S&P] potrivit căreia există o probabilitate «ridicată» ca guvernul EAU să ofere în timp util un sprijin extraordinar Etisalat în cazul unei nevoi financiare*". Acest lucru ilustrează majorarea ratingului de credit al e& ca urmare a sprijinului public al EAU.

([70]) Anexa FS-CO.11.

([71]) A se vedea răspunsurile la cererea de informații nr. 14 a Comisiei din 5 august 2024.

([72]) A se vedea răspunsurile la cererea de informații nr. 14 a Comisiei din 5 august 2024.

(102) Prin urmare, Comisia consideră că, în circumstanțele de față, inaplicabilitatea Legii falimentului din 2016 în cazul e&, constituind o abatere de la normele de drept comun ([73]), echivalează cu existența unei garanții de stat în favoarea e&. Având în vedere că această garanție nu este limitată ca valoare sau în timp, Comisia consideră că ea este o garanție de stat nelimitată („garanția nelimitată în favoarea e&").

(103) Partea care a efectuat notificarea susține că exceptarea de la Legea falimentului din EAU nu poate fi interpretată ca o garanție a intervenției publice în cazul neîndeplinirii obligațiilor de plată de către societate, întrucât nu există acte cu putere de lege sau norme administrative ale EAU care să impună guvernului EAU să furnizeze garanții sau sprijin de salvare în cazul insolvenței unei entități publice și că, *„în absența oricărei obligații legale, participația statului și eventualul sprijin politic (dar în mod inerent incert) nu sunt suficiente pentru a constitui un avantaj în sensul Regulamentului privind subvențiile străine sau al legislației UE în materie de ajutoare de stat. Partea care a efectuat notificarea susține că, spre deosebire de cazurile de ajutor de stat, e& se află într-o situație de fapt și de drept diferită, agențiile de rating nerecunoscând existența vreunei garanții de stat implicite în favoarea e&* ([74])".

(104) În această privință, Comisia constată că existența unei dispoziții explicite nu este necesară pentru constatarea unei garanții nelimitate, în cazul în care circumstanțele de fapt și de drept în cauză demonstrează existența unei astfel de garanții. Comisia a stabilit acest lucru mai sus în secțiunea 7.2.

(105) În plus, Comisia a arătat în considerentul 99, contrar celor afirmate de partea care a efectuat notificarea, că agențiile de rating iau în considerare existența unei mari probabilități de intervenție a statului în cazul insolvenței e&.

(106) În orice caz, Comisia observă că intervenția financiară a statelor membre ale UE în contextul procedurilor de insolvență este limitată de cadrul UE privind ajutoarele de stat. Acest lucru nu se întâmplă în EAU, care, în general, nu sunt limitate în ceea ce privește capacitatea lor de a furniza asistență financiară întreprinderilor aflate în dificultate. La rândul său, împreună cu celelalte caracteristici descrise în prezenta secțiune, este probabil ca acest lucru să se reflecte, în mod rațional, în așteptările ridicate ale creditorilor cu privire la un sprijin potențial mai mare din partea EAU în comparație cu sprijinul care ar fi putut fi obținut de la un stat membru al UE.

(107) Cu toate acestea, Comisia este de acord că nu poate pur și simplu să presupună existența unei garanții nelimitate în baza exclusivă a unei participații publice. Mai degrabă, Comisia ia în considerare o serie de elemente de probă care demonstrează existența unei garanții din partea unei țări terțe. În prezenta decizie, contrar afirmației părții care a efectuat notificarea, Comisia nu se bazează pur și simplu pe *„existența participației statului și a unui eventual sprijin politic (dar incert)*", ci ia în considerare regimul juridic aplicabil e& în caz de insolvență, în combinație cu drepturile specifice de care beneficiază guvernul EAU (prin EIA) în ceea ce privește activele e&, precum și alte circumstanțe relevante, cum ar fi rolul EIA, ratingul de credit al e& și modul în care acesta reflectă așteptările creditorilor, ceea ce, în opinia Comisiei, indică împreună existența unei garanții din partea unei țări terțe.

(108) Partea care a efectuat notificarea explică, de asemenea, că regimul special aplicabil e& nu are ca scop *„salvarea e& de la faliment sau lichidare, ci mai degrabă asigurarea furnizării neîntrerupte de servicii de telecomunicații în EAU în cazul unei eventuale insolvențe a e&*". Partea care a efectuat notificarea subliniază existența unor regimuri similare în Regatul Unit pentru societățile care desfășoară activități în domeniul infrastructurii critice. Dispoziții similare există, de asemenea, în temeiul normelor privind ajutoarele de stat (în Orientările privind salvarea și restructurarea ([75])) în ceea ce privește furnizarea continuă de servicii publice de către întreprinderile aflate în dificultate ([76]).

([73]) Concluzie formulată în lumina principiilor care stau la baza raționamentului urmat de Comisie în Decizia 2010/605/UE, care a condus la Hotărârea Curții din 3 aprilie 2014, Franța/Comisia, C-559/12 P, EU:C:2014:217, și în Decizia 2012/26/UE, care a condus la Hotărârea Curții din 19 septembrie 2018, Franța și IFP Énergies nouvelles/Comisia, C-438/16 P, EU:C:2018:737.

([74]) Observațiile privind decizia de inițiere a procedurii, secțiunea 2.

([75]) Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate (JO C 249, 31.7.2014, p. 1).

([76]) Răspunsul la cererea de informații nr. 5 anterioară notificării din 5 februarie 2024, întrebarea 5.

(109) În această privință, Comisia constată că, deși dispozițiile referitoare la dreptul de preferință al EIA de a achiziționa active critice ale e& pot fi justificate de necesitatea de a menține această continuitate a serviciului, limitările impuse în ceea ce privește aplicarea procedurii de faliment în cazul e&, atât în ceea ce privește domeniul său de aplicare, cât și în ceea ce privește capacitatea EIA de a exercita un drept de veto asupra unor astfel de proceduri, depășesc acest scop, deoarece nu numai că mențin controlul și proprietatea statului asupra activelor critice respective, ci și protejează existența e& în ansamblul său.

(110) În sfârșit, partea care a efectuat notificarea sugerează că există „*exemple de situații în care EAU nu a intervenit pentru a acorda sprijin financiar entităților deținute de stat în trecut*". În acest sens, partea care a efectuat notificarea indică situația a două societăți deținute de stat din EAU: o restructurare a datoriilor societății Dubai Group LLC în 2012 și procedura de insolvență aplicată societății Arabtec Holding PJSC în 2020 ([77]).

(111) În ceea ce privește Dubai Group LLC, Comisia nu a identificat niciun element de probă care să indice necesitatea unei intervenții a statului pentru asigurarea solvabilității Dubai Group LLC și niciun vreun element de probă care să arate că Dubai Group LLC ar fi fost insolvabilă ([78]). Prin urmare, acest caz nu ilustrează dacă EAU oferă sau nu sprijin întreprinderilor aflate în dificultate.

(112) În ceea ce privește Arabtec Holding PJSC, Comisia constată că, tocmai pentru că Arabtec Holding PJSC a făcut obiectul unei proceduri ordinare de faliment în EAU, situația sa nu este comparabilă cu cea a e&, în contextul căreia abaterile identificate de la Legea falimentului din 2016 indică existența unei garanții de stat. În plus, Arabtec Holding PJSC este, potrivit părții care a efectuat notificarea, „*o societate importantă de construcții*", astfel că nu este clar dacă activitățile sale sunt critice pentru EAU și dacă situația sa este comparabilă cu cea a e&.

(113) În sfârșit, probabilitatea ca statul să intervină în cazul unor dificultăți financiare pentru e&, în special în ceea ce privește așteptările creditorilor, este ilustrată de o astfel de intervenție în beneficiul Dubai World, un mare investitor deținut de emiratul Dubai. Într-adevăr, atunci când Dubai World s-a confruntat cu dificultăți financiare în 2009, guvernul Emiratului Abu Dhabi a decis în cele din urmă să ofere un astfel de sprijin financiar Dubai World ([79]).

(114) Comisia observă, de asemenea, că preocuparea exprimată în secțiunea 7.2.1 în ceea ce privește inaplicabilitatea normelor în materie de insolvență din EAU și percepția pe piață care rezultă din aceasta cu privire la existența sprijinului din partea statului în mod continuu pentru e& au fost confirmate de observațiile prezentate de unii dintre concurenții întreprinderii-țintă de pe piața internă ([80]).

(115) Pe baza elementelor din secțiunea 7.2.1, Comisia constată că e& beneficiază de o garanție de stat nelimitată, care rezultă din abaterile statutului său de la legea ordinară a falimentului.

7.2.2. *Calificarea drept contribuție financiară*

(116) Garanția nelimitată în favoarea e& poate asigura garantarea unor împrumuturi ale e& și, prin urmare, constituie, printre altele, o garanție pentru împrumuturi, care este menționată în mod explicit ca reprezentând o contribuție financiară în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind subvențiile străine.

(117) În plus, garanția nelimitată în favoarea e& creează un risc grav și concret de a impune o sarcină suplimentară asupra EAU în viitor și, prin urmare, constituie o contribuție financiară.

([77]) Observațiile privind decizia de inițiere a procedurii, secțiunea 2.

([78]) https://gulfnews.com/business/dubai-out-to-prove-everybody-wrong-as-debt-repayments-loom-1.982139.

([79]) A se vedea, de exemplu, The Guardian, 14 decembrie 2009, „*Dubai receives a $10bn bailout from Abu Dhabi*" (Dubai primește un ajutor financiar în valoare de 10 miliarde USD de la Abu Dhabi), articol disponibil la adresa: https://www.theguardian.com/world/2009/dec/14/dubai-10bn-dollar-payout.

([80]) Răspunsurile la solicitările Comisiei din 17 iunie 2024 și 17 iulie 2024 (a se vedea notele de subsol 10 și 12). Potrivit unui important operator de telecomunicații: „*suntem de acord că exceptarea părții care a efectuat notificarea de la Legea falimentului din EAU este o problemă majoră, fiind incompatibilă cu legislația UE și a statelor membre, precum și cu politica și standardele europene în domeniul concurenței*" *[...]*; „*Preocupările în materie de concurență în acest caz se bazează pe structura acționariatului părții care a efectuat notificarea și pe accesul la resursele financiare ale EIA*" (ID666-1). Un alt operator a observat că „*punctul forte al e& este susținerea financiară solidă a statutului EAU, care ajută societatea să depășească obstacolele operaționale*" (ID840).

(118) Prin urmare, Comisia constată că garanția nelimitată în favoarea e& este o contribuție financiară în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine.

7.2.3. *Imputabilitatea către o țară terță*

(119) Comisia consideră că garanția nelimitată în favoarea e&, care decurge din normele speciale în materie de insolvență aplicabile e&, rezultă din dispozițiile legislației EAU, care permit ca e& să nu facă obiectul normelor obișnuite în materie de insolvență aplicabile societăților din EAU.

(120) Prin urmare, Comisia consideră că garanția nelimitată în favoarea e& este acordată de EAU, o țară terță în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine.

(121) În plus, Comisia observă că, în circumstanțele specifice ale acestui caz, decizia de a utiliza această posibilitate prevăzută de lege pentru a nu supune e& normelor ordinare în materie de faliment este, de asemenea, imputabilă EAU. Într-adevăr, o modificare a statutului poate fi decisă în cadrul adunării generale a acționarilor, care este controlată de EIA și în cadrul căreia EIA beneficiază, de asemenea, de un drept de veto cu privire la orice modificare ([81]).

(122) Comisia observă că EIA este o autoritate publică instituită prin lege, subordonată Cabinetului EAU ([82]). Aceasta este „*entitatea exclusivă responsabilă pentru investirea și reinvestirea fondurilor alocate de Cabinet*" și are competența de a formula și de a coordona politicile de investiții ale statului și de a reprezenta guvernul federal în proiectele de investiții și în fondurile de investiții ([83]). De asemenea, angajații săi sunt funcționari publici ([84]). Prin urmare, EIA se califică drept „*autoritate publică*" în temeiul articolului 3 alineatul (2) a doua liniuță litera (a) din Regulamentul privind subvențiile străine.

7.2.4. *Avantajul*

(123) Existența garanției nelimitate în favoarea e& în sine poate fi considerată ca oferind un avantaj părții care a efectuat notificarea, având în vedere așteptările ridicate ale creditorilor e& cu privire la onorarea creanțelor lor financiare. Prin urmare, existența garanției nelimitate în favoarea e& este de natură să îmbunătățească termenii tranzacțiilor comerciale și financiare pe care le încheie e&, precum și să faciliteze accesul e& la astfel de tranzacții. Existența unui astfel de avantaj ar putea fi prezumată de la momentul instituirii garanției nelimitate în favoarea e& ([85]).

(124) În plus, Comisia constată că este posibil ca garanția nelimitată în favoarea e& să fi influențat ratingul de credit al e& și, prin urmare, să fi consolidat poziția e& în ceea ce privește contractarea și emiterea de diverse împrumuturi, obligațiuni și alte instrumente de datorie înainte de tranzacție, inclusiv a condițiilor sale de finanțare în temeiul împrumutului la termen.

(125) Există elemente de probă concrete că aceasta este situația, deoarece, astfel cum se subliniază în considerentul 101, existența garanției nelimitate în favoarea e& a influențat condițiile împrumutului la termen. În plus, partea care a efectuat notificarea a prezentat o listă de împrumuturi, obligațiuni și alte instrumente de datorie contractate în ultimii trei ani dinaintea tranzacției ([86]), cu o valoare totală estimată de [10-20] miliarde EUR ([87]), fiind posibil ca respectivele condițiile ale acestora să fi fost influențate de existența garanției nelimitate.

([81]) Articolul 54 din statutul e&. Modificarea ar avea loc printr-o „*hotărâre specială*", ceea ce înseamnă că EIA beneficiază, de asemenea, de un drept de veto cu privire la modificare în temeiul articolului 55 din statutul e&.

([82]) Decretul-lege federal din 2007 de înființare a EIA (anexa FS-CO.31), modificat prin Decretul-lege federal nr. 13 din 2009 (anexa FS-CO.32) și Decretul-lege federal nr. 11 din 2018 (anexa FS-CO.33), articolul 2.

([83]) Id., articolul 4.

([84]) Id., articolul 21.

([85]) Concluzii desprinse, prin analogie, în lumina principiilor care stau la baza raționamentului Hotărârii din 3 aprilie 2014, Republica Franceză/Comisia Europeană, C-559/12, EU:C:2014:217: „*[...] pentru a dovedi avantajul obținut printr-o astfel de garanție de întreprinderea beneficiară, este suficient ca Comisia să demonstreze existența însăși a acestei garanții, fără a fi necesar să demonstreze efectele reale produse de aceasta de la momentul acordării ei*".

([86]) Anexa FS.CO-74.

([87]) Conversie realizată pe baza cursului de schimb din 1 ianuarie 2024.

(126) În același timp, e& nu plătește niciun comision pentru garanția nelimitată în favoarea sa. Contractarea oricărei garanții pe piață este compensată, în mod normal, printr-un comision care remunerează garantul pentru riscurile pe care și le asumă. În absența unui astfel de comision, garanția nelimitată în favoarea e& conferă un avantaj e&.

(127) În special, chiar dacă, la un anumit moment, este „*puțin probabil ca [e&] să se confrunte cu dificultăți financiare care ar face falimentul un risc concret*", Comisia observă că riscul asumat de EAU în contextul garantării obligațiilor e& există. Într-adevăr, asumarea răspunderii în solidar de către o țară terță pentru datoriile unei întreprinderi creează întotdeauna un risc de intervenție.

(128) În plus, întrucât garanția în favoarea e& este nelimitată atât în timp, cât și ca valoare, aceasta nu stabilește limite pentru tranzacțiile pe care le poate angaja e& sau pentru riscurile pe care și le poate asuma și nu se limitează la realizarea unui anumit proiect sau pentru o anumită durată. Domeniul de aplicare al acestei garanții se extinde astfel de fiecare dată când e& își asumă o nouă obligație care este acoperită de respectiva garanție nelimitată în favoarea e&. Prin urmare, riscurile asumate de țara terță sunt, de asemenea, nelimitate.

(129) În acest context, nu există circumstanțe în care să se poată stabili sau în care întreprinderea să poată plăti un comision de garantare adecvat. Deși acordarea unei garanții trebuie să reflecte în mod normal riscul care se transferă dintr-o perspectivă *ex ante*, fiind necesară, prin urmare, o capacitate minimă de formare a așteptărilor cu privire la evenimentele viitoare care sunt acoperite și la riscul pe care acestea îl implică, acest lucru nu se poate realiza în cazul unei garanții nelimitate ([88]). Caracterul nelimitat al garanției înseamnă că aceasta acoperă datorii care nici măcar nu puteau fi avute în vedere la momentul constituirii sale. Ca atare, capacitatea e& de a extinde unilateral domeniul de aplicare al garanției fără stabilirea vreunor limite implică faptul că nu există nicio posibilitate, în niciun moment, ca această garanție și remunerația sa să reflecte orice apreciere rezonabilă a riscului. În schimb, este puțin probabil ca un operator privat de pe piață să ofere e&, în mod rațional, o astfel de garanție.

(130) În acest context, garanția nelimitată în favoarea e&, care este nelimitată și care nu este remunerată prin niciun comision, nu a fost obținută de e& în condiții normale de piață.

(131) Prin urmare, Comisia consideră că garanția nelimitată în favoarea e& conferă un avantaj părții care a efectuat notificarea în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine.

7.2.5. *Limitarea la anumite întreprinderi sau industrii*

(132) Disponibilitatea unei garanții nelimitate este limitată la societățile care sunt „*deținute integral sau parțial de guvernul federal sau local al EAU*" (a se vedea considerentul 78), în timp ce alte societăți din EAU fac obiectul procedurilor de lichidare forțată și de lichidare prevăzute de Legea falimentului din 2016. Ca atare, garanția nelimitată în favoarea e& este limitată în drept la anumite întreprinderi în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine.

(133) În plus, această posibilitate a e& de a face obiectul unor norme diferite în materie de insolvență a fost utilizată efectiv, ca urmare a deciziei luate de EAU, prin intermediul EIA, de a un statut al e& care stabilește norme diferite de normele obișnuite în materie de insolvență. Acest statut este specific e&, astfel că garanția nelimitată în favoarea e& este, de asemenea, limitată în fapt la anumite întreprinderi în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine.

(134) Prin urmare, Comisia concluzionează că garanția nelimitată în favoarea e& conferă un avantaj părții care a efectuat notificarea, care este limitat, în drept sau în fapt, la una sau mai multe întreprinderi sau industrii, în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine.

([88]) A se vedea, de asemenea, Comunicarea privind garanțiile, punctul 4.1.: „*La calcularea elementului de ajutor dintr-o garanție, Comisia va acorda o atenție deosebită următoarelor elemente: […] (b) dacă se poate stabili în mod corespunzător gradul de acoperire al fiecărei garanții atunci când este acordată. Aceasta înseamnă că garanția trebuie să fie legată de o operațiune financiară specifică, să aibă o sumă maximă fixată și o durată limitată.*"

7.2.6. *Acordarea subvenției străine în ultimii trei ani dinaintea încheierii acordului*

(135) În conformitate cu articolul 19 din Regulamentul privind subvențiile străine, în cadrul evaluării unei concentrări, se iau în considerare numai subvențiile străine acordate în ultimii trei ani dinaintea încheierii acordului. În conformitate cu considerentul 15 din Regulamentul privind subvențiile străine, *„[o] subvenție străină ar trebui considerată ca fiind acordată începând din momentul în care beneficiarul obține dreptul de a o primi subvenția străină. Plata efectivă a subvenției străine nu este o condiție necesară pentru ca o subvenție străină să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament*".

(136) În acest sens, Comisia constată că garanția nelimitată în favoarea e& este rezultatul normelor specifice prevăzute în statutul e&, care sunt diferite de cele prevăzute de Legea falimentului din 2016. În această privință, în temeiul Legii falimentului din 2016, e& avea posibilitatea de a opta în mod voluntar pentru aplicarea acestei legi. Ca atare, garanția nelimitată în favoarea e& poate fi considerată ca fiind reînnoită în mod sistematic și, prin urmare, acordată în cadrul fiecărei adunări generale a acționarilor e&, atât timp cât statutul e& prevede norme diferite de cele prevăzute de Legea falimentului din 2016.

(137) Acest lucru este valabil cu atât mai mult atunci când decizia de a menține normele derogatorii în materie de insolvență din statut le aparține acționarilor e&, aceasta putând fi atribuită, de asemenea, EAU (a se vedea secțiunea 7.2.3) ([89]), astfel că EAU, prin intermediul EIA, iau o decizie anuală de a menține garanția nelimitată în favoarea e&.

(138) Prin urmare, Comisia constată că garanția nelimitată în favoarea e& a fost acordată în cei ultimii trei ani dinaintea semnării CVC în sensul articolului 19 din Regulamentul privind subvențiile străine.

7.2.7. *Concluzie*

(139) Pe baza elementelor din secțiunea 7.2, Comisia constată că inaplicabilitatea procedurii ordinare de faliment aplicabile în mod normal în EAU, care constituie o garanție nelimitată, se califică drept subvenție străină în cadrul tranzacției, acordată în ultimii trei ani dinaintea încheierii CVC, în sensul articolelor 3 și 19 din Regulamentul privind subvențiile străine.

7.3. **Licența e& de furnizare de servicii de telecomunicații în EAU**

(140) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a identificat suficiente indicii că acordarea unei licențe de telecomunicații în EAU întreprinderii e& poate conduce la renunțarea la veniturile care în mod normal sunt exigibile, sub forma unui drept special fără o remunerație adecvată în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul privind subvențiile străine pentru a justifica deschiderea unei investigații aprofundate în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine ([90]).

(141) În observațiile sale privind decizia de inițiere a procedurii, partea care a efectuat notificarea a contestat această constatare preliminară, în special pe motiv că Comisia nu ar fi demonstrat că licența nu a fost acordată în condiții normale de piață ([91]).

7.3.1. *Calificarea drept contribuție financiară*

(142) În temeiul articolului 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul privind subvențiile străine, o contribuție financiară poate lua forma *„[renunțării] la veniturile care în mod normal sunt exigibile, cum ar fi [...] acordarea de drepturi speciale sau exclusive fără o remunerație adecvată*". Prin urmare, este necesar să se stabilească, în primul rând, dacă s-au acordat drepturi speciale sau exclusive pentru e& și, în al doilea rând, dacă e& a plătit o remunerație adecvată pentru obținerea acestor drepturi.

([89]) În acest sens, Comisia observă, de asemenea, că acționarii e&, inclusiv EIA, au decis la 17 martie 2021, prin urmare, în ultimii trei ani dinaintea semnării CVC, să modifice statutul e& pentru a reflecta anumite modificări normative din EAU, dar nu au inclus nicio modificare în ceea ce privește normele în materie de insolvență, de exemplu pentru a ține seama de reformarea Legii falimentului (a se vedea anexa FS-CO.2).

([90]) Decizia de inițiere a procedurii, punctul 86.

([91]) Observațiile privind decizia de inițiere a procedurii, p. 5.

7.3.1.1. Existența unui drept special

(143) Noțiunea de „*drepturi speciale sau exclusive*” este recunoscută la articolul 106 alineatul (1) din TFUE, care prevede astfel: „*[î]n ceea ce privește întreprinderile publice și întreprinderile cărora le acordă drepturi speciale sau exclusive, statele membre nu adoptă și nu mențin nicio măsură care contravine normelor tratatelor și, în special, celor prevăzute la articolul 18 și la articolele 101-109*”. În Uniune, noțiunea de drepturi speciale în contextul telecomunicațiilor este definită mai detaliat de Directiva 2002/77/CE a Comisiei din 16 septembrie 2002 privind concurența pe piețele de rețele și servicii de comunicații electronice. Articolul 1 punctul 6 din Directiva 2002/77/CE definește drepturile speciale ca fiind: „*«drepturi speciale» reprezintă drepturile acordate de un stat membru unui număr limitat de întreprinderi prin orice instrument legislativ, de reglementare sau administrativ, care, într-o zonă geografică dată: (a) stabilește sau limitează la două sau mai multe numărul întreprinderilor autorizate să furnizeze un serviciu de comunicații electronice sau să întreprindă o activitate de comunicații electronice în conformitate cu alte criterii decât criteriile obiective, nediscriminatorii și proporționale […]*” ([92]). Această definiție, în special caracterizarea criteriilor, se bazează pe jurisprudența instanțelor Uniunii ([93]).

(144) Având în vedere relația dintre Regulamentul privind subvențiile străine și legislația UE în materie de ajutoare de stat, astfel cum este recunoscută în considerentul 9 din Regulamentul privind subvențiile străine, și sectorul în cauză, Comisia consideră că este justificat, în acest caz, să se utilizeze definiția de mai sus și criteriile sale prin analogie în sensul Regulamentului privind subvențiile străine, întrucât regulamentul respectiv utilizează aceiași termeni de „*drepturi speciale sau exclusive*”.

(145) În ceea ce privește cadrul juridic național aplicabil în EAU, articolul 31 din Decretul-lege federal nr. 3 din 2003 privind organizarea sectorului telecomunicațiilor („Legea privind telecomunicațiile din EAU”) interzice desfășurarea oricărei „*activități reglementate*”, astfel cum este definită de legea respectivă (care include exploatarea unei rețele publice de telecomunicații sau furnizarea de servicii de telecomunicații abonaților din EAU) fără o licență eliberată de Autoritatea de Reglementare în Domeniul Telecomunicațiilor și al Guvernării Digitale din EAU („TDRA”), cu excepția cazului în care se aplică o derogare relevantă. Articolul 2 din Rezoluția nr. 6 din 2008 emisă de TDRA prevede că aceasta este entitatea responsabilă pentru autorizarea activităților reglementate ([94]).

(146) În acest sens, e& a fost singurul operator de telecomunicații autorizat până în 2006. Licența actuală a e& a fost obținută în 2006 și este valabilă până în 2025 ([95]). O altă licență a fost acordată de TDRA societății Emirates Integrated Telecommunications Company P.J.S.C. („du”), care este, la rândul său, deținută și controlată de guvernul EAU prin intermediul EIA. Ambele societăți furnizează servicii de telecomunicații în baza licențelor lor respective. Licențele acordate e& și du nu se limitează la un anumit tip de serviciu sau la o anumită regiune din EAU, întrucât „*ambele sunt autorizate să furnizeze toate serviciile relevante în toate regiunile EAU*” ([96]). Nu există niciun alt titular al unei licențe de telecomunicații în EAU.

(147) Comisia constată că elemente suplimentare sprijină puterea discreționară a autorităților EAU de a rezerva acordarea unei licențe de telecomunicații în EAU unui număr limitat de întreprinderi.

([92]) Definiții similare sau identice se regăsesc în Directiva 2006/111/CE a Comisiei din 16 noiembrie 2006 privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice, precum și transparența relațiilor financiare din cadrul anumitor întreprinderi (JO L 318, 17.11.2006, p. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/111/oj) și Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj).

([93]) Hotărârea din 12 decembrie 1996, The Queen/Secretary of State for Trade and Industry, ex parte British Telecommunications, C-302/94, punctul 57.

([94]) O activitate reglementată este definită ca: „*exploatarea unei rețele publice de telecomunicații sau furnizarea de servicii de telecomunicații abonaților*”. Rezoluția nr. 6 a TDRA din 2008 privind cadrul de acordare a licențelor, disponibilă la adresa: https://tdra.gov.ae/-/media/About/LICENSING/AR/Resolution-6-Licencing-Framework--2008--EN.ashx.

([95]) Licența de telecomunicații publice nr. 1/2006, eliberată de TDRA, disponibilă la adresa: https://tdra.gov.ae/-/media/About/Licensees---Licenses/Licenses-English/Etisalat-En.ashx.

([96]) Formularul FS-CO, punctul 316.

(148) Sectorul telecomunicațiilor din EAU este considerat un sector cu „*impact strategic*”, iar titularii de licențe de telecomunicații din EAU trebuie să rămână în proprietate națională cu minimum 51 % din acționari din EAU ([97]), ceea ce se reflectă în documentele constitutive ale e& ([98]). Acest prag se aplică, de asemenea, eligibilității unui potențial operator nou intrat pe piață ([99]).

(149) În plus, articolul 26 din Legea privind telecomunicațiile din EAU prevede că „*[EIA] își asumă [...] responsabilitatea de a reprezenta guvernul în calitate de acționar al corporațiilor și al societăților din sectorul telecomunicațiilor și exercită competențele necesare, cu excepția cazului în care statutul acestora prevede altfel*”. În plus, articolele 28 și 34 prevăd astfel: „*în toate cazurile, nicio licență nu se eliberează niciunei entități dacă o astfel de entitate nu este o entitate juridică înființată în temeiul unei decizii emise de consiliul de administrație al [TDRA]*”, „*consiliul de administrație are autoritatea de a acorda o licență unui solicitant sau de a refuza acordarea acesteia*” și „*decizia consiliului de administrație în această privință este definitivă și obligatorie pentru solicitant și nu poate fi contestată sau atacată în niciun fel*”.

(150) Prin urmare, Comisia constată că acordarea unei licențe de telecomunicații în EAU întreprinderii e& reprezintă un drept special în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul privind subvențiile străine.

(151) Comisia observă că partea care a efectuat notificarea nu contestă faptul că e& beneficiază de dreptul special în baza licenței eliberate de TDRA.

7.3.1.2. Remunerație adecvată

(152) Potrivit directivei Uniunii de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice, remunerația pentru un drept special sau exclusiv poate fi considerată „*adecvată*” în contextul telecomunicațiilor atunci când „*astfel de taxe sunt justificate în mod obiectiv, sunt transparente, nediscriminatorii și proporționale în ceea ce privește scopul lor*” ([100]).

(153) În plus, punctele 53 și 54 din Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat clarifică următoarele: ([101]) „*Permiterea accesului la un domeniu public sau la resurse naturale sau acordarea de drepturi speciale sau exclusive fără o remunerație adecvată în conformitate cu nivelul pieței se poate încadra în categoria veniturilor de stat la care se renunță (precum în cazul acordării unui avantaj). În astfel de cazuri trebuie să se stabilească dacă statul, pe lângă rolul de administrator al activelor publice în cauză, acționează ca un organism de reglementare care urmărește obiective de politică, supunând procesul de selecție a întreprinderilor în cauză unor criterii calitative (stabilite ex ante în mod transparent și nediscriminatoriu). Atunci când statul acționează ca un organism de reglementare, acesta poate decide în mod legitim să nu maximizeze veniturile care ar fi putut fi obținute altfel, fără a se încadra în domeniul de aplicare a normelor privind ajutoarele de stat, cu condiția ca toți operatorii în cauză să fie tratați în conformitate cu principiul nediscriminării și să existe o legătură inerentă între realizarea obiectivului de reglementare și renunțarea la venituri*”.

([97]) Examinarea politicii comerciale efectuată de OMC a indicat, în cadrul rapoartelor de notificare, că o „*modificare majoră a Legii societăților comerciale a fost eliminarea cerinței generale ca o participație de 51 % la acțiunile unei societăți din EAU să provină din Emirate, permițând astfel investitorilor străini să se stabilească în Emirate fără a necesita un partener local și să dețină participații de 100 % în societățile din EAU în majoritatea sectoarelor economice, cu excepția anumitor activități considerate a avea un «impact strategic»*”. Potrivit examinării politicii comerciale efectuate de OMC, ca urmare a impactului strategic al sectorului telecomunicațiilor, se aplică în continuare cerința unei participații de minim 51 % care să provină din EAU pentru toți titularii de licențe din EAU. A se vedea pagina 112 din documentul de examinare a politicii comerciale efectuată de OMC.

([98]) Decretul-lege federal nr. 1 din 2021 de modificare a unor dispoziții din Legea federală nr. 1 din 1991 privind Emirates Telecommunications Group Company, articolul 7: „*Nu este permisă reducerea proporției din capitalul societății deținute de guvern (51 %), cu excepția cazului în care acționarul privat decide altfel. În toate cazurile, nu este permis ca participația persoanelor care nu sunt cetățeni să depășească (49 %) din capitalul societății.*” Anexa FS-CO.35.

([99]) Astfel cum se prevede la articolul 12 alineatul (1.3) din Regulamentul TDRA privind acordarea de licențe (care a fost revizuit în martie 2023), cu excepția situației în care consiliului de administrație al TDRA își exprimă acordul în acest sens, cererea unei societăți prin care aceasta solicită o licență de telecomunicații în EAU nu este admisă dacă participația sa străină depășește 49 %.

([100]) Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 321, 17.12.2018, p. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1972/oj) – a se vedea articolele 13 și 42.

([101]) Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat astfel cum este menționată la articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C/2016/2946) (JO C 262, 19.7.2016, p. 1).

(154) Partea care a efectuat notificarea susține că e&, la fel ca du, este supusă obligației de a plăti o „*redevență federală*” anuală către Ministerul Finanțelor al guvernului federal al EAU. Partea care a efectuat notificarea a confirmat că taxele plătite de e& (și de du) „*în cadrul sistemului federal de redevențe se achită în schimbul serviciilor pe care le furnizează în temeiul licențelor lor acordate de TDRA pentru telecomunicații și reprezintă o taxă legată de performanța financiară a licențiaților respectivi*” ([102]). Potrivit e&, cadrul juridic relevant ([103]) „*nu se referă la nicio instalație federală sau la alte active pentru care se plătește redevența*” și „*e& a deținut întotdeauna propria infrastructură de telecomunicații*” ([104]).

(155) În plus, e& susține că singurele instalații federale pe care le utilizează în EAU constau în terenuri aflate în proprietatea statului și drepturi de trecere asupra acestor terenuri, care sunt acordate operatorilor de telecomunicații „*fără costuri*” în temeiul Legii privind telecomunicațiile din EAU ([105]), acest tip de acord existând și în Uniune ([106]).

(156) Prin urmare, Comisia va evalua dacă observațiile părții care a efectuat notificarea sunt întemeiate și, prin urmare, dacă redevența servește la remunerarea adecvată a licenței de furnizare a serviciilor de telecomunicații.

(157) Având în vedere dispozițiile relevante din Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat (a se vedea considerentul 153), Comisia constată, prin analogie, următoarele:

(158) În primul rând, atunci când stabilește redevența federală anuală, autoritatea relevantă acționează în calitate de autoritate de reglementare, îndeplinind mandatul care i-a fost conferit de guvernul EAU în temeiul cadrului juridic al EAU (a se vedea considerentul 154). În cursul investigației aprofundate, TDRA a confirmat acest caracter de reglementare al redevenței gestionate de Ministerul Finanțelor: „*Nivelul redevenței federale este stabilit prin decizia Cabinetului EAU […]. Sistemul de redevențe este gestionat de Ministerul Finanțelor*” ([107]).

(159) În al doilea rând, în calitatea sa de autoritate de reglementare, EAU pot decide în mod legitim să nu maximizeze veniturile care ar fi putut fi obținute altfel. La punctul 85 din decizia de inițiere a procedurii, Comisia a considerat, cu titlu preliminar, că baza de stabilire a redevenței federale include elemente care nu au legătură cu dreptul special pe care trebuie să îl remunereze, deoarece include profiturile din activități nereglementate și anumite profituri din străinătate ([108]). Deși acest lucru poate fi valabil, Comisia observă că, deși este posibil ca aceste elemente suplimentare să nu fie legate de serviciile care fac obiectul licenței, ele nu ar conduce la o valoarea prea scăzută a remunerației. În orice caz, acestea ar face ca valoarea redevenței să fie mai mare decât nivelul adecvat pentru serviciile vizate de dreptul special. În special, profiturile din străinătate nu sunt, prin definiție, obținute pe baza unei licențe de exploatare în EAU.

(160) În al treilea rând, Comisia observă că redevența plătită pare să aibă o valoare destul de ridicată: începând din 2018, redevența se ridică la 30 % din „*profiturile reglementate*” ([109]) plus 15 % din „*cifra de afaceri reglementată*” ([110]) a e&. Valoarea rezultată a redevenței federale anuale variază între 5,5 miliarde EUR și 5,8 miliarde EUR.

([102]) Formularul FS-CO, punctul 242.

([103]) Decizia nr. 320/15/23 a Cabinetului EAU din 9 decembrie 2012 de modificare a sistemului de redevențe în ceea ce privește un nou mecanism de redevențe aplicabil titularilor de licențe de telecomunicații acordate de TDRA.

([104]) Formularul FS-CO, punctele 238-239.

([105]) Articolul 52 din Decretul-lege federal nr. 3 din 2003 privind organizarea sectorului telecomunicațiilor.

([106]) e& furnizează ca exemplu în acest sens situația din Germania și articolul 125 din Legea privind telecomunicațiile din acest stat (*Telekommunikationsgesetz*).

([107]) Răspunsul TDRA la cererea de informații nr. 19 din 29 august 2024, întrebările 1-3.

([108]) Decizia de inițiere a procedurii, punctul 85.

([109]) Partea care a efectuat notificarea susține că termenii „*profituri reglementate*” și „*cifră de afaceri reglementată*” rezultă din orientările primite de societățile de telecomunicații de la Ministerul Finanțelor din EAU cu privire la sistemul federal de redevențe. Aceștia sunt utilizați ca indicatori pentru stabilirea valorii redevențelor datorate de e& Ministerului Finanțelor din EAU. (Formularul FS-CO, referința 114). În special, „*profiturile reglementate includ toate profiturile generate de activități care fac obiectul unei licențe acordate de Autoritatea de Reglementare în Domeniul Telecomunicațiilor și al Guvernării Digitale („TDRA”) și de orice altă activitate care include o componentă care face obiectul unei licențe, indiferent de ponderea sau importanța componentei care face obiectul licenței respective*”. Orientările privind redevențele din 3 noiembrie 2023 (anexa FS-CO.94).

([110]) Răspunsul la cererea de informații nr. 11 din 26 iulie 2024, întrebarea 1.

(161) În al patrulea rând, în ceea ce privește preocuparea exprimată la punctul 93 din decizia de inițiere a procedurii, în care Comisia suspecta că remunerația insuficientă aferentă licenței ar putea conduce e& la atingerea unei profitabilități excesive, investigația aprofundată nu a confirmat acest lucru. Investigația a arătat că, atunci când se compară profitabilitatea e& în alte țări – care nu au un regim juridic similar și în care e& nu beneficiază de un drept special și, prin urmare, activitățile sale de telecomunicații nu fac obiectul redevenței federale – profitabilitatea (netă) a e& pentru operațiunile sale numai în EAU, după deducerea redevenței (din venituri), este apropiată sau chiar inferioară profitabilității sale pe aceste alte piețe. În special, în perioada 2021-2023, marja câștigurilor înainte de dobânzi și impozite („EBIT") ([111]) (ajustată în funcție de costul redevenței federale aplicate e& pentru activitățile sale în EAU) s-a situat între [20-30] % și [20-30] %, comparativ cu valori cuprinse între [30-40] % și [30-40] % în Maroc, între [20-30] % și [20-30] % în Egipt și între [20-30] % și [30-40] % în restul lumii ([112]). Marja EBIT include costurile legate de amortizarea și deprecierea activelor fixe și/sau necorporale, cum ar fi licențele de acces la spectru, care includ, de regulă, costurile asociate activităților de telecomunicații în majoritatea țărilor din afara EAU ([113]). Prin urmare, EBIT pare a fi cel mai potrivit indicator pentru a compara costurile aferente licențelor din țările în care astfel de costuri sunt amortizate cu cele din EAU.

(162) În al cincilea rând, Comisia observă că, potrivit informațiilor furnizate, remunerația pare să fie în conformitate cu punctul 54 din Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat: redevența este stabilită în conformitate cu scopul său de reglementare (întrucât ea este stabilită pe baza gamei de servicii oferite în cadrul licenței) și nu discriminează operatorii în cauză, deoarece metoda de calcul a redevenței federale este armonizată pentru e& și du din 2016 ([114]).

(163) Prin urmare, pe baza elementelor de probă de care dispune și în sensul prezentei decizii, Comisia nu poate concluziona, în conformitate cu standardul juridic necesar, că redevența federală nu constituie o remunerație adecvată pentru dreptul special conferit de licența de telecomunicații.

(164) Având în vedere constatarea Comisiei că evaluarea sa preliminară din decizia de inițiere a procedurii potrivit căreia redevența federală nu constituie o remunerație adecvată nu se confirmă, nu este necesar să se examineze celelalte condiții referitoare la existența unei subvenții străine în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine.

7.3.2. *Concluzie*

(165) Pe baza elementelor din secțiunea 7.3, Comisia constată, în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul privind subvențiile străine și în urma investigației aprofundate, că evaluarea preliminară potrivit căreia licența constituie o subvenție străină, astfel cum se prevede în decizia de inițiere a procedurii, nu se confirmă.

7.4. **Prețurile reglementate ale telecomunicațiilor din EAU și din contractele guvernamentale din EAU**

(166) În secțiunea 4.4 din decizia de inițiere a procedurii, Comisia a identificat suficiente indicii că prețurile reglementate ale telecomunicațiilor din EAU constituie o subvenție străină în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine care intră în domeniul de aplicare al articolului 19 din Regulamentul privind subvențiile străine și, în special, că acestea au conferit întreprinderii e& un avantaj pentru a justifica deschiderea unei investigații aprofundate în temeiul articolului 10 alineatul (3) din regulamentul privind subvențiile străine ([115]). Comisia a considerat cu titlu preliminar că nu există criterii precise pentru punerea în aplicare de către TDRA a politicii sale de reglementare a prețurilor și că este posibil ca această politică să fi permis e& să obțină prețuri peste nivelul pieței.

([111]) Câștigurile înainte de dobânzi și impozite („EBIT") este profitul din exploatare calculat ca veniturile minus costurile bunurilor vândute (profit brut), cheltuielile de exploatare, cum ar fi salariile și chiriile, precum și amortizarea și deprecierea activelor și, după cum se indică în denumirea acestui termen, înainte de deducerea dobânzilor și a impozitelor. Marja EBIT este indicatorul EBIT împărțită la cifra de afaceri.

([112]) Anexa FS-CO.109 și anexa FS-CO.110. Există o singură situație excepțională notabilă, [...], în care profitabilitatea e& (marja EBIT) este aproape zero sau chiar negativă.

([113]) A se vedea, cu titlu ilustrativ, Raportul financiar anual al Deutsche Telekom pentru 2023 (https://report.telekom.com/annual-report-2023/_assets/downloads/entire-dtag-ar23.pdf, paginile 182, 183 și 209).

([114]) Există în continuare doar o diferență în ceea ce privește nivelurile minime respective pentru cei doi operatori de telecomunicații, care, în conformitate cu e&, vizează obiective de reglementare și a urmărit să asigure faptul că du era în măsură să intre pe piață, să își lanseze operațiunile și să concureze în mod eficient cu e& (a se vedea punctul 256 din formularul FS-CO și răspunsul la cererea de informații nr. 11 din 26 iulie 2024, întrebările 1 și 2).

([115]) Decizia de inițiere a procedurii, punctul 123.

(167) În observațiile sale privind decizia de inițiere a procedurii, partea care a efectuat notificarea a contestat această constatare preliminară, în special pe motiv că Comisia nu ar fi demonstrat că prețurile telecomunicațiilor nu erau stabilite în condiții normale de piață ([116]).

(168) Potrivit părții care a efectuat notificarea, furnizarea de servicii de telecomunicații în EAU este supravegheată și reglementată de TDRA, în conformitate cu politica și procedura de reglementare și de control al prețurilor versiunea 1.0 din 28 iunie 2017 ([117]) (*„politica de control al prețurilor”*) ([118]).

(169) Potrivit părții care a efectuat notificarea, în conformitate cu politica de control al prețurilor, titularii unei licențe de telecomunicații trebuie să solicite aprobarea prealabilă pentru stabilirea prețurilor oricărui serviciu nou, pentru modificarea prețurilor serviciilor lor ([119]), pentru promoții ([120]) și, în anumite circumstanțe, pentru retragerea unui serviciu. TDRA poate ulterior să aprobe, să aprobe cu stabilirea unor condiții sau să refuze cererea de control al prețurilor și, *„la discreția sa exclusivă, să modifice, să revoce sau să suspende o aprobare prealabilă sau o aprobare condiționată”* ([121]). În exercitarea acestei competențe, TDRA stabilește dacă un anumit preț este competitiv și echitabil pe baza mai multor factori și ipoteze, inclusiv pe baza costurilor e& de furnizare a bunurilor sau a serviciilor în cauză, a utilizării presupuse de către client și a unei analize a costurilor și a veniturilor ([122]).

(170) În ceea ce privește e&, Legea privind telecomunicațiile din EAU prevede că *„în temeiul reglementărilor emise de Autoritatea de Reglementare în Domeniul Telecomunicațiilor, [consiliul de administrație al TDRA] stabilește tarifele pentru serviciile furnizate de [e&]”* ([123]).

(171) Potrivit TDRA, o astfel de reglementare este necesară din cauza naturii pieței, cu costuri neobișnuit de ridicate de realizare a infrastructurii necesare și de asigurare a unei alocări adecvate a resurselor limitate. Astfel cum s-a afirmat, *„pe o piață altfel funcțională, este necesar un nivel foarte scăzut de reglementare pentru a asigura drepturi adecvate ale consumatorilor și o concurență loială, deoarece majoritatea piețelor vor asigura astfel de factori printr-o selecție naturală a celor mai bune/mai competitive servicii/produse”* ([124]).

7.4.1. *Avantajul*

(172) Deși acestea constituie contribuții financiare străine, partea care a efectuat notificarea nu a raportat tranzacțiile încheiate cu organisme federale și guvernamentale de stat din EAU în ultimii trei ani dinaintea semnării CVC, întrucât e& a considerat că acestea sunt încheiate în condițiile pieței și, prin urmare, că intră sub incidența excepției prevăzute la litera (c) din tabelul 1 din anexa I la regulamentul de punere în aplicare.

(173) La punctele 93 și 106 din decizia de inițiere a procedurii, Comisia a considerat cu titlu preliminar că prețurile telecomunicațiilor din EAU, care rezultă din politica de control al prețurilor, conferă un avantaj întreprinderii e&, în sensul că acestea ar conduce la perceperea de la clienți a unor prețuri care nu ar fi putut fi obținute în condiții normale de piață și că un astfel de avantaj s-ar fi materializat în special prin tranzacțiile încheiate de e& cu organisme guvernamentale din EAU ([125]).

(174) Potrivit considerentului 13 din Regulamentul privind subvențiile străine, *„[a]r trebui să se considere că o contribuție financiară conferă un avantaj unei întreprinderi în cazul în care avantajul respectiv nu ar fi putut fi obținut în condiții de piață normale”*.

([116]) Observațiile privind decizia de inițiere a procedurii, p. 5-6.
([117]) Anexa FS-CO.25.
([118]) Formularul FS-CO, punctul 320.
([119]) A se vedea articolul 1 alineatul (1.1.8) din politica TDRA de control al prețurilor, anexa FS-CO.25.
([120]) În conformitate cu articolul 9.1 din politica de control al prețurilor, o promoție se referă la orice preț special care este destinat să fie disponibil clienților numai pentru o perioadă limitată de timp (cu excepția urgențelor publice).
([121]) *Ibidem*, articolele 4-5.
([122]) *Ibidem*. Articolul 3.1 și răspunsul la cererea de informații nr. 10 din 3 iulie 2024, întrebarea 13.
([123]) Legea privind telecomunicațiile din EAU, articolele 21-80 (Dispoziții finale), anexa FS-CO.39.
([124]) Site-ul web al TDRA, disponibil la adresa https://tdra.gov.ae/About/tdra-sectors/telecommunication/regulatory-affairs-department/regulations-and-ruling#description.
([125]) Decizia de inițiere a procedurii, punctele 93 și 106.

(175) În observațiile sale cu privire la decizia de inițiere a procedurii, partea care a efectuat notificarea precizează că „*decizia [de inițiere a procedurii] insinuează faptul că respectivele condiții normale de piață care ar trebui utilizate drept cadru de referință ar fi cele din țări din afara EAU*” și consideră că această analiză este „*viciată în mod inerent*”, făcând trimitere la „*cadrul de referință adecvat*” în temeiul „*jurisprudenței constante privind ajutoarele de stat*”, care este cadrul juridic al statului membru în cauză.

(176) Comisia observă că, pentru a stabili existența unui avantaj, trebuie identificat un criteriu de referință adecvat. În acest context, în cazul în care prețurile fac obiectul revizuirii de către autoritățile publice, nu se poate evalua cu ușurință dacă acestea sunt comparabile cu nivelul care ar putea fi obținut în condiții normale de piață. Evaluarea preliminară a Comisiei a arătat că TDRA dispune de o largă putere de apreciere în ceea ce privește aprobarea politicii de stabilire a prețurilor a operatorilor de telecomunicații. Ca răspuns la întrebările membrilor OMC ([126]), TDRA a explicat că „*utilizează o gamă largă de măsuri pentru a analiza caracterul adecvat al cererilor de stabilire a prețurilor*”, inclusiv analiza profitabilității, estimări ale costurilor, valori de referință internaționale și evaluarea plângerilor înaintate de consumatori ([127]).

(177) În ceea ce privește argumentele părții care a efectuat notificarea, potrivit cărora e& este, de asemenea, supusă unor constrângeri ca urmare a concurenței din partea du, deși Comisia observă că sursele disponibile public sprijină evaluarea sa preliminară a unor prețuri ridicate pentru serviciile de telecomunicații în EAU ([128]), examinarea politicii comerciale efectuate de OMC în 2022 ([129]) („raportul OMC”) a constatat că „*prețurile serviciilor de telecomunicații au fost foarte competitive în 2020*” în EAU.

(178) Potrivit părții care a efectuat notificarea, această constatare confirmă constrângerile concurențiale asupra e&. Partea care a efectuat notificarea susține, de asemenea, că este supusă unor constrângeri în ceea ce privește capacitatea sa de a stabili prețuri peste nivelul concurențial printr-o reglementare riguroasă și conservatoare din partea TDRA ([130]) și indică drept element de probă în acest sens că venitul mediu al e& pe utilizator în EAU a scăzut cu 7,1 % între T1 2022 și T1 2024, într-o perioadă în care inflația medie a indicelui prețurilor de consum a fost de 3,7 %. În aceeași perioadă, venitul mediu al du pe utilizator a scăzut cu doar 2,2 % ([131]).

(179) În cursul investigației aprofundate, TDRA a confirmat că analizează prețurile propuse de e& (și du) pentru serviciile reglementate: e& și du trebuie „*să obțină aprobarea TDRA de fiecare dată când doresc să ofere un preț nou sau modificat pentru un serviciu reglementat de TDRA*”. Într-adevăr, procedând astfel și în conformitate cu politica de control al prețurilor, „*TDRA nu va aproba un preț care [este] anticoncurențial sau care este probabil să fie anticoncurențial și care ar putea restrânge, denatura sau obstrucționa concurența pe termen scurt sau lung [sau] ar putea să aducă prejudicii nejustificate bunăstării consumatorilor*”. TDRA concluzionează că: „*TDRA urmărește să obțină pe piață prețuri care: sunt competitive; oferă termeni și condiții echitabile pentru consumatori*” și, prin urmare, „*rareori aprobă creșteri de prețuri, plecând de la premisa că, pe o piață competitivă, prețurile ar trebui mai degrabă să scadă în timp decât să crească*” ([132]).

(180) În plus, astfel cum se detaliază în secțiunea 7.3.1.2, evaluarea suplimentară realizată în cursul investigației aprofundate a arătat că indicatorii de profitabilitate ai e& în EAU nu sunt în dezacord cu cei din alte zone geografice.

([126]) „*Trade Policy Review, UAE*” (Examinarea politicii comerciale, EAU), procesul-verbal al reuniunii (disponibil la adresa: https://docs.wto.org/dol2fe/Pages/SS/directdoc.aspx?filename=q:/WT/TPR/M423A1.pdf&Open=True). Documentul conține întrebările scrise prealabile și întrebările suplimentare ale membrilor OMC, precum și răspunsurile furnizate de UAE (pagina 14).

([127]) Decizia de inițiere a procedurii, punctul 105.

([128]) „*Dubai ranks as most expensive city for mobile data*” (Dubai este orașul cu cel mai ridicat cost al datelor mobile) – în care se menționează, printre altele, că „*principalul motiv al costurilor ridicate ale datelor mobile în Dubai este reprezentat de faptul că operatorii din domeniul telecomunicațiilor sunt întreprinderi deținute de stat și, prin urmare, nu există o economie de piață liberă precum cea din Occident...*” (informații disponibile la adresa: https://www.agbi.com/tech/2022/08/dubai-ranks-as-most-expensive-city-for-mobile-data/), „*UAE Telecommunications companies criticised for costly but poor services*” (Societățile de telecomunicații din EAU sunt criticate pentru serviciile costisitoare însă de slabă calitate oferite), în care un membru al Consiliului Național Federal a precizat că „*serviciile de telecomunicații din EAU sunt foarte costisitoare, iar majoritatea profiturilor operatorilor de telecomunicații provin de pe piața EAU, și nu din activitățile lor în străinătate*” (informații disponibile la adresa: https://gulfnews.com/uae/government/uae-telecom-companies-criticised-for-costly-but-poor-services-1.71975763), „*UAE mobile date costs 20 % more than global average*” (Datele mobile din EAU costă cu 20 % mai mult decât media la nivel mondial) (informații disponibile la adresa: https://www.edgemiddleeast.com/news/618708-uae-mobile-data-costs-20-more-than-global-average), „*Survey ranks UAE broadband packages most expensive in Middle East*” (Un sondaj catalogheză pachetele broadband din EAU ca fiind cele mai costisitoare din Orientul Mijlociu) (informații disponibile la adresa: https://www.telecomreview.com/articles/reports-and-coverage/1848-survey-ranks-uae-broadband-packages-most-expensive-in-middle-east).

([129]) Organizația Mondială a Comerțului: „*Trade Policy Review, Report by the Secretariat:* United Arab Emirates” (Examinarea politicii comerciale – raport realizat de secretariat: Emiratele Arabe Unite) WT/TPR/S/423. Anexa FS-CO.40.

([130]) Formularul FS-CO, punctele 313 și 328.

([131]) Răspunsul la cererea de informații nr. 10 din 3 iulie 2024.

([132]) Răspunsul TDRA la cererea de informații nr. 19 din 29 august 2024, întrebările 4-6.

(181) În ceea ce privește contractele cu societățile și autoritățile publice din EAU, confirmarea TDRA menționată în considerentul 179, potrivit căreia, prin aprobarea prețurilor telecomunicațiilor, TDRA urmărește să obțină prețuri competitive, indică, de asemenea, că e& nu beneficiază de plata de către societățile și autoritățile publice din EAU a unor prețuri peste nivelul pieței. TDRA a indicat că respectivele contracte ale e& cu societăți și autorități publice din EAU se încheie „*în baza unor termeni similari celor ai oricărui alt contract comercial de furnizare a unor astfel de servicii*” ([133]). Prin urmare, având în vedere elementele de probă menționate în considerentele 176-180 și concluzia că evaluarea preliminară din decizia de inițiere a procedurii potrivit căreia reglementarea prețurilor poate conferi, în general, întreprinderii e& un avantaj în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine prin prețuri peste nivelul pieței nu se confirmă, se aplică aceeași concluzie și în ceea ce privește prețurile pentru contractele dintre societățile și autoritățile publice din EAU.

(182) În sfârșit, nicio parte terță nu a reacționat la decizia de inițiere a procedurii prin furnizarea de informații care să demonstreze că intervențiile TDRA în ceea ce privește nivelul prețurilor pentru serviciile de telecomunicații din EAU pot fi considerate drept conducând la subvenționarea e&.

(183) Prin urmare, pe baza elementelor de probă de care dispune și în sensul prezentei decizii, Comisia nu poate concluziona, în conformitate cu standardul juridic necesar, că prețurile reglementate din EAU și din contractele guvernamentale din EAU conferă întreprinderii e& un avantaj în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine.

(184) Având în vedere constatarea Comisiei că evaluarea sa preliminară din decizia de inițiere a procedurii potrivit căreia prețurile reglementate ale telecomunicațiilor din EAU și din contractele guvernamentale din EAU conferă e& un avantaj nu se confirmă, nu este necesar să se examineze celelalte condiții referitoare la existența unei subvenții străine în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine.

7.4.2. *Concluzie*

(185) Pe baza elementelor din secțiunea 7.4, Comisia constată, în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul privind subvențiile străine și în urma investigației aprofundate, că evaluarea preliminară potrivit căreia prețurile reglementate ale telecomunicațiilor din EAU și din contractele guvernamentale din EAU încheiate cu e& constituie subvenții străine, astfel cum se prevede în decizia de inițiere a procedurii, nu se confirmă.

7.5. **Subvenții străine acordate EIA**

(186) În decizia de inițiere a procedurii ([134]), Comisia a identificat suficiente indicii că EIA a primit subvenții străine în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine care intră în domeniul de aplicare al articolului 19 din Regulamentul privind subvențiile străine pentru a justifica deschiderea unei investigații aprofundate în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine. Aceste subvenții străine potențiale constau în special în CFS care au fost raportate de e& ca fiind primite de EIA în cursul ultimilor trei ani dinaintea încheierii CVC ([135]).

(187) Deși Comisia a adresat mai multe cereri de informații în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine părții care a efectuat notificarea cu privire la potențialele subvenții străine acordate EIA, partea care a efectuat notificarea a furnizat doar informații limitate în acest sens. Informațiile furnizate sunt descrise și evaluate în secțiunile 7.5.1, 7.5.2și 7.5.3.

(188) Mai exact, informațiile furnizate în notificarea părții care a efectuat notificarea în ceea ce privește CFS primite de EIA s-au limitat, pentru fiecare an din 2020 până în 2023, la o descriere detaliată a naturii contribuției financiare („*grant*”, „*împrumut*”, „*avans rambursabil*” sau „*facilitate de credit reînnoibilă*”), la identitatea părții care a acordat contribuția („*Ministerul Finanțelor din EAU*” sau „*un consorțiu de bănci din EAU*”) și la valoarea estimată a acestora, furnizată ca intervale ample („*100-500 de milioane EUR*”, „*500-1 000 de milioane EUR*” sau „*peste 1 000 de milioane EUR*”) ([136]). Ca atare, notificarea nu a inclus nicio informație în ceea ce privește suma specifică,

([133]) Formularul FS-CO, punctul 262.
([134]) Decizia de inițiere a procedurii, punctele 127-140.
([135]) A se vedea formularul FS-CO, tabelul 10.
([136]) Formularul FS-CO, tabelul 10. Comisia observă că aceste intervale sunt în conformitate cu cele prevăzute în tabelul 1 din anexa I la regulamentul de punere în aplicare.

remunerația, durata sau termenii și condițiile fiecărei CFS în parte. Prin urmare, la 26 iulie 2024, Comisia a transmis părții care a efectuat notificarea o cerere de informații în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine („cererea de informații nr. 11"), solicitându-i să furnizeze informațiile în cauză până la 31 iulie 2024. În cererea de informații nr. 11, s-a solicitat, în special, prezentarea de către e& a unor informații detaliate pentru fiecare CFS individuală primită de EIA raportată în notificarea sa (întrebările 12 și 13) ([137]). La 31 iulie 2024, partea care a efectuat notificarea a transmis răspunsul său la cererea de informații nr. 11, în care e& nu a furnizat nicio informație suplimentară față de cele deja furnizate în notificarea sa în ceea ce privește caracteristicile acestor CFS, cum ar fi suma exactă, remunerația, durata, termenii și condițiile ([138]).

(189) La 2 august 2024, Comisia a transmis părții care a efectuat notificarea o cerere de informații în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine („cererea de informații nr. 12"), solicitându-i să furnizeze informațiile în cauză până la 5 august 2024. În cererea de informații nr. 12, s-a solicitat, în special, furnizarea de către e& a datelor de contact ale persoanei corespunzătoare din cadrul EIA și ale reprezentanților externi autorizați ai EIA ([139]). La 5 august 2024, partea care a efectuat notificarea a furnizat răspunsul său la cererea de informații nr. 12, în care e& nu a furnizat niciuna dintre informațiile solicitate în legătură cu EIA.

(190) La 5 august 2024, Comisia a transmis părții care a efectuat notificarea o altă cerere de informații în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine („cererea de informații nr. 13"), solicitându-i să furnizeze informațiile în cauză până la 9 august 2024. În cererea de informații nr. 13, s-a reiterat, în special, solicitarea inclusă în cererea de informații nr. 11 ca e& să furnizeze detalii cu privire la CFS primite de EIA raportate în notificarea sa (întrebările 10-12) ([140]). La 9 august 2024, partea care a efectuat notificarea a furnizat răspunsul său la cererea de informații nr. 13. În pofida faptului că a indicat că „*întrucât e& și EIA fac parte din aceeași întreprindere, e& a fost autorizată să ofere răspunsuri la întrebările referitoare atât la e&, cât și la EIA în cadrul prezentei cereri de informații*" ([141]), e& nu a furnizat nicio informație suplimentară față de cele deja furnizate în notificarea sa privind caracteristicile CFS primite de EIA, cum ar fi suma exactă, remunerația, termenele și condițiile și durata, cu excepția unor informații foarte limitate în ceea ce privește valoarea și data acordării împrumutului sub forma unei facilități de credit reînnoibile de un consorțiu de bănci din EAU (a se vedea secțiunea 7.5.3) ([142]).

(191) În cererile de informații nr. 11, nr. 12 și nr. 13, Comisia a comunicat părții care a efectuat notificarea că, în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine, „*în caz de lipsă de cooperare*", inclusiv în cazul informațiilor incomplete furnizate ca răspuns la cererile de informații adresate în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine, „*Comisia poate lua o decizie pe baza datelor disponibile*".

(192) Având în vedere că, astfel cum a confirmat partea care a efectuat notificarea, e& și EIA fac parte din aceeași întreprindere care face obiectul investigației (a se vedea considerentele 2 și 190) și că această întreprindere care face obiectul investigației a furnizat informații incomplete în temeiul articolului 13 din Regulamentul privind subvențiile străine în sensul articolului 16 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind subvențiile străine și nu a furnizat informațiile necesare pentru a stabili dacă respectivele contribuții financiare pe care le-a primit i-au conferit un avantaj în sensul articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine, la 30 august 2024, Comisia a informat partea care a efectuat notificarea că, în absența furnizării informațiilor solicitate în cererea de informații nr. 11 (întrebările 12 și 13) și în cererea de informații nr. 13 (întrebările 10-12) cu privire la CFS primite de EIA sau a unor explicații credibile și întemeiate care să justifice motivul pentru care nu poate furniza informațiile respective până la 3 septembrie 2024, Comisia intenționează să utilizeze informațiile disponibile cu privire la CFS relevante acordate EIA în sensul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine și să considere că întreprinderea din care fac parte e& și EIA a beneficiat de un avantaj în urma acordării CFS respective în sensul articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine.

(193) La 2 septembrie 2024, e& a confirmat că partea care a efectuat notificarea nu va fi în măsură să furnizeze informațiile suplimentare solicitate, fără a furniza explicații credibile și întemeiate cu privire la această imposibilitate. Prin urmare, Comisia evaluează existența subvențiilor străine în legătură cu CFS raportate de e&, astfel cum au fost primite de EIA, în secțiunile 7.5.1, 7.5.2 și 7.5.3 pe baza datelor disponibile.

(194) În acest sens, capacitatea Comisiei de a-și îndeplini atribuțiile este obstrucționată suplimentar de lipsa de date financiare disponibile public privind EIA (cum ar fi rapoartele anuale sau ratingurile de credit) la care ar putea recurge în caz contrar pentru a-și efectua evaluarea.

([137]) Cererea de informații nr. 11 din 26 iulie 2024, întrebările 12 și 13.
([138]) Răspunsul din data de 26 iulie 2024 la cererea de informații nr. 11 din 26 iulie 2024, întrebările 12 și 13.
([139]) Cererea de informații nr. 12 din 2 august 2024, întrebarea 1.
([140]) Cererea de informații nr. 13 din 5 august 2024, întrebările 10-12.
([141]) Răspunsul la cererea de informații nr. 13 din 5 august 2024, întrebarea 17.
([142]) Răspunsul la cererea de informații nr. 13 din 5 august 2024, întrebările 10-12.

(195) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a identificat, de asemenea, suficiente indicii că EIA beneficiază de o garanție nelimitată din partea EAU ca urmare a exceptării sale de la aplicarea Legii falimentului din 2016 pentru a justifica deschiderea unei investigații aprofundate în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine.

7.5.1. *Granturile acordate EIA de Ministerul Finanțelor din EAU*

(196) Partea care a efectuat notificarea susține că EIA a primit granturi directe din partea Ministerului Finanțelor din EAU în valoare de 100-500 de milioane EUR anual între 2020 și 2023, cu o valoare cumulată de 300-1 500 de milioane EUR ([143]).

(197) Comisia constată că această finanțare se realizează sub forma unui transfer de fonduri sau de pasive în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind subvențiile străine. În plus, întrucât finanțarea a fost acordată de Ministerul Finanțelor din EAU, aceasta poate fi considerată ca fiind imputabilă EAU.

(198) Atribuirea de granturi în favoarea EIA de către EAU constituie o finanțare gratuită, care poate, prin natura sa, să confere EIA un avantaj și să reprezinte măsuri individuale care sunt astfel limitate la această întreprindere.

(199) În plus, având în vedere că partea care a efectuat notificarea nu a furnizat Comisiei informațiile necesare pentru a evalua valoarea și condițiile acestor granturi și, în consecință, nu a stabilit dacă aceste contribuții financiare au conferit EIA un avantaj și, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine (a se vedea considerentul 192), Comisia este de părere că se poate considera că EIA a obținut un avantaj în urma acordării granturilor de către Ministerul Finanțelor din EAU între 2020 și 2023.

(200) Prin urmare, pe baza elementelor din secțiunea 7.5.1, Comisia constată că granturile primite de EIA de la Ministerul Finanțelor din EAU în perioada 2020-2023 se califică drept subvenții străine în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine.

(201) Toate aceste subvenții străine au fost acordate în ultimii trei ani dinaintea încheierii CVC.

7.5.2. *Împrumuturile și avansurile rambursabile acordate EIA de către Ministerul Finanțelor din EAU*

(202) Partea care a efectuat notificarea susține că EIA a primit împrumuturi și avansuri rambursabile din partea Ministerului Finanțelor din EAU în valoare de peste 1 000 de milioane EUR în 2021 și 2022 și între 500 și 1 000 de milioane EUR în 2020, cu o valoare cumulată cuprinsă între 2 500 de milioane EUR și peste 3 miliarde EUR ([144]).

(203) Comisia constată că această finanțare se realizează sub forma unui transfer de fonduri sau de pasive în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind subvențiile străine. În plus, întrucât finanțarea a fost acordată de Ministerul Finanțelor din EAU, aceasta poate fi considerată ca fiind imputabilă EAU.

(204) Având în vedere că partea care a efectuat notificarea nu a furnizat Comisiei informațiile necesare pentru a compara condițiile acestor împrumuturi și avansuri rambursabile cu cele obținute în condiții normale de piață – în special pe baza indicatorilor menționați în considerentul 13 din Regulamentul privind subvențiile străine – și, în consecință, nu a stabilit dacă aceste contribuții financiare au conferit EIA un avantaj, în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine (a se vedea considerentul 192), Comisia este de părere că se poate considera că EIA a obținut un avantaj în urma acordării împrumuturilor și a avansurilor rambursabile de către Ministerul Finanțelor din EAU.

(205) Prin urmare, pe baza elementelor din secțiunea 7.5.2, Comisia constată că împrumuturile și avansurile rambursabile primite de EIA de la Ministerul Finanțelor din EAU în perioada 2020-2023 se califică drept subvenții străine în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine.

([143]) Formularul FS-CO, tabelul 10.
([144]) Formularul FS-CO, tabelul 10.

(206) Toate aceste subvenții străine au fost acordate în ultimii trei ani dinaintea încheierii CVC.

7.5.3. *Angajamentele băncilor din EAU în ceea ce privește împrumutul acordat EIA sub forma unei facilități de credit reînnoibile*

(207) EIA a primit, în [S1 2022], astfel cum a fost modificat și majorat în [S1 2023], un împrumut în valoare de [1-5] miliarde USD ([145]) (aproximativ [1-5] miliarde EUR) sub forma unei facilități de credit reînnoibile („FCR") din partea unui consorțiu compus parțial din bănci din EAU.

(208) Consorțiul de bănci a inclus: [banca 1 din EAU controlată de stat], [banca 2 din EAU controlată de stat], [banca 3 din EAU controlată de stat] [și creditori privați] ([146]).

(209) În decizia de inițiere a procedurii, deși a făcut referire la FCR, Comisia nu a efectuat nicio analiză suplimentară în ceea ce privește calificarea sa drept subvenție străină. Cu toate acestea, unele dintre băncile care alcătuiesc consorțiul (și anume [banca 1 din EAU controlată de stat], [banca 2 din EAU controlată de stat] și [banca 3 din EAU controlată de stat]) au fost, de asemenea, implicate în acordarea împrumutului la termen (a se vedea considerentul 49), pentru care Comisia a constatat că existau indicii că împrumutul la termen putea fi imputabil EAU ([147]).

(210) În observațiile sale privind decizia de inițiere a procedurii, partea care a efectuat notificarea a contestat imputabilitatea împrumutului la termen către EAU ca ipoteză prezumată „*doar pe baza*" faptului că băncile din EAU sunt controlate de stat sau a faptului că sectorul bancar „*poate fi considerat «deosebit de strategic» de către guvernul EAU*" ([148]).

(211) În special, partea care a efectuat notificarea a susținut că abordarea din decizia de inițiere a procedurii nu a fost în conformitate cu jurisprudența CJUE în temeiul articolului 107 din TFUE, despre care partea care a efectuat notificarea consideră că ar trebui să reflecte testul prevăzut în Regulamentul privind subvențiile străine. Partea care a efectuat notificarea a susținut că CJUE a precizat în hotărârea Stardust Marine ([149]) că imputabilitatea nu poate fi prezumată în mod automat doar pe baza faptului că entitatea în cauză este controlată de stat ([150]). Prin urmare, aceasta a concluzionat că decizia de inițiere a procedurii nu a respectat standardul stabilit de Stardust Marine pentru ca o măsură să fie considerată imputabilă unui stat, întrucât „*principala întrebare este dacă autoritatea sau autoritățile publice în cauză «trebuie considerate ca fiind implicate, într-un fel sau altul, în adoptarea [în acest caz: a împrumutului la termen]*" ([151]). Potrivit părții care a efectuat notificarea, aceeași concluzie se aplică și în ceea ce privește FCR acordată EIA ([152]).

(212) Partea care a efectuat notificarea a explicat, de asemenea, că aceeași concluzie rezultă din precedentele privind sensul de organism public în dreptul comercial internațional. În special, partea care a efectuat notificarea a susținut că, în cazul *produselor plate laminate la cald din China* ([153]), Comisia a făcut trimitere la jurisprudența relevantă, observând că „*testul aplicabil pentru a stabili că o întreprindere de stat este un organism public*" este dacă este vorba de o entitate „*învestită cu autoritate de a exercita funcții guvernamentale*" ([154]), doar participația majoritară a statului fiind insuficientă pentru a stabili că entitatea este un organism public.

(213) Pentru a evalua imputabilitatea angajamentelor [băncii 1 din EAU controlate de stat], ale [băncii 2 din EAU controlate de stat] și ale [băncii 3 din EAU controlate de stat] către EAU, Comisia abordează aceste observații în secțiunea 7.5.3.

([145]) Răspunsul la cererea de informații nr. 13 din 5 august 2024, întrebarea 12.
([146]) Răspunsul la cererea de informații nr. 13 din 5 august 2024, întrebarea 12.
([147]) Decizia de inițiere a procedurii, punctele 31-35.
([148]) Observațiile privind decizia de inițiere a procedurii, p. 1-2.
([149]) Hotărârea Curții din 16 mai 2002, Republica Franceză/Comisia, C-482/99, EU:C:2002:294, („Stardust Marine").
([150]) Observațiile privind decizia de inițiere a procedurii, p. 1-2 (cu trimitere la formularul FS-CO [punctul 300)].
([151]) Idem.
([152]) Id., nota de subsol 12.
([153]) Produse plate laminate la cald din China – Măsuri definitive, JO L 146, 9.6.2017, p. 17, punctul 84 [cu trimitere la WT/DS379/AB/R (SUA – Taxe antidumping și compensatorii asupra anumitor produse din China), Raportul Organului de Apel din 11 martie 2011, DS 379, punctul 318], ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/969/oj.
([154]) SUA – Taxe antidumping și compensatorii (China) – WT/DS379/AB/R, punctul 317 – AB-2010-3 – Raportul Organului de Apel din 11 martie 2011.

(214) Articolul 3 din Regulamentul privind subvențiile străine precizează că respectivele contribuții financiare acordate de o țară terță ar trebui să le includă pe cele furnizate, printre altele, de „*(b) o entitate publică străină, ale cărei acțiuni pot fi atribuite țării terțe, ținându-se seama de elemente precum caracteristicile entității și mediul juridic și economic predominant în statul în care entitatea își desfășoară activitatea, inclusiv rolul administrației publice în economie*”.

(215) Prin urmare, Comisia trebuie să demonstreze, pe baza faptelor și a elementelor de probă din fiecare caz, că, în ansamblu, acțiunile acestei entități publice străine „*pot fi atribuite țării terțe*”, ținând seama de toate circumstanțele relevante, inclusiv de „*caracteristicile entității*”, de „*mediul juridic și economic*” din statul în cauză, precum și de „*rolul administrației publice în economie*”, care se poate reflecta în capacitatea statului de a exercita o influență asupra deciziilor entităților respective.

(216) Deși un astfel de standard poate coincide cu cel aplicabil în temeiul normelor OMC privind imputabilitatea în sarcina „*administrației publice*” sau a unui „*organism public*”, dispozițiile relevante sunt formulate în mod diferit. Comisia reamintește că, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul privind subvențiile străine, nu numai contribuțiile financiare acordate de „*(a) autoritatea guvernamentală centrală și de autoritățile publice de la toate celelalte niveluri*”, ci și cele acordate de „*(b) o entitate publică străină, ale cărei acțiuni pot fi atribuite țării terțe, ținându-se seama de elemente precum caracteristicile entității și mediul juridic și economic predominant în statul în care entitatea își desfășoară activitatea, inclusiv rolul administrației publice în economie*” și „*(c) o entitate privată ale cărei acțiuni pot fi atribuite țării terțe, ținându-se seama de toate circumstanțele relevante*” se consideră acordate de o țară terță. În schimb, articolul 1.1 litera (a) punctul 1 din Acordul SMC se referă doar la o contribuție financiară din partea unei administrații publice sau a oricărui organism public de pe teritoriul unui membru.

(217) În plus, Comisia observă că pertinența jurisprudenței Organului de Apel al OMC privind definiția „*organismului public*” a fost pusă sub semnul întrebării de Uniunea Europeană, alături de Japonia și Statele Unite, în 2020. Într-o declarație comună, reprezentanții Uniunii Europene, ai Statelor Unite și ai Japoniei au afirmat că „*[p]entru a stabili că o entitate este un organism public, nu este necesar să se constate că entitatea «deține, exercită sau este învestită cu autoritate guvernamentală»*” și că „*interpretarea «organismului public» de către Organul de Apel al OMC [...] subminează eficacitatea normelor OMC privind subvențiile*” ([155]).

(218) În pofida acestor diferențe, Comisia nu este de acord cu afirmația părții care a efectuat notificarea că evaluarea sa din decizia de inițiere a procedurii nu urmează logica aflată la baza hotărârii Stardust Marine, care, dimpotrivă, permite demonstrarea imputabilității și pe baza faptului că, în circumstanțele specifice ale cazului, este puțin probabil ca statul să nu fi fost implicat în măsura relevantă, cum este cazul în speță, din următoarele motive.

(219) În cadrul investigației aprofundate, Comisia a adresat cereri de informații părții care a efectuat notificarea și [băncii 1 din EAU controlate de stat], [băncii 2 din EAU controlate de stat] și [băncii 3 din EAU controlate de stat] pentru a evalua dacă acțiunile acestor bănci pot fi imputate EAU și, în acest scop, dacă autoritățile publice din EAU au fost implicate, într-un fel sau altul, în acordarea FCR de către bănci, inclusiv în cazul în care faptele arată că este puțin probabil ca acestea să nu fi fost implicate ([156]). Comisia a analizat în special structura acționariatului acestor societăți, faptul că reprezentanții guvernului sunt membri în consiliul de supraveghere și rolul lor în consiliul respectiv, dacă procesele decizionale ale entității permit guvernului să exercite o influență deosebită și rolul guvernului în sectorul bancar din EAU, precum și amploarea FCR. Pe baza elementelor colectate – confirmate de răspunsurile primite – și astfel cum se detaliază în considerentele 220-231, Comisia confirmă constatările din decizia de inițiere a procedurii cu privire la imputabilitatea angajamentelor [băncii 1 din EAU controlate de stat], ale [băncii 2 din EAU controlate de stat] și ale [băncii 3 din EAU controlate de stat] în cadrul FCR.

([155]) Declarația comună a reuniunii trilaterale a miniștrilor comerțului din Japonia, Statele Unite și Uniunea Europeană, 14 ianuarie 2020 (https://ustr.gov/about-us/policy-offices/press-office/press-releases/2020/january/joint-statement-trilateral-meeting-trade-ministers-japan-united-states-and-european-union).

([156]) Cererea de informații nr. 10 din 3 iulie 2024.

(220) În primul rând, structura acționariatului acestor bănci indică faptul că ele sunt controlate de EAU, având în vedere că toate cele trei bănci sunt deținute în proporție majoritară de autorități publice din EAU (inclusiv, în cazul [băncii 3 din EAU controlate de stat], [...]). În mod concret:

(a) Un procent de [50-100] % din [banca 1 din EAU controlată de stat] este deținut de [...], care este o societate […] deținută de stat din EAU ([...]), în timp ce alte [0-50] % din acțiunile [băncii 1 din EAU controlate de stat] sunt deținute de alte entități guvernamentale ([157]).

(b) [Banca 2 din EAU controlată de stat] este deținută indirect în proporție de [50-100 %] de [...], întrucât [...], o societate […] din EAU deținută de stat ([...]) ([158]) deține [0-50] %, iar [...], [o filială] a societății [...] din EAU deținute de stat ([…]) ([159]) deține [0-50] %.

(c) [Banca 3 din EAU controlată de stat] este o bancă din EAU deținută de stat ([...]), întrucât [0-50] % din capitalul său social este deținut de [...], iar [0-50] %, de [...].

(221) În al doilea rând, majoritatea membrilor consiliilor de administrație ale fiecărei bănci și/sau membrii fiecăreia dintre acestea cu cel mai înalt grad ierarhic sunt persoane care dețin funcții publice importante în EAU.

(1) Consiliul de administrație al [băncii 1 din EAU controlate de stat] este compus din [...] membri, dintre care cel mai important are legături cu statul ([160]).

(2) Consiliul de administrație al [băncii 2 din EAU controlate de stat] este compus din [...] membri, majoritatea având legături cu statul, inclusiv din înalți funcționari publici (cum ar fi [...]) ([161]).

(3) Consiliul de administrație al [băncii 3 din EAU controlate de stat] este compus din [...] membri, majoritatea având legături directe sau indirecte cu guvernul sau deținând funcții publice (inclusiv înalți funcționari publici, cum ar fi [...]). Comisia observă, de asemenea, că doi dintre membrii consiliului de administrație dețin funcții în cadrul [...] ([162]).

(222) În special, toți cei trei președinți ai acestor bănci dețin funcții publice importante și toate băncile includ alți membri ai consiliilor de administrație care au legături cu familiile aflate la conducerea EAU sau care desfășoară activități în cadrul unor autorități publice din EAU sau societăți controlate de EAU.

(223) Astfel, Comisia observă că, pentru majoritatea membrilor care compun consiliile de administrație ale acestor bănci, interesele lor sunt interconectate cu statul. Membrii respectivi, după cum s-a menționat, includ [...] (și, de asemenea, un membru în consiliul de administrație al EIA) [...] și [...] (care este, de asemenea, [...] și care este membru al consiliului de administrație al EIA). Se preconizează că deciziile sau acțiunile acestor persoane sunt aliniate la interesele statului sau nu ar conduce la o contradicție cu deciziile ministeriale sau cu directivele de stat.

([157]) [...] deține [50-100] % din [...] și, prin urmare, partea care deține controlul final este [...] (a se vedea [...]). Comisia observă că [...], în calitate de acționar majoritar, poate numi un număr de membri ai consiliului de administrație proporțional cu participația sa. În plus, dispozițiile statutului [băncii 1 din EAU controlate de stat] urmăresc să ofere [...] o influență asupra componenței consiliului de administrație mai mare decât cea pe care ar reprezenta-o altfel participația sa la [banca 1 din EAU controlată de stat]. În măsura în care [...] (acționând prin intermediul filialei sale) optează să nu utilizeze toate voturile de care dispune pentru a-și numi candidații, aceasta poate exprima voturile respective în legătură cu alegerea altor candidați la consiliul de administrație. [...] va avea o putere discreționară absolută în ceea ce privește identitatea oricărei persoane pe care o desemnează. În plus, aceasta își poate înlocui în orice moment reprezentanții în consiliul de administrație, fără a fi necesar să prezinte chestiunea respectivă adunării generale (articolul [...] din statutul [băncii 1 din EAU controlate de stat] din data de [...], disponibil la: […]).

([158]) […].

([159]) […].

([160]) Președintele [băncii 1 din EAU controlate de stat], [...], a fost, de asemenea, membru al [...]. Alți membri ai consiliului de administrație includ [...], un membru al [...] și [...], un [...] în [fondul suveran de investiții al EAU]. În plus, directorul general al [băncii 1 din EAU controlate de stat] desfășoară activități în cadrul [...].

([161]) Conform statutului, [descrierea dispozițiilor referitoare la administrarea băncii 2 din EAU controlate de stat]. Ca răspuns la cererea de informații nr. 10 din 3 iulie 2024, partea care a efectuat notificarea a furnizat informații cu privire la componența sa, aceasta incluzând următorii membri: [descrierea membrilor consiliului de administrație]. Consiliul de administrație [descrierea competențelor consiliului de administrație al băncii 2 din EAU controlate de stat]. (Articolul […]).

([162]) Printre acestea se numără [descrierea membrilor consiliului de administrație] (răspunsul la cererea de informații nr. 10 din 3 iulie 2024).

(224) Acest lucru este cu atât mai adevărat cu cât printre membrii consiliului de administrație al [băncii 2 din EAU controlate de stat] se află [...] ([163]). În același timp, acesta desfășoară activități în calitate de [...], fiind astfel limitat să acționeze în conformitate cu dispozițiile [instrucțiunilor EIA]. Ca răspuns la solicitarea Comisiei de a furniza informații suplimentare cu privire la FCR, partea care a efectuat notificarea a subliniat, printre altele, că, în conformitate cu articolul 13 din legea privind înființarea sa, „*toate fondurile și activele încredințate spre a fi menținute, gestionate sau investite de EIA sunt considerate fonduri publice deținute de EAU*". În același răspuns, s-a observat că FCR a fost pusă la dispoziție „*în scopul [împrumutului]*". Cu toate acestea, EIA face obiectul limitărilor privind datoria publică și alocarea proiectelor de infrastructură, ceea ce poate afecta capacitatea sa de a contracta datorii sau obligații pentru guvernul federal ([164]). În acest context, pare puțin probabil ca obiectivele EIA să nu fi fost luate în considerare la aprobarea FCR.

(225) În plus, în cazul [băncii 2 din EAU controlate de stat] și al [băncii 3 din EAU controlate de stat], [autoritatea de reglementare din EAU] este implicată în aprobarea membrilor consiliului de administrație.

(226) În al treilea rând, un control al proceselor decizionale ale acestor bănci, în special în ceea ce privește numirea personalului de conducere de nivel superior sau stabilirea bugetului, evidențiază faptul că președinții dețin votul decisiv în caz de egalitate, având astfel o influență decisivă și în aceste situații ([165]). În consecință, membrii consiliului de administrație care au legături cu autoritățile publice din EAU au capacitatea de a exercita o influență asupra acestor procese decizionale.

(227) În al patrulea rând, persoanele din conducerea de nivel superior a băncilor relevante au, de asemenea, legături cu autoritățile publice din EAU sau cu familiile aflate la conducere ([166]).

(228) În al cincilea rând, în ceea ce privește amploarea FCR, respectiva FCR are o valoare de [1-5] miliarde USD. Chiar dacă partea care a efectuat notificarea nu a fost în măsură să furnizeze informații detaliate cu privire la valoarea concretă a acestei facilități și la amploarea participării fiecărei bănci, este puțin probabil ca participarea băncilor controlate de EAU, care reprezentau trei dintre cele șase bănci participante, să fie neglijabilă.

(229) În sfârșit, trebuie să se țină seama de constatarea din decizia de inițiere a procedurii, necontestată de partea care a efectuat notificarea, potrivit căreia sectorul bancar este considerat a avea o importanță strategică pentru EAU. Prin urmare, în recenta modificare legislativă privind participațiile străine, sectorul bancar a rămas printre cele în care EAU doresc să își păstreze participația majoritară.

(230) În ceea ce privește [creditorii privați], Comisia nu a identificat niciun element de probă în sensul prezentei decizii cu privire la implicarea vreunei țări terțe în entitățile respective.

(231) Pe baza elementelor de probă prezentate în secțiunea 7.5.3, Comisia constată că, cel puțin, este puțin probabil ca autoritățile publice din EAU să nu fi fost implicate în acordarea FCR de către cele trei bănci controlate de EAU (cu angajamentele lor respective). Prin urmare, Comisia consideră că, în ceea ce privește angajamentele celor trei bănci de creditare controlate de EAU ([banca 1 din EAU controlată de stat], [banca 2 din EAU controlată de stat] și [banca 3 din EAU controlată de stat]), FCR a fost acordată de o țară terță în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine.

(232) Partea care a efectuat notificarea susține că FCR a fost acordată în condițiile pieței ([167]). Cu toate acestea, în pofida mai multor cereri de informații transmise de Comisie în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine, partea care a efectuat notificarea nu a furnizat detalii cu privire la condițiile acordării facilității de credit reînnoibile, în afara informațiilor disponibile în domeniul public (a se vedea considerentele 187-191). În special, partea care a efectuat notificarea nu a furnizat detalii cu privire la suma acordată de fiecare bancă participantă la FCR și nici informații cu privire la remunerația asociată (fiecărei părți a) FCR.

([163]) A se vedea anexa FS-CO.101 – [descrierea dispozițiilor legale relevante].

([164]) Răspunsul la cererea de informații nr. 11 din 26 iulie 2024.

([165]) Partea care a efectuat notificarea susține că, în ceea ce privește [banca 4 din EAU controlată de stat], nu există informații disponibile public cu privire la procesul decizional referitor la bugetul anual al [băncii 4 controlate de stat din EAU] (răspunsul la cererea de informații nr. 10 din 3 iulie 2024).

([166]) În special, directorul general al [băncii 1 din EAU controlate de stat] este membru al consiliului de administrație al [...]. Mai mulți membri ai conducerii [băncii 2 din EAU controlate de stat] au legături cu autoritățile EAU. Mai mulți membri ai conducerii [băncii 3 din EAU controlate de stat] desfășoară, de asemenea, activități în alte societăți controlate de EAU, iar directorul general este membru al consiliului de administrație al [...].

([167]) Răspunsul la cererea de informații nr. 13 din 5 august 2024, punctul 32.

(233) Având în vedere că partea care a efectuat notificarea nu a furnizat Comisiei informațiile necesare pentru a confirma dacă respectivele contribuții ale [băncii 1 din EAU controlate de stat], [ale băncii 2 din EAU controlate de stat] și [ale băncii 3 din EAU controlate de stat], și anume ale băncilor controlate de EAU, erau *pari passu* cu investițiile [creditorilor privați] sau dacă respectivele condiții de acordare a FCR erau în conformitate cu condițiile normale de piață și, în consecință, pentru a stabili dacă această contribuție financiară a conferit EIA un avantaj, precum și în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine (a se vedea considerentul 192), Comisia concluzionează că se poate considera că respectivele contribuții financiare acordate EIA de către băncile controlate de EAU sub forma angajamentelor lor din cadrul FCR conferă EIA un avantaj în sensul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine.

(234) Prin urmare, pe baza elementelor din secțiunea 7.5.3, Comisia constată că, în ceea ce privește angajamentele celor trei bănci de creditare controlate de EAU ([banca 1 din EAU controlată de stat], [banca 2 din EAU controlată de stat], [banca 3 din EAU controlată de stat]), FCR primită de EIA se califică drept subvenție străină în sensul articolului 3 din Regulamentul privind subvențiile străine.

(235) Această subvenție străină a fost acordată între începutul anului 2022 și 1 august 2023, așadar în ultimii trei ani dinaintea încheierii CVC și, prin urmare, intră în domeniul de aplicare temporal stabilit la articolul 19 din Regulamentul privind subvențiile străine.

7.5.4. *Garanția nelimitată acordată EIA de către EAU*

7.5.4.1. Existența unei garanții nelimitate

(236) Prin analogie cu raționamentul prezentat în secțiunea 7.2 și din motivele detaliate în prezenta secțiune 7.5.4.1, Comisia constată că EIA beneficiază de o garanție nelimitată din partea EAU ca urmare a exceptării sale de la aplicarea Legii falimentului din 2016.

(237) EIA a fost înființată prin Decretul-lege federal nr. 4 din 2007 ([168]) de înființare a *Emirates Investment Authority* ca autoritate deținută de guvern. Aceasta este desemnată ca fiind singurul organism responsabil pentru activitatea de „*investire și reinvestire*" a fondurilor și activelor care i-au fost alocate de guvern ([169]). Se prevede în mod explicit că „*[î]n cazul în care fondurile și activele încredințate spre a fi menținute, gestionate sau investite de Autoritate [EIA] sunt considerate fonduri publice deținute de EAU*", iar EIA este scutită de orice comisioane, taxe sau impozite ([170]). În conformitate cu articolul 27 din legea privind înființarea sa (astfel cum a fost modificată în 2009) ([171]), „*[a]utoritatea nu poate fi dizolvată sau lichidată, cu excepția cazului în care, în temeiul unei legi, o astfel de lege precizează modul în care vor fi gestionate fondurile de investiții și activele menținute sau deținute de autoritate*". Detaliile specifice privind procedura de insolvență pentru EIA în caz de insolvență sau de dificultate financiară ar face, prin urmare, obiectul unui decret-lege separat care va prevedea înstrăinarea activelor și a fondurilor sale. Partea care a efectuat notificarea confirmă că, în prezent, nu există o astfel de lege ([172]).

(238) Faptul că EIA nu face obiectul unei proceduri ordinare de faliment sau chiar al lichidării decât dacă acest lucru este prevăzut într-o lege specifică indică faptul că un faliment al EIA este foarte puțin probabil și că EAU pot acoperi datoriile EIA.

(239) Se poate avea în vedere și calificarea explicită a fondurilor EIA ca fonduri publice și posibilitățile financiare ample care îi sunt încredințate pentru atingerea obiectivelor sale. Aceste circumstanțe evidențiază faptul că EIA nu ar trebui considerată o societate comercială obișnuită, ci mai degrabă, potrivit părții care a efectuat notificarea, o „*componentă a guvernului EAU*" ([173]); în aceste condiții, în caz de insolvență, guvernul EAU ar furniza EIA lichidități suplimentare pentru a satisface creanțele creditorilor. Un astfel de sprijin se poate materializa sub diferite forme (capitaluri proprii, împrumuturi, granturi sau alte măsuri), permițând EIA să își onoreze datoriile. La rândul său, acest sprijin va asigura, în practică, faptul că va exista o șansă mai mare pentru creditori de a-și recupera creanțele decât dacă EIA ar fi o societate obișnuită din EAU care ar face obiectul legii ordinare a falimentului.

([168]) Anexa FS-CO.31, modificată prin Decretul-lege federal nr. 13 din 2009 (anexa FS-CO.32) și Decretul-lege federal nr. 11 din 2018 (anexa FS-CO.33).

([169]) În special, „*autoritatea este singurul organism responsabil cu investirea și reinvestirea fondurilor alocate pentru investiții*", acestea fiind considerate a fi fondurile totale deținute de guvern, care sunt încredințate autorității pentru deținerea și gestionarea lor în vederea investirii lor și a oricăror venituri rezultate din acestea.

([170]) Articolul 13 din Decretul EAU din 2007 prezentat ca anexa FS.CO.31.

([171]) Anexa FS.CO.32.

([172]) Răspunsul la cererea de informații nr. 11 din 26 iulie 2024, întrebarea 17.

([173]) Răspunsul la cererea de informații nr. 13 din 5 august 2024, întrebările 10-14.

(240) Prin urmare, Comisia consideră că, în circumstanțele de față, inaplicabilitatea Legii falimentului din 2016 în cazul EIA echivalează cu existența unei garanții în favoarea EIA. Având în vedere că această garanție nu este limitată ca valoare sau în timp, Comisia consideră că ea este o garanție de stat nelimitată („garanția nelimitată în favoarea EIA”).

7.5.4.2. Inexistența unui efect suplimentar de denaturare

(241) În contextul analizării tranzacției, Comisia constată că orice efecte de denaturare ale garanției nelimitate în favoarea EIA ar fi identice cu cele cauzate de garanția nelimitată în favoarea e&. Aceste efecte de denaturare sunt rezultatul sprijinului financiar nelimitat presupus a fi acordat de guvernul EAU atât EIA, cât și e& în mod direct.

(242) În acest context și în condițiile în care Comisia a stabilit deja existența garanției nelimitate acordate de guvernul EAU în favoarea e&, garanția nelimitată în favoarea EIA nu este de natură să determine, în contextul analizării tranzacției, nicio denaturare suplimentară pe piața internă față de cea determinată de garanția nelimitată în favoarea e&.

(243) Comisia observă, de asemenea, că angajamentele oferite de partea care a efectuat notificarea sunt, de asemenea, de natură să remedieze orice efecte de denaturare ale garanției nelimitate în favoarea EIA, în măsura în care aceste angajamente împiedică alocarea oricărei finanțări din partea EIA pentru activitățile entității combinate desfășurate pe piața internă și stabilesc limite privind capacitatea e& de a asigura finanțare pentru activitățile entității combinate desfășurate pe piața internă, astfel încât o astfel de finanțare să nu direcționeze subvenții străine care denaturează concurența către piața internă ([174]).

(244) Ca atare, nu este necesară o concluzie a Comisiei în legătură cu posibilitatea ca garanția nelimitată în favoarea EIA să constituie o subvenție străină în cadrul tranzacției în sensul articolului 19 din Regulamentul privind subvențiile străine.

7.5.5. *Existența unor subvenții străine pentru EIA în cadrul tranzacției*

(245) În observațiile sale privind decizia de inițiere a procedurii, partea care a efectuat notificarea susține că Comisia nu oferă niciun indiciu că entitatea combinată ar avea acces, după tranzacție, la vreuna dintre subvențiile străine potențial acordate EIA ([175]).

(246) În plus, partea care a efectuat notificarea susține, pe de o parte, că nu au existat fluxuri financiare sau tranzacții comerciale între EIA și e& în ultimii trei ani dinaintea datei CVC (cu excepția plăților de dividende de către e& și, eventual, a contractelor comerciale obișnuite pentru furnizarea de servicii de telecomunicații de către e& la sediul EIA) ([176]) și, pe de altă parte, că „*EIA face obiectul strategiilor și politicilor de investiții propuse de Oficiul de administrare a datoriei publice din EAU și aprobate de Cabinetul federal al EAU, care îi pot limita puterea de apreciere și flexibilitatea în alocarea fondurilor*” ([177]).

(247) În secțiunile 7.5.1, 7.5.2 și 7.5.3, Comisia a constatat existența unor subvenții străine acordate EIA, constând în granturi, împrumuturi și avansuri rambursabile din partea Ministerului Finanțelor al EAU către EIA, precum și angajamentele băncilor controlate de EAU în contextul acordării FCR către EIA.

(248) În acest sens și având în vedere absența unor tranzacții financiare recente între e& și EIA, astfel cum a indicat partea care a efectuat notificarea, Comisia nu consideră că respectivele subvenții străine ar fi putut îmbunătăți poziția concurențială a e& în procesul de achiziție.

([174]) A se vedea secțiunea 10.
([175]) Observațiile privind decizia de inițiere a procedurii, p. 6.
([176]) Răspunsul la cererea de informații nr. 11 din 26 iulie 2024, punctul 83.
([177]) Răspunsul la cererea de informații nr. 11 din 26 iulie 2024, punctul 87.

(249) Cu toate acestea, Comisia consideră că subvențiile străine respective sunt de natură să îmbunătățească poziția concurențială a entității combinate după tranzacție. În special, entitatea combinată ar putea solicita finanțare din partea EIA, care poate fi influențată de existența respectivelor subvenții străine. În acest sens, deși nu au existat tranzacții financiare recente între EIA și e&, partea care a efectuat notificarea admite că „*EIA poate, de asemenea, să acorde împrumuturi întreprinderilor pe care le deține sau în care are calitatea de acționar, ceea ce sugerează că poate acorda finanțare întreprinderii e&*” ([178]).

(250) Partea care a efectuat notificarea recunoaște, de asemenea, că, în afara limitărilor legate de politicile și strategiile publice care se aplică EIA, astfel cum sunt descrise în considerentul 246, nu există nicio lege la nivelul EAU care să prevadă orientări sau restricții specifice în ceea ce privește condițiile de finanțare sau împrumuturile acordate de EIA filialelor sale și, prin urmare, nicio limitare specifică ce ar împiedica EIA să furnizeze finanțare subvenționată (finanțare care provine din subvenții străine) entității combinate ([179]).

(251) Ca atare și astfel cum se stabilește în continuare în secțiunea 8.2.3, Comisia constată că subvențiile străine identificate în secțiunile 7.5.1, 7.5.2 și 7.5.3 acordate EIA, societatea-mamă care deține controlul asupra e&, constituie subvenții străine în cadrul tranzacției în sensul articolului 19 din Regulamentul privind subvențiile străine, deoarece sunt de natură să îmbunătățească poziția concurențială a entității combinate după tranzacție.

7.5.6. *Concluzie*

(252) Pe baza elementelor din secțiunea 7.5, Comisia constată că fiecare dintre granturile, împrumuturile și avansurile rambursabile acordate EIA de Ministerul Finanțelor al EAU și angajamentele băncilor controlate de EAU în contextul acordării FCR către EIA se califică drept subvenție străină în cadrul tranzacției, acordată în ultimii trei ani dinaintea încheierii CVC, în sensul articolelor 3 și 19 din Regulamentul privind subvențiile străine.

7.6. **Concluzie privind existența subvențiilor străine în cadrul tranzacției**

(253) Pe baza elementelor din secțiunea 7, Comisia constată că, în cadrul tranzacției, în ultimii trei ani dinaintea încheierii CVC, e& și societatea sa mamă care deține controlul asupra sa, respectiv EIA, au beneficiat de subvenții străine din partea EAU în sensul articolelor 3 și 19 din Regulamentul privind subvențiile străine. Aceste subvenții străine constau în garanția nelimitată în favoarea e& și granturile, împrumuturile și avansurile rambursabile acordate EIA de către Ministerul Finanțelor al EAU, precum și în angajamentele băncilor controlate de EAU în contextul acordării FCR către EIA.

8. **DENATURAREA PIEȚEI INTERNE**

(254) În decizia de inițiere a procedurii ([180]), Comisia a identificat suficiente indicii că subvențiile străine identificate preliminar pot denatura piața internă pentru a justifica deschiderea unei investigații aprofundate.

(255) Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine prevede că o subvenție străină denaturează piața dacă este „*de natură să îmbunătățească poziția concurențială a unei întreprinderi pe piața internă*” și dacă, acționând în acest sens, „*influențează astfel negativ în mod efectiv, sau are potențialul de a influența negativ concurența de pe piața internă*”.

(256) Evaluarea măsurii în care o subvenție străină „*este de natură să îmbunătățească poziția concurențială a unei întreprinderi pe piața internă*” include necesitatea de a stabili o relație între subvenția străină și activitățile întreprinderii pe piața internă care sunt deschise concurenței.

(257) Subvenția străină trebuie apoi, prin îmbunătățirea poziției concurențiale a unei întreprinderi pe piața internă, „*[să influențeze] astfel negativ în mod efectiv, sau [să aibă] potențialul de a influența negativ concurența de pe piața internă*”.

(258) În acest sens, articolul 4 din Regulamentul privind subvențiile străine abordează nu numai denaturările stabilite cu certitudine, ci și potențialele denaturări care ar putea apărea ca urmare a subvențiilor străine.

([178]) Răspunsul la cererea de informații nr. 11 din 26 iulie 2024, punctul 86.
([179]) Răspunsul la cererea de informații nr. 13 din 5 august 2024, punctul 24.
([180]) Decizia de inițiere a procedurii, punctul 185.

(259) Efectele asupra concurenței ar putea fi evaluate în raport cu oricare dintre activitățile pe care beneficiarul le desfășoară sau probabil le va desfășura pe piața internă, fie că este vorba de investiții (de exemplu, achiziții de alte întreprinderi sau active), fie de furnizare sau achiziționare de bunuri sau servicii, atât timp cât concurența în ceea ce privește activitatea respectivă desfășurată pe piața internă este sau poate fi afectată în mod negativ de subvenția străină.

(260) În acest context, scopul Regulamentului privind subvențiile străine este „*[să abordeze] în mod eficace denaturările cauzate de subvențiile străine pe piața internă pentru a se asigura condiții de concurență echitabile*” ([181]). Noțiunea de condiții de concurență echitabile se referă la condițiile în care întreprinderile concurează între ele pe piața internă pe baza meritelor. Condițiile de concurență echitabile nu sunt respectate atunci când șansele de reușită pe piață sunt modificate în mod nejustificat, de exemplu prin sprijinul acordat de o țară terță în favoarea unuia sau mai multor actori de pe piață.

(261) Constatarea unei denaturări este stabilită într-o evaluare globală pe baza unor indicatori, care includ următoarele aspecte, fără a se limita însă la acestea: natura și cuantumul subvenției străine; situația întreprinderii, inclusiv dimensiunea acesteia și piețele sau sectoarele vizate; nivelul și evoluția activității economice desfășurate de întreprindere pe piața internă și scopul și condițiile aferente subvenției străine, precum și utilizarea acesteia pe piața internă ([182]).

(262) Fiecare indicator luat separat nu este neapărat decisiv, iar indicatorii nu sunt cumulativi, ceea ce înseamnă că – în același mod în care pot fi luați în considerare alți indicatori relevanți de la caz la caz – nu trebuie luate în considerare sau stabilite toate exemplele de indicatori relevanți enumerați la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine pentru a arăta că o subvenție străină denaturează piața internă într-un anumit caz. Într-adevăr, în conformitate cu considerentul 19 din Regulamentul privind subvențiile străine: „*[a]tunci când utilizează indicatori pentru a stabili existența unei denaturări pe piața internă, Comisia ar putea lua în considerare diferite elemente, cum ar fi valoarea subvenției străine în termeni absoluți sau în raport cu dimensiunea pieței sau cu valoarea investiției. De exemplu, o concentrare în contextul căreia o subvenție străină acoperă o parte semnificativă din prețul de achiziție al întreprinderii-țintă este susceptibilă să aibă efecte de denaturare. […] În plus, ar trebui să se țină seama de caracteristicile pieței și în special de condițiile concurențiale de pe piață, cum ar fi barierele la intrarea pe piață. […]*”. ([183])

(263) În temeiul articolului 19 din Regulamentul privind subvențiile străine, evaluarea Comisiei cu privire la faptul „*dacă o subvenție străină acordată în cadrul unei concentrări denaturează piața internă […] se limitează la concentrarea în cauză*”.

(264) Prin urmare, în cazul concentrărilor notificate, Comisia evaluează dacă subvențiile străine denaturează piața internă în ceea ce privește activitățile economice afectate de concentrare, inclusiv (i) în contextul procesului de achiziționare a întreprinderii-țintă și (ii) în ceea ce privește activitățile entității combinate desfășurate pe piața internă după tranzacție.

(265) Comisia subliniază că evaluarea sa cu privire la existența unor subvenții străine care denaturează concurența în contextul unei concentrări în sensul articolului 19 din Regulamentul privind subvențiile străine este prospectivă – în special în legătură cu denaturările la nivelul activităților entității combinate după tranzacție – aspect care trebui luat în considerare în standardul probatoriu privind denaturarea relevantă a pieței interne.

(266) Din motivele prezentate mai jos, Comisia constată că subvențiile străine din cadrul tranzacției, care au fost identificate în secțiunea 7, și anume garanția nelimitată în favoarea e& și granturile, împrumuturile, avansurile rambursabile și FCR acordate EIA, nu denaturează piața internă în procesul de achiziție (secțiunea 8.1). Cu toate acestea, Comisia constată că aceste subvenții străine identificate denaturează piața internă în ceea ce privește activitățile entității combinate după tranzacție în sensul articolelor 4 și 5 din Regulamentul privind subvențiile străine (secțiunea 8.2).

([181]) Regulamentul privind subvențiile străine, considerentul 6.
([182]) Articolul 4 alineatul (1) literele (a)-(e) din Regulamentul privind subvențiile străine.
([183]) A se vedea, de asemenea, considerentele 34 și 35 din Regulamentul privind subvențiile străine.

8.1. **Denaturarea procesului de achiziție**

8.1.1. *Subvențiile străine „cele mai susceptibile să denatureze piața internă" și „care facilitează în mod direct o concentrare"*

(267) În decizia de inițiere a procedurii ([184]), Comisia a considerat că unele dintre subvențiile străine identificate cu titlu preliminar ar putea fi considerate ca fiind „*cele mai susceptibile să denatureze piața internă*" în temeiul articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine. În special, în ceea ce privește procesul de achiziție, Comisia a constatat că garanția nelimitată în favoarea e& [care intră ea însăși sub incidența articolului 5 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind subvențiile străine], precum și împrumutul la termen ar putea intra în categoria subvențiilor „*care facilitează în mod direct o concentrare*" în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul privind subvențiile străine ([185]).

(268) Comisia a constatat în prezenta decizie că împrumutul la termen nu constituie o subvenție străină (a se vedea secțiunea 7.1).

(269) Cu toate acestea, Comisia a constatat în prezenta decizie că garanția nelimitată în favoarea e& constituie o subvenție străină (a se vedea secțiunea 7.2). Respectiva garanție nelimitată în favoarea e& poate îmbunătăți condițiile în care e& a obținut finanțarea pentru achiziționarea întreprinderii-țintă, în special împrumutul la termen, care, potrivit părții care a efectuat notificarea, va fi utilizat pentru finanțarea tranzacției ([186]). Prin urmare, garanția nelimitată în favoarea e& ar putea constitui o subvenție străină „*care facilitează în mod direct o concentrare*" în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul privind subvențiile străine.

(270) În acest sens, Comisia reamintește că, în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine, partea care a efectuat notificarea poate totuși să furnizeze informații relevante care să arate că o subvenție străină care intră sub incidența articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine nu denaturează piața internă în circumstanțele specifice ale cazului de față.

(271) În acest context, astfel cum se evaluează în secțiunea 8.1.3, Comisia constată că subvențiile străine identificate, indiferent dacă pot fi considerate ca intrând sub incidența articolului 5 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul privind subvențiile străine, nu au condus la o denaturare a procesului de achiziție. Prin urmare, în sensul prezentei decizii, nu este necesar să se ajungă la o poziție definitivă cu privire la faptul dacă vreuna dintre subvențiile străine identificate se încadrează în categoria unei subvenții străine care facilitează în mod direct o concentrare în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul privind subvențiile străine.

8.1.2. *Îmbunătățirea poziției concurențiale a e&*

(272) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a identificat suficiente indicii că unele dintre subvențiile străine identificate cu titlu preliminar, în special împrumutul la termen, garanția nelimitată în favoarea e&, licența și prețurile reglementate ale telecomunicațiilor din EAU și din contractele guvernamentale din EAU, au îmbunătățit poziția concurențială a e& în procesul de achiziție pentru a justifica deschiderea unei investigații aprofundate în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine, atât ca urmare a naturii subvențiilor respective, cât și a valorii lor potențiale ([187]).

(273) Partea care a efectuat notificarea a susținut că aceste subvenții străine nu îi îmbunătățesc poziția concurențială în ceea ce privește procesul de achiziție. În special ([188]), partea care a efectuat notificarea a susținut că împrumutul la termen nu este necesar pentru ca tranzacția să aibă loc, deoarece e& „*s-ar fi aflat în aceeași poziție concurențială și financiară chiar dacă ar fi decis să nu utilizeze finanțarea din cadrul [împrumutului la termen] pentru a finanța tranzacția*" ([189]). Partea care a efectuat notificarea a susținut că e& a luat efectiv în considerare alte opțiuni de finanțare, inclusiv numerarul propriu, care provine din propriile activități comerciale ale e&, și a luat decizia finală numai [după semnarea acordurilor de tranzacție]. Ca atare, împrumutul la termen nu a fost necesar pentru tranzacție.

([184]) Decizia de inițiere a procedurii, punctul 144.
([185]) Decizia de inițiere a procedurii, punctele 154-159.
([186]) Formularul FS-CO, punctul 179.
([187]) Decizia de inițiere a procedurii, punctul 168.
([188]) Partea care a efectuat notificarea prezintă, de asemenea, argumente referitoare la (i) evaluarea întreprinderii-țintă și la (ii) absența unei piețe pentru concentrare ca urmare a lipsei unor „*achizitori concurenți*", care vizează efectele negative reale sau potențiale asupra concurenței și sunt discutate în detaliu în secțiunea 8.1.3.
([189]) Formularul FS-CO, punctul 402.

(274) În secțiunile 7.1, 7.3 și 7.4, Comisia a constatat că nu poate concluziona, în conformitate cu standardul juridic necesar, că împrumutul la termen și prețurile reglementate ale telecomunicațiilor au conferit întreprinderii e& un avantaj și că redevența federală pentru licența de telecomunicații a e& nu constituie o remunerație adecvată și, prin urmare, evaluarea sa preliminară din decizia de inițiere a procedurii potrivit căreia aceste măsuri pot constitui subvenții străine nu s-a confirmat. În plus, Comisia a constatat în secțiunea 7.5 că, deși EIA a primit subvenții străine, aceste subvenții străine nu sunt de natură să fi jucat un rol în procesul de achiziție (a se vedea secțiunea **7.5**).

(275) Ca atare, garanția nelimitată în favoarea e& este singura subvenție străină identificată care este de natură să fi îmbunătățit poziția concurențială a e& în procesul de achiziție.

(276) Întrucât Comisia constată în secțiunea 8.1.3 că subvențiile străine identificate nu au condus la efecte negative reale sau potențiale asupra concurenței în ceea ce privește procesul de achiziție, nu este necesar să se ajungă la o poziție finală cu privire la îmbunătățirea poziției concurențiale a e& prin intermediul acestor subvenții străine.

8.1.3. *Efecte negative reale sau potențiale asupra concurenței pe piața internă*

(277) Partea care a efectuat notificarea susține că nicio subvenție străină nu ar avea efecte negative reale sau potențiale asupra concurenței în procesul de achiziție. În special, partea care a efectuat notificarea susține că tranzacția nu a avut loc în contextul unei proceduri de ofertare structurate și că întreprinderea-țintă și acționarii săi nu au abordat și nu au fost abordați de niciun alt achizitor potențial, în special deoarece vânzătorul intenționa să instituie un parteneriat comercial în mod specific cu e& și că, „*deși contraprestația generală a jucat (în mod natural) un rol semnificativ în procesul decizional al vânzătorului, aceasta nu a jucat un rol decisiv*". În plus, partea care a efectuat notificarea susține că respectiva contraprestație din cadrul tranzacției a fost stabilită independent de împrumutul la termen și a luat în considerare exclusiv evaluarea întreprinderii-țintă (pe baza valorii întreprinderii și a tranzacțiilor comparabile), astfel că tranzacția ar fi avut loc în aceleași condiții în absența oricăror subvenții străine ([190]).

(278) Pentru a analiza dacă subvențiile străine identificate au condus la efecte negative reale sau potențiale asupra concurenței în procesul de achiziție, Comisia trebuie să ia în considerare măsura în care rezultatul procesului de achiziție respectiv a fost modificat de subvențiile străine.

(279) Acest lucru poate fi valabil, de exemplu, în cazul în care subvențiile străine au permis unui achizitor să liciteze mai mult decât concurenții.

(280) Acest lucru poate fi valabil și în cazul în care subvențiile străine au determinat achizitorul să descurajeze alți achizitori potențiali să depună o ofertă, de exemplu, prin depunerea unei oferte peste valoarea de piață.

(281) De asemenea, Comisia trebuie să analizeze dacă achizitorul ar fi fost în măsură să finanțeze achiziția în absența oricăror subvenții străine. Acest aspect este separat de întrebarea dacă subvențiile străine au îmbunătățit poziția concurențială a achizitorului, de exemplu, prin îmbunătățirea condițiilor în care achizitorul efectuează achiziția. Mai degrabă, acest aspect analizează dacă subvențiile străine permit achizitorului să efectueze o achiziție care nu ar fi fost posibilă în condiții de concurență echitabile, în acest context o achiziție care nu ar fi fost deloc posibilă sau ale cărei limite ar fi fost diferite.

(282) În această privință, în primul rând, în cursul investigației aprofundate, Comisia nu a identificat nicio altă parte potențial interesată de tranzacție și nicio parte terță nu a prezentat observații cu privire la decizia de inițiere a procedurii în acest sens. Cererile de informații ale Comisiei adresate concurenților întreprinderii-țintă, solicitând punctele de vedere ale acestora cu privire la tranzacție, au confirmat absența interesului pentru achiziționarea întreprinderii-țintă ([191]).

([190]) Formularul FS-CO, punctul 374 (cu trimitere la punctul 98).

([191]) Răspunsurile operatorilor de telecomunicații și ale autorităților naționale de reglementare în domeniul telecomunicațiilor din Bulgaria, Ungaria și Slovacia la cererile de informații ale Comisiei din 17 și 18 iunie 2024 (a se vedea notele de subsol 10 și 11). La rândul lor, autoritățile naționale de reglementare în domeniul telecomunicațiilor au precizat că nu au cunoștință de un interes potențial al altor operatori de a achiziționa întreprinderea-țintă.

(283) În al doilea rând, Comisia constată că observațiile părții care a efectuat notificarea arată că evaluarea nu diferă de alte tranzacții comparabile din aceeași industrie ([192]). În plus, în răspunsurile la întrebările Comisiei prin care li s-au solicitat punctele lor de vedere cu privire la tranzacție, concurenții întreprinderii-țintă nu au indicat nicio plată în exces pentru întreprinderea-țintă ([193]). Prin urmare, Comisia constată că nu există elemente care să indice că partea care a efectuat notificarea nu a plătit un preț de piață pentru întreprinderea-țintă, descurajând astfel concurenții potențiali.

(284) În sfârșit, Comisia a analizat, în cadrul investigației aprofundate, dacă subvențiile străine identificate ca având potențialul de a juca un rol în procesul de achiziție, și anume garanția nelimitată în favoarea e&, au fost necesare pentru ca tranzacția să aibă loc. În acest sens, Comisia constată că informațiile prezentate de partea care a efectuat notificarea confirmă faptul că e& ar fi putut desfășura tranzacția în absența garanției nelimitate în favoarea e&. Comisia a luat în considerare în special faptul că poziția numerarului e&, ca urmare a desfășurării normale a activităților sale comerciale la momentul semnării contractului, era de mai multe ori mai mare decât contraprestația tranzacției ([194]).

(285) Ca atare, deși este posibil ca garanția nelimitată în favoarea e& să fi îmbunătățit poziția concurențială a acesteia în procesul de achiziție, acest lucru nu a condus la efecte negative reale sau potențiale asupra concurenței în cadrul procesului respectiv.

8.1.4. *Concluzie*

(286) Pe baza elementelor din secțiunea 8.1, Comisia constată că subvențiile străine identificate nu denaturează procesul de achiziție.

8.2. **Denaturarea activităților entității combinate după concentrare**

(287) În decizia de inițiere a procedurii ([195]), Comisia a identificat suficiente indicii că subvențiile străine identificate preliminar ar denatura piața internă a activităților entității combinate după tranzacție pentru a justifica deschiderea unei investigații aprofundate.

(288) În special, în decizia de inițiere a procedurii, s-a constatat, cu titlu preliminar, că existența garanției nelimitate în favoarea e& este de natură să îmbunătățească poziția concurențială a entității combinate în urma concentrării, permițând societății în cauză să obțină finanțare în condiții preferențiale pentru operațiunile sale desfășurate pe piața internă sau recurgând la finanțarea deja obținută de e& prin intermediul garanției nelimitate în favoarea e&, de exemplu, la împrumutul la termen.

(289) Ulterior, în decizia de inițiere a procedurii, s-a constatat că subvențiile străine identificate preliminar puteau permite entității combinate să realizeze investiții suplimentare pe piața internă, care sunt menționate în mod explicit ca parte a justificării tranzacției ([196]), și să își îmbunătățească poziția concurențială pentru activitățile sale economice desfășurate pe piața internă în sectorul telecomunicațiilor.

(290) Comisia a afirmat că va examina în continuare, în cadrul investigației aprofundate, dacă subvențiile străine identificate preliminar sunt, de asemenea, de natură să îmbunătățească, prin concentrare, poziția concurențială a entității combinate ca urmare a accesului la active și servicii subvenționate.

([192]) A se vedea, de exemplu, formularul FS-CO, punctul 106; răspunsul la cererea de informații nr. 11 din 26 iulie 2024, întrebările 6 și 7; anexa FS-CO.6, diapozitivul 6; anexa FS-CO.7, în special diapozitivul 85.

([193]) Răspunsurile operatorilor de telecomunicații și ale autorităților naționale de reglementare în domeniul telecomunicațiilor din Bulgaria, Ungaria și Slovacia la cererile de informații ale Comisiei din 17 și 18 iunie 2024 (a se vedea notele de subsol 10 și 11).

([194]) Răspunsul la cererea de informații nr. 18 din 23 august 2024, întrebarea 3 și anexa FS-CO.112.

([195]) Decizia de inițiere a procedurii, punctul 184.

([196]) A se vedea, de exemplu, anexa FS-CO.7-[...], care menționează drept „*justificare strategică*” faptul că [...].

(291) La rândul său, în decizia de inițiere a procedurii, s-a constatat că subvențiile străine identificate preliminar în cadrul tranzacției erau de natură să influențeze negativ în mod efectiv sau aveau potențialul de a influența negativ concurența pe piața internă, de exemplu, permițând în special entității combinate să realizeze investiții și achiziții în condiții preferențiale.

(292) În prezenta decizie, Comisia constată că subvențiile străine identificate în secțiunea 7 denaturează piața internă a activităților entității combinate după tranzacție.

(293) Comisia descrie mai jos activitățile entității combinate care ar putea fi influențate de subvențiile străine identificate (secțiunea 8.2.1) și examinează modul în care subvențiile străine identificate în secțiunea 7, care includ subvențiile străine „*cele mai susceptibile să denatureze piața internă*" în sensul articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine (secțiunea 8.2.2), sunt de natură să îmbunătățească poziția concurențială a entității combinate pe piața internă în ceea ce privește activitățile respective (secțiunea 8.2.3) și, astfel, să conducă la efecte negative reale sau potențiale asupra concurenței pe piața internă (secțiunea 8.2.4).

8.2.1. *Activitățile care ar putea fi influențate de subvențiile străine identificate*

(294) Regulamentul privind subvențiile străine urmărește să asigure condiții de concurență echitabile, astfel încât întreprinderile care desfășoară anumite activități să nu obțină avantaje concurențiale necuvenite ca urmare a subvențiilor străine.

(295) O concentrare poate conferi beneficiul subvențiilor străine unor activități care au făcut anterior obiectul unor constrângeri concurențiale, și anume, în acest caz, activităților economice ale întreprinderii-țintă desfășurate pe piața internă înainte de concentrare. Subvențiile străine sunt de natură să îi elibereze pe beneficiarii lor de constrângerile pieței în cadrul acestor activități economice desfășurate pe piața internă.

(296) Prin urmare, este necesar să se identifice activitățile economice desfășurate pe piața internă care ar putea suferi prejudicii ca urmare a faptului că unul dintre operatori ar beneficia de subvenții străine. Activitățile pentru care Comisia evaluează o denaturare a pieței interne ar trebui să includă toate activitățile desfășurate pe piața internă de către părțile la concentrare, care, după concentrare, pot beneficia de subvențiile străine identificate.

(297) Din această perspectivă, este necesar să se ia în considerare caracteristicile relevante ale activităților economice desfășurate pe piața internă pe care ar putea să le influențeze subvențiile străine identificate.

(298) Potrivit părții care a efectuat notificarea ([197]), în cadrul pieței interne, întreprinderea-țintă desfășoară activități de furnizare de servicii de telecomunicații (sub denumirea Yettel în Bulgaria și Ungaria și sub denumirea O2 în Slovacia), precum și de furnizare de servicii de infrastructură de telecomunicații (sub denumirea CETIN în Bulgaria și Ungaria și denumirea O2 în Slovacia) în Bulgaria, Ungaria și Slovacia. Cu toate acestea, o parte covârșitoare din veniturile și fluxurile de numerar ale întreprinderii-țintă este generată de furnizarea de servicii de telecomunicații mobile cu amănuntul ([198]). În schimb, nivelul activităților comerciale ale întreprinderii-țintă desfășurate pe piața internă în ceea ce privește furnizarea altor servicii de telecomunicații este limitat; pe acest segment, pe baza informațiilor disponibile, de exemplu, pentru serviciile fixe cu amănuntul și pentru serviciile de infrastructură, aceasta nu pare să fie un furnizor important ([199]). Având în vedere activitățile limitate ale întreprinderii-țintă în ceea ce privește furnizarea acestor alte servicii pe piața internă, materializarea potențialelor efecte de denaturare ale subvențiilor străine identificate în secțiunea 7 pare mai puțin probabilă – sau acestea par să fie mai puțin semnificative – în ceea ce privește aceste activități în comparație cu efectele asupra serviciilor de telecomunicații mobile cu amănuntul (inclusiv infrastructura conexă și alte investiții). În consecință, având în vedere probabilitatea limitată de denaturare în ceea ce privește aceste activități, precum și că, în măsura în care o astfel de denaturare ar apărea, Comisia nu dispune de niciun indiciu că o astfel de denaturare ar fi de natură diferită de cea identificată în ceea ce privește serviciile de telecomunicații cu amănuntul ale entității combinate, analiza Comisiei de mai jos se concentrează pe serviciile de telecomunicații cu amănuntul ale entității combinate.

([197]) Formularul FS-CO, paginile 110 și 111.

([198]) Servicii mobile reprezentând aproximativ [70-80] % din cifra de afaceri totală a întreprinderii-țintă în UE în 2023 (formularul FS-CO, tabelul 15).

([199]) A se vedea cotele de piață comunicate în răspunsul la cererea de informații nr. 6 anterioară notificării din 17 aprilie 2024, întrebarea 9, și actualizate în răspunsul la cererea de informații nr. 15 din 7 august 2024.

(299) Domeniul geografic de aplicare al activităților întreprinderii-țintă desfășurate pe piața internă și accentul pus pe furnizarea de servicii de telecomunicații mobile cu amănuntul sunt ilustrate în Figura 1, un extras dintr-o prezentare privind tranzacția pentru Comitetul de investiții și finanțare („CIF") al e&.

Figura 1 – Prezentarea e& cu privire la activitățile întreprinderii-țintă (2022)

[...]

Sursa: anexa FS-CO.7, p. 30.

(300) Astfel cum se menționează în Figura 2, Figura 3 și Figura 4, informațiile privind întreprinderea-țintă cuprinse în același document intern al e& privind tranzacția arată că, în locurile în care își desfășoară activitatea pe piața internă, întreprinderea-țintă este unul dintre cei trei mari operatori implicați în furnizarea de servicii de telecomunicații mobile, activități care sunt deschise concurenței. Aceste puncte de vedere interne sunt confirmate de informațiile furnizate direct de partea care a efectuat notificarea ([200]), precum și de informațiile primite de la autoritățile naționale de reglementare în domeniul telecomunicațiilor ([201]) și de la concurenți ([202]).

Figura 2 – Situația comercială din Bulgaria

[...]

Sursa: anexa FS-CO.7, p. 151.

Figura 3 – Cotele de piață din Ungaria (servicii de telecomunicații mobile cu amănuntul)

[...]

Sursa: anexa FS-CO.7, p. 158.

Figura 4 – Cotele de piață din Slovacia (servicii de telecomunicații mobile cu amănuntul)

[...]

Sursa: anexa FS-CO.7, p. 180.

(301) Privind în perspectivă, întreprinderea-țintă a explicat, ca răspuns la o cerere de informații a Comisiei, că „*investește sume semnificative în modernizarea și dezvoltarea în continuare a rețelelor mobile*" ([203]). Aceasta constă în principal în [detalii privind planul întreprinderii-țintă în ceea ce privește dezvoltarea rețelei 5G]. În paralel, aceasta investește în [detalii privind investițiile întreprinderii-țintă] ([204]). Aceste investiții au ca rezultat cheltuieli de capital planificate de peste [1-5] miliarde EUR în perioada 2024-2028 pe piața internă ([205]).

([200]) A se vedea cotele de piață comunicate în răspunsul la cererea de informații nr. 6 anterioară notificării din 17 aprilie 2024, întrebarea 9, și actualizate în răspunsul la cererea de informații nr. 15 din 7 august 2024.

([201]) A se vedea Raportul anual pentru 2023 al Comisiei de reglementare a comunicațiilor din Bulgaria (https://crc.bg/files/Annual_Report_CRC_2023_EN.pdf), figurile 11 și 12; răspunsul din 24 iunie 2024 al autorității maghiare de reglementare în domeniul telecomunicațiilor Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság („NMHH") la cererea de informații a Comisiei (ID443-1); raportul anual pentru 2023 al autorității de reglementare din Slovacia (https://www.teleoff.gov.sk/files/en/authority/annual-report/2023_eng.pdf), graficul 2.

([202]) De exemplu: „*Yettel Bulgaria își desfășoară activitatea în principal pe piața comunicațiilor mobile, în timp ce principalii săi concurenți Vivacom și A1 își desfășoară activitatea atât pe piața de telefonie fixă, cât și pe piața de telefonie mobilă. Acest lucru a ajutat Yettel să își concentreze mai bine activitatea, obținând venituri și venituri medii pe utilizator (ARPU) mai mari în segmentul de telefonie mobilă în comparație cu concurenții săi*" (răspunsul unui concurent la cererea de informații a Comisiei din 17 iunie 2024 – ID428-2).

([203]) Răspunsul la cererea de informații nr. 10 din 3 iulie 2024, întrebarea 18.

([204]) Răspunsul la cererea de informații nr. 10 din 3 iulie 2024, întrebarea 18.

([205]) Anexa FS-CO.92 și anexa FS-CO.93, diapozitivele 8 și 16, actualizate parțial în anexa FS-CO.99.

(302) De exemplu, potrivit autorității maghiare de reglementare, *„în 2024, Yettel și CETIN au semnat o declarație comună cu guvernul maghiar pentru transformarea digitală a Ungariei. În baza declarației (în urma căreia taxa suplimentară pe telecomunicații [din] Ungaria va fi abrogată începând cu 1 ianuarie 2025), Yettel și CETIN se angajează să realizeze o investiție pentru dezvoltarea rețelei mobile în valoare de cel puțin 72 de miliarde HUF [aproximativ echivalentul a 183 de milioane EUR]* ([206]) *între 2024 și 2028, ceea ce va crește acoperirea rezidențială 5G în exterior la 99 % până la sfârșitul anului 2028"* ([207]).

(303) Potrivit celor menționate în documentele sale interne, partea care a efectuat notificarea se așteaptă, de asemenea, ca entitatea combinată să participe la licitațiile de spectru programate pentru [...] ([208]).

(304) În concluzie, activitățile desfășurate pe piața internă care ar putea fi influențate de subvențiile străine identificate sunt cele desfășurate în principal de întreprinderea-țintă – și, prin urmare, foarte probabil, și de entitatea combinată după tranzacție – în special activitățile sale în calitate de furnizor de dimensiuni mari de servicii de telecomunicații mobile cu amănuntul, în cazul în care există concurență și pentru care aceasta planifică investiții semnificative în viitor.

8.2.2. *Subvențiile străine „cele mai susceptibile să denatureze piața internă"*

(305) În decizia de inițiere a procedurii ([209]), Comisia a considerat, cu titlu preliminar, că unele dintre subvențiile străine identificate preliminar ar putea fi considerate ca fiind *„cele mai susceptibile să denatureze piața internă"* în sensul articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine. În special, Comisia a constatat că garanția nelimitată în favoarea e& intră sub incidența articolului 5 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind subvențiile străine.

(306) În secțiunea 7.2, Comisia a constatat că e& beneficiază de garanția nelimitată în favoarea e& acordată de guvernul EAU.

(307) Garanțiile nelimitate sunt *„cele mai susceptibile să denatureze piața internă"* în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind subvențiile străine. Astfel cum se menționează în considerentul 20 din Regulamentul privind subvențiile străine, pentru astfel de subvenții, Comisia nu trebuie să efectueze o evaluare detaliată bazată pe indicatori.

(308) Ca urmare a tranzacției, întreprinderea-țintă și e& vor deveni o entitate integrată din punct de vedere financiar. Ca atare, prin această integrare, întreprinderea-țintă va avea acces la capacitățile de finanțare nerestricționate ale e&.

(309) Această garanție nelimitată în favoarea e& va permite entității combinate să obțină finanțare în viitor în condiții preferențiale pentru operațiunile sale desfășurate pe piața internă. O astfel de finanțare ar putea fi obținută direct de entitățile juridice care desfășoară aceste activități pe piața internă. În acest context, se presupune că existența unei garanții nelimitate din partea EAU față de societatea-mamă a grupului, e& ([210]), va fi luată în considerare de creditori. Astfel de așteptări ar fi atenuate numai în măsura în care există restricții în ceea ce privește acordarea de finanțare de către e& acestor entități juridice.

(310) O astfel de finanțare ar putea fi, de asemenea, mobilizată de e& și pusă la dispoziție ulterior de e& pentru activitățile desfășurate pe piața internă, de exemplu, prin injecții de capital sau împrumuturi. În acest sens, e& a atras deja finanțare prin intermediul garanției nelimitate în favoarea e&, pe care ar putea să o utilizeze pentru a-și finanța activitățile desfășurate pe piața internă.

(311) Având în vedere natura lor, garanțiile nelimitate au efecte directe asupra capacității întreprinderilor de a obține finanțare în condiții preferențiale, astfel cum se detaliază în considerentele 308-310. În plus, întrucât garanțiile nelimitate au o valoare *„nelimitată"*, ele sunt de natură să îmbunătățească poziția concurențială a oricărei întreprinderi, indiferent de dimensiunea sa sau de prezența sa pe piața internă. Deoarece garanțiile nelimitate nu sunt restricționate de un anumit scop sau de condițiile de utilizare a acestora, efectele lor de denaturare nu sunt nici ele restricționate.

([206]) Cursul de schimb al BCE din 29 august 2024 (1 HUF = 0,002546 EUR).
([207]) Răspunsul NMHH la cererea de informații a Comisiei din 18 iunie 2024 (ID443-1).
([208]) Anexa FS-CO.7, p. 155, 166 și 188.
([209]) Decizia de inițiere a procedurii, punctul 147.
([210]) În practică, acești creditori pot solicita e& să răspundă în solidar pentru orice finanțare obținută, astfel încât să poată fi reflectat ratingul de credit al grupului.

(312) Garanția nelimitată în favoarea e& va permite astfel entității combinate să beneficieze de condiții mai bune decât concurenții săi pentru a realiza investiții suplimentare pe piața internă – esențiale pentru performanța viitoare a activităților relevante, astfel cum se detaliază în secțiunea 8.2.1 – care sunt menționate în mod explicit ca parte a justificării tranzacției ([211]) și, prin urmare, este de natură să își îmbunătățească poziția concurențială pentru activitățile sale economice desfășurate pe piața internă în sectorul telecomunicațiilor.

(313) Garanția nelimitată în favoarea e& va influența astfel negativ în mod efectiv sau va avea potențialul de a influența negativ concurența pe piața internă, de exemplu, permițând entității combinate să realizeze investiții pe piața internă în condiții preferențiale.

(314) Ca atare, prezența unei garanții nelimitate pentru întreprinderea achizitoare, la care entitatea combinată obține acces prin intermediul tranzacției, este de natură să denatureze piața internă.

(315) Cu toate acestea, în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine, partea care a efectuat notificarea poate să furnizeze informații relevante care să arate că o subvenție străină care intră sub incidența articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine nu denaturează piața internă în circumstanțele specifice ale cazului de față.

(316) În notificarea sa, partea care a efectuat notificarea a susținut, în primul rând, că e& nu are capacitatea de a denatura concurența pe piața internă, ca urmare a dispozițiilor acordului acționarilor care (i) permit e& să ofere finanțare întreprinderii-țintă „*numai în cazul în care finanțarea externă negarantată sau garantată nu este disponibilă în condiții rezonabile*" sau în „*situații de urgență*", (ii) limitează capacitatea e& de finanțare prin capitaluri proprii a întreprinderii-țintă la situații de ultimă instanță și (iii) prevăd că vânzătorul are dreptul de a participa la oricare dintre aceste două modalități de finanțare [(i) și (ii)], e& neputând transfera unilateral subvenții străine întreprinderii-țintă ([212]). În al doilea rând, partea care a efectuat notificarea a susținut că e& nu ar avea niciun stimulent pentru a acționa astfel, având în vedere participația minoritară semnificativă a vânzătorului, ceea ce înseamnă că un astfel de transfer ar fi dezavantajos pentru e& și ar reprezenta o posibilă încălcare a normelor aplicabile în materie de guvernanță corporativă, ținând seama, de asemenea, de mecanismele opțiunii „put" și ale opțiunii call și de politica de distribuție convenită în acordul acționarilor ([213]). De asemenea, e& susține că pot interveni efecte negative asupra impozitului pe profit la nivelul EAU în cazul în care tranzacțiile dintre e& și întreprinderea-țintă nu se desfășoară în condiții de concurență deplină ([214]).

(317) În observațiile sale privind decizia de inițiere a procedurii ([215]), partea care a efectuat notificarea a negat existența unei garanții nelimitate în favoarea e&, dar nu a prezentat niciun argument suplimentar cu privire la motivul pentru care o astfel de garanție nelimitată, dacă există, nu ar putea conduce la denaturări ale pieței interne.

(318) Comisia constată, contrar celor susținute de partea care a efectuat notificarea, că acordul acționarilor nu exclude posibilitatea ca e& să furnizeze finanțare prin îndatorare sau prin capitaluri proprii întreprinderii-țintă. Mai degrabă, acordul limitează doar această posibilitate. În plus, deși vânzătorul va avea dreptul de a participa la o astfel de finanțare *pro rata*, acesta nu va fi obligat să facă acest lucru. De asemenea, Comisia nu este de acord cu afirmația că aceste mecanisme elimină orice stimulent al e& de a acorda finanțare întreprinderii-țintă prin intermediul garanției nelimitate în favoarea e&, în special atunci când este în joc viabilitatea întreprinderii-țintă.

(319) În plus, aceste mecanisme sunt, în orice caz, limitate la perioada de tranziție de cinci ani în cursul căreia e& și vânzătorul dețin în comun proprietatea asupra întreprinderii-țintă (a se vedea considerentul 8). La exercitarea fie a opțiunii „put", fie a opțiunii call, e& și întreprinderea-țintă vor funcționa ca o entitate pe deplin integrată din punct de vedere financiar, astfel că nu va exista nicio restricție cu privire la posibilitatea e& de a acorda finanțare întreprinderii-țintă.

(320) În plus, astfel cum se detaliază în secțiunile 8.2.3 și 8.2.4, chiar fără a se baza pe articolul 5 din Regulamentul privind subvențiile străine și în cadrul unei evaluări detaliate în temeiul articolului 4 din Regulamentul privind subvențiile străine, există dovezi concrete că garanția nelimitată în favoarea e& va îmbunătăți poziția concurențială a entității combinate după tranzacție și va conduce astfel la efecte negative reale sau potențiale asupra concurenței pe piața internă.

([211]) A se vedea, de exemplu, anexa FS-CO.7, p. 5, care menționează drept „*justificare strategică*" faptul că [...].

([212]) Formularul FS-CO, punctele 385-389, care se referă la secțiunea 17 („*Aspecte financiare*"), secțiunea 18 („*Politici financiare*") și secțiunea 22 („*Emiterea de titluri de capital*") din acordul acționarilor.

([213]) Cu referire la clauza 18.2 din acordul acționarilor.

([214]) Formularul FS-CO, punctele 390-399.

([215]) Observațiile privind decizia de inițiere a procedurii, p. 3-5.

8.2.3. *Îmbunătățirea poziției concurențiale a activităților economice ale entității combinate pe piața internă*

(321) În prezenta decizie, Comisia a constatat că, pe lângă garanția nelimitată în favoarea e&, EIA beneficiază de o serie de subvenții străine semnificative sub formă de granturi, împrumuturi, avansuri rambursabile și FCR acordate EIA.

8.2.3.1. Accesul la capacitatea financiară subvenționată

(322) O consecință a tranzacției este integrarea financiară a e& și a întreprinderii-țintă. Prin intermediul unei astfel de integrări, entitatea combinată va avea acces la capacitatea financiară subvenționată a e& pentru operațiunile sale desfășurate pe piața internă. Disponibilitatea garanției nelimitate în favoarea e& și combinarea acesteia cu celelalte subvenții străine identificate în favoarea EIA vor oferi probabil entității combinate condiții de finanțare preferențiale pentru operațiunile sale desfășurate pe piața internă și o vor face mai puțin sensibilă la riscuri.

(323) În ceea ce privește garanția nelimitată în favoarea e&, Comisia constată următoarele aspecte.

(324) Prin natura lor, garanțiile nelimitate acordate unei întreprinderi-mamă sunt de natură să îmbunătățească poziția concurențială a tuturor activităților economice ale întreprinderii respective și ale filialelor sale, inclusiv, în cazul de față, a activităților economice ale întreprinderii-țintă desfășurate pe piața internă, care sunt achiziționate prin tranzacție. În special, este probabil ca disponibilitatea garanției nelimitate în favoarea e& să permită entității combinate să obțină în viitor finanțare în condiții preferențiale pentru operațiunile sale desfășurate pe piața internă, în special datorită așteptărilor ridicate ale creditorilor ca urmare a existenței garanției nelimitate respective în favoarea e&. Astfel cum se detaliază în considerentele 309 și 310, o astfel de finanțare poate fi obținută în mod direct de către entitățile grupului pe piața internă sau poate fi obținută de e& (inclusiv finanțarea deja obținută prin intermediul garanției nelimitate în favoarea e&) și apoi transferată către operațiunile desfășurate pe piața internă prin injecții de capital, instrumente de datorie sau în alt mod. După cum se detaliază în secțiunea 7.2, garanția nelimitată în favoarea e& nu este limitată ca valoare și, prin urmare, poate să afecteze în mod semnificativ condițiile în care entitatea combinată obține finanțare în viitor.

(325) În plus, având în vedere caracteristicile sale, garanția nelimitată în favoarea e& nu face obiectul niciunei condiții sau al niciunui scop care să restricționeze utilizarea acesteia, astfel încât orice finanțare obținută de entitatea combinată, inclusiv pentru operațiunile sale desfășurate pe piața internă, poate beneficia de garanția nelimitată în favoarea e&. Acest avantaj poate fi direct, în cazul în care finanțarea este obținută de către e&, sau indirect, atunci când este obținută de o altă entitate din grup, astfel cum se detaliază în considerentele 309 și 310.

(326) Îmbunătățirea poziției concurențiale a entității combinate ca urmare a garanției nelimitate în favoarea e& în ceea ce privește finanțarea poate fi ilustrată, în special, prin compararea ratingurilor de credit ale e& ([216]), respectiv ale întreprinderii-țintă. Astfel cum se arată în Tabelul 1, ratingurile e& sunt cu șapte trepte mai bune decât cele ale întreprinderii-țintă. Este probabil ca, după tranzacție, ratingul întreprinderii-țintă să devină mult mai bun și mai apropiat de cel al e& datorită noii identități a acționarului majoritar.

Tabelul 1

Ratingurile de credit ale operatorilor de telecomunicații relevanți

Societate	Fitch	Moody's	S&P	Scope Ratings
e&		Aa3	AA-	
Întreprinderea-țintă	BBB-	Ba1	BB+	
Deutsche Telekom	BBB+	Baa1	BBB+	
Orange Group	BBB+	Baa1	BBB+	
Telenor		Baa1	A-	

([216]) În acest sens, Comisia observă că EIA nu are un rating de credit independent, dar este probabil să fie evaluată la nivelul ratingului suveran al EAU, respectiv AA- (Fitch Ratings) – https://www.fitchratings.com/research/international-public-finance/sovereign-wealth-funds-ratings-are-driven-by-state-support-01-12-2020.

Societate	Fitch	Moody's	S&P	Scope Ratings
Telia		Baa1	BBB+	
Telekom Austria	A-	A3	A-	
Swisscom		A1	A	
United Group *(deține Vivacom în Bulgaria)*		B2	B	
Vivacom Bulgaria *(a se vedea United Group)*	nu se aplică			
Magyar Telekom				BBB+
4iG *(deține Vodafone Hungary)*				BB-

Sursa: răspunsul la cererea de informații nr. 11 din 26 iulie 2024, întrebarea 18, prezentarea suplimentară de observații nr. 5 din 12 august 2024 și anexa FS-CO.107.

(327) Deși întreprinderea-țintă explică faptul că [...] ([217]).

(328) Această creștere probabilă a ratingului de credit al întreprinderii-țintă, ca urmare a consolidării cu e&, include efectele garanției nelimitate în favoarea e&, care sunt încorporate în ratingul de credit al e&, astfel cum a arătat Comisia în considerentul 100 ([218]).

(329) În ceea ce privește garanția nelimitată în favoarea EIA și astfel cum se detaliază în secțiunea 7.5.4.2, Comisia constată că garanția nelimitată în favoarea EIA este de natură să îmbunătățească poziția concurențială a entității combinate într-un mod similar cu garanția nelimitată în favoarea e&. În primul rând, entitățile juridice care desfășoară activități în UE ar putea, în viitor, să obțină finanțare în mod direct. În acest context, se presupune că existența unei garanții nelimitate din partea EAU față de societatea-mamă de cel mai înalt rang, și anume EIA ([219]), va fi luată în considerare de creditori. Astfel de așteptări ar fi atenuate numai în măsura în care există restricții în ceea ce privește acordarea de finanțare de către EIA acestor entități juridice. În al doilea rând, o astfel de finanțare ar putea fi, de asemenea, mobilizată de EIA și pusă la dispoziție ulterior de EIA pentru activitățile desfășurate pe piața internă, de exemplu, prin injecții de capital sau împrumuturi.

(330) În acest context, atât garanția nelimitată în favoarea e&, cât și garanția nelimitată în favoarea EIA sunt de natură să îmbunătățească așteptările creditorilor entității combinate până la același nivel de expunere la riscul de credit, respectiv riscul de credit al EAU. Într-adevăr, rezultatul atât al garanției nelimitate în favoarea e&, cât și al garanției nelimitate în favoarea EIA este sprijinul financiar presupus a fi acordat de guvernul EAU atât EIA, cât și e& în mod direct.

(331) În ceea ce privește celelalte subvenții străine identificate, și anume granturile, împrumuturile, avansurile rambursabile și FCR acordate EIA, Comisia constată următoarele aspecte.

(332) În primul rând, entitatea combinată va avea acces la capacitatea financiară subvenționată a EIA pentru activitățile sale economice desfășurate pe piața internă. În calitate de *„acționar special”* majoritar al e&, EIA are atât capacitatea, cât și motivația de a acorda finanțare e& în cazul intervenirii unor dificultăți financiare, pentru a păstra valoarea societății din portofoliul său. EIA are chiar obligația de a asista și de a consilia consiliul de administrație și echipa de conducere de nivel superior ale e& ([220]).

([217]) Prezentarea suplimentară de observații nr. 5 din 12 august 2024, întrebarea 4.

([218]) A se vedea și nota de subsol 69.

([219]) În practică, acești creditori pot solicita EIA să răspundă în solidar pentru orice finanțare obținută, astfel încât să poată fi reflectat ratingul de credit al grupului.

([220]) A se vedea Raportul inaugural al EIA pentru 2021.

(333) În al doilea rând, pe baza informațiilor de care dispune Comisia ([221]), o analiză a caracteristicilor subvențiilor străine arată că există un risc concret ca aceste subvenții străine să fie utilizate pentru a îmbunătăți poziția concurențială a activităților economice ale entității combinate desfășurate pe piața internă.

(334) În primul rând, cuantumul acestor subvenții [articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind subvențiile străine] este semnificativ.

(335) Mai exact, bazându-se pe informațiile agregate furnizate în notificarea părții care a efectuat notificarea ([222]), Comisia înțelege că subvențiile străine acordate EIA se ridică la câteva miliarde EUR.

(336) Această valoare este comparabilă atât cu cifra de afaceri anuală a întreprinderii-țintă pe piața internă ([1-5] miliarde EUR), cât și cu valoarea totală a bilanțului său ([5-10] miliarde EUR) sau o depășește. Prin urmare, aceasta este semnificativă în raport cu situația întreprinderii și cu nivelul activității sale economice desfășurate pe piața internă [articolul 4 alineatul (1) literele (c) și (d) din Regulamentul privind subvențiile străine]. La rândul lor, aceste subvenții străine ar putea contribui în mod semnificativ la activitățile entității combinate desfășurate pe piața internă. Aceste valori ar trebui privite în special în contextul planului de afaceri al întreprinderii-țintă pentru anii următori și, în special, în comparație cu nivelurile CAPEX și ale investițiilor anticipate de întreprinderea-țintă. În perioada 2023-2028, CAPEX cumulate s-ar ridica la aproximativ [...] miliarde EUR, astfel cum se detaliază în secțiunea 8.2.1, valoarea semnificativ mai mică decât valoarea agregată a subvențiilor străine acordate EIA.

(337) În al doilea rând, aceste subvenții străine sunt, prin natura lor ([223]), de natură să îmbunătățească poziția concurențială a entității combinate. Într-adevăr, aceste subvenții străine conduc la lichidități suplimentare ale EIA, care ar putea fi apoi acordate entității combinate (în mod similar acordării de numerar). Acest lucru este valabil în special în cazul granturilor, care sunt disponibile EIA pe termen nelimitat. În ceea ce privește împrumuturile, avansurile rambursabile și FCR, acestea sunt, de asemenea, de natură să îmbunătățească temporar poziția lichidității EIA, chiar dacă sunt rambursabile în cele din urmă.

(338) În al treilea rând, în pofida cererilor de informații transmise, Comisia nu a primit informații cu privire la condiționarea acordării acestor subvenții străine de vreun rezultat, fie în ceea ce privește rentabilitatea, fie în ceea ce privește utilizarea. În acest context, bazându-se pe informațiile disponibile, Comisia consideră că nu există niciun indiciu că subvențiile străine respective fac obiectul vreunor condiții, scopuri sau condiții de utilizare ([224]), astfel încât să poată fi utilizate în mod eficace de către entitatea combinată pentru orice operațiune, inclusiv pentru operațiuni desfășurate pe piața internă. Comisia a constatat că singurele restricții identificate în ceea ce privește punerea în aplicare a finanțării EIA pentru entitatea combinată, care vizează limitări legate de politicile și strategiile publice aplicabile EIA, nu sunt suficiente pentru a elimina îmbunătățirea poziției concurențiale a entității combinate (considerentele 249 și 250) și nici restricțiile privind acordarea de finanțare de către e& întreprinderii-țintă (considerentele 318 și 319).

(339) Din toate aceste motive și în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine, subvențiile străine identificate sunt de natură să îmbunătățească poziția concurențială a entității combinate în cadrul activităților sale desfășurate după concentrare, permițând entității combinate respective să aibă acces la capacitatea financiară subvenționată a întreprinderii achizitoare.

8.2.3.2. Accesul la activele și serviciile subvenționate

(340) Comisia nu a identificat, în cadrul investigației sale aprofundate, niciun element de probă care să arate că e& deține sau beneficiază de active sau servicii subvenționate care ar putea fi transferate entității combinate după tranzacție.

([221]) Comisia reamintește că partea care a efectuat notificarea a furnizat informații incomplete în sensul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine, în pofida mai multor cereri de informații transmise în temeiul articolului 13 alineatul (2) în acest sens, în ceea ce privește caracteristicile specifice (inclusiv cuantumurile și condițiile aferente) ale subvențiilor străine primite de EIA (a se vedea considerentele 187-192). În acest context, Comisia se poate baza pe datele disponibile, în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine.

([222]) Formularul FS-CO, tabelul 10.

([223]) Articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind subvențiile străine.

([224]) Articolul 4 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul privind subvențiile străine.

(341) În special, Comisia nu a identificat niciun element de probă care să arate că e& a beneficiat de subvenții străine care au ajutat-o să dezvolte active și servicii. În plus, Comisia nu a identificat niciun element de probă care să arate că, în urma tranzacției, e& ar transfera active sau servicii esențiale entității combinate.

(342) Nici concurenții de pe piețele relevante nu au indicat preocupări specifice legate de accesul entității combinate la active și servicii subvenționate ([225]).

8.2.4. *Efecte negative reale sau potențiale asupra concurenței*

(343) Din motivele prezentate în secțiunile 8.2.4.1 și 8.2.4.2, Comisia constată că subvențiile străine identificate în secțiunea 7 vor conduce la efecte negative reale sau potențiale asupra concurenței pe piața internă, având în vedere, în special, situația entității combinate, inclusiv dimensiunea acesteia și piețele sau sectoarele în cauză [articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind subvențiile străine], nivelul și evoluția activității economice a entității combinate desfășurate pe piața internă [articolul 4 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul privind subvențiile străine] și utilizarea subvențiilor străine pe piața internă [articolul 4 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul privind subvențiile străine].

8.2.4.1. Importanța investițiilor și, prin urmare, a finanțării pentru activitățile relevante

(344) Astfel cum se arată în secțiunea 8.2.1, părțile preconizează că vor trebui să realizeze investiții importante pentru a-și sprijini activitățile desfășurate pe piața internă în ceea ce privește furnizarea de servicii de telecomunicații.

(345) Acest lucru este în concordanță cu previziunile Comisiei și cu așteptările industriei.

(346) Cartea albă a Comisiei intitulată „*Cum se pot gestiona nevoile Europei în materie de infrastructură digitală?*” („Cartea albă ([226])”) explică faptul că atingerea obiectivelor actuale ale deceniului digital ([227]) privind conectivitatea la nivel de gigabit și tehnologia 5G ar putea necesita o investiție totală de până la 148 de miliarde EUR la nivelul UE, dacă rețelele fixe și mobile vor fi implementate independent și dacă se vor implementa sisteme 5G autonome care vor oferi cetățenilor și întreprinderilor europene toate capacitățile pe care le pot oferi rețelele mobile 5G. Ar fi necesare unele investiții suplimentare (26-79 de miliarde EUR) pentru a asigura acoperirea completă a coridoarelor de transport, inclusiv a drumurilor, a căilor ferate și a căilor navigabile. Aceasta precizează că operatorii de pe piața internă se concentrează în prezent pe reutilizarea amplasamentelor existente pentru a implementa tehnologia în bandă joasă și în bandă medie. Modernizările viitoare, de exemplu instalarea 6G sau a WiFi 6, vor necesita o densificare a rețelei de 2-3 ori până la sfârșitul anilor 2020, cel puțin în zonele cu densitate mare a cererii.

(347) Raportul Asociației Europene a Operatorilor de Rețele de Telecomunicații („ETNO”) cu privire la viitorul rețelelor de comunicații electronice în Europa („raportul ETNO”) ([228]) constată, de asemenea, că operatorii europeni de telecomunicații se confruntă în prezent cu presiuni semnificative: „*creșterea nevoilor de investiții și de modernizare a rețelelor, provocările în materie de securitate și o piață UE fragmentată și puternic reglementată*”.

(348) Prin urmare, este posibil ca operatorii de telecomunicații să trebuiască nu numai să investească în ofertele lor actuale, ci și în acoperirea și tehnologia lor de rețea, ceea ce reprezintă un factor-cheie pentru poziția lor competitivă în viitor.

([225]) Răspunsurile la cererea de informații a Comisiei din 17 iunie 2024 (a se vedea nota de subsol 10).

([226]) Cartea albă a Comisiei intitulată „Cum se pot gestiona nevoile Europei în materie de infrastructură digitală?”, 12 februarie 2024, COM(2024) 81 final (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex%3A52024DC0081), secțiunea 2.3.1.

([227]) Deceniul digital este un program de politică al Uniunii Europene și al statelor sale membre, cu ținte și obiective concrete pentru 2030, care direcționează transformarea digitală a Europei. Informații suplimentare sunt disponibile la adresa: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/europe-fit-digital-age/europes-digital-decade-digital-targets-2030_en.

([228]) Raportul ETNO (Asociația Europeană a Operatorilor de Rețele de Telecomunicații) – „*Future of Electronic Communications Networks in Europe*” (Viitorul rețelelor de comunicații electronice în Europa), 9 octombrie 2023, disponibil la adresa: https://etno.eu/library/reports/116-future-of-electronic-communications-networks-in-europe.html.

(349) În acest context, Comisia recunoaște, în cartea sa albă, dificultățile cu care se confruntă o serie de operatori de comunicații electronice în ceea ce privește accesul la finanțare și atingerea nivelului de investiții necesar pentru realizarea obiectivelor actuale ale deceniului digital privind conectivitatea la nivel de gigabit și tehnologia 5G și, la un nivel mai general, pentru consolidarea rețelelor digitale moderne necesare pentru dezvoltarea și valorificarea aplicațiilor bazate pe tehnologia de calcul la margine, pe IA și pe internetul obiectelor. Cartea albă constată că raportul dintre datoriile nete și EBITDA, cel puțin în cazul unora dintre operatorii de comunicații electronice, a continuat să crească. În plus, aceasta precizează că accesul la finanțare pare să se fi degradat odată cu recenta creștere a ratelor dobânzii și cu aversiunea larg răspândită față de risc ([229]).

(350) În acest sens, accesul indirect la finanțări semnificative acordate EIA prin intermediul subvențiilor străine sau capacitatea de a beneficia de finanțare în condiții mai bune decât cele care ar putea fi obținute în alt mod în temeiul garanției nelimitate în favoarea e& pentru a răspunde nevoilor viitoare de investiții este de o importanță capitală pentru activitățile entității combinate, după cum au subliniat majoritatea concurenților întreprinderii-țintă care au răspuns la cererile de informații ale Comisiei ([230]).

8.2.4.2. Efecte negative asupra concurenței

(351) Astfel cum se arată în secțiunile 8.2.1 și 8.2.4.1, pe piața internă, întreprinderea-țintă desfășoară activități semnificative în segmentul furnizării de servicii de telecomunicații, în special de servicii mobile cu amănuntul, un domeniu deschis concurenței, în care nevoile de investiții – și accesul corespunzător la finanțare – sunt importante.

(352) Rezultă că, pentru a menține condiții de concurență echitabile în ceea ce privește furnizarea de servicii de telecomunicații pe piața internă pe care își desfășoară activitatea întreprinderea-țintă în prezent – și, după toate probabilitățile, entitatea combinată după tranzacție –, un considerent esențial este accesul la finanțare pe baza meritelor fiecărei întreprinderi.

(353) Cu toate acestea, tranzacția va modifica în mod fundamental poziția întreprinderii-țintă în această privință. Într-adevăr, capacitatea entității combinate de a mobiliza finanțare preferențială având în vedere subvențiile străine acordate e& și EIA (astfel cum au fost identificate în secțiunea 7), îmbunătățind poziția sa concurențială, va conduce la efecte negative potențiale asupra concurenței pe piața internă în ceea ce privește activitățile relevante ([231]), în cazul cărora accesul la finanțare pentru finanțarea investițiilor esențiale este de o importanță capitală ([232]).

([229]) Cartea albă, secțiunea 2.3.2.

([230]) Răspunsurile la cererea de informații a Comisiei din 17 iunie 2024 (a se vedea nota de subsol 10). Acest lucru a fost subliniat de operatori importanți de telecomunicații, care au precizat, de exemplu, că „*principalele părți interesate din industrie se concentrează pe dezvoltarea rețelelor de foarte mare capacitate necesare pentru creșterea conectivității 5G și dincolo de aceasta, ceea ce implică o serie de costuri de investiții pentru modernizarea rețelelor existente, precum și pentru instalarea de infrastructuri noi*" (ID428-2). Operatorii de dimensiuni mai mici au exprimat preocupări similare legate de puterea financiară a e&, temându-se că „*operatorii de dimensiuni mai mici nu vor supraviețui concurenței actorilor de dimensiuni mai mari din domeniul telecomunicațiilor, ceea ce, la rândul său, ar avea un impact negativ asupra pieței, alături de investițiile în servicii și infrastructuri mai noi*" (ID840).

([231]) Pentru a ilustra posibilul impact negativ asupra concurenței al faptului că o întreprindere dispune de resurse financiare relativ substanțiale, a se vedea T. Sire, „*The uneven playing field: How to deal with foreign subsidies when assessing mergers?*" (Condițiile de concurență neechitabile: cum trebuie abordate subvențiile străine în evaluarea fuziunilor), februarie 2022, *Concurrences* nr. 1-2022, articolul nr. 105256, p. 54-62 (disponibil la adresa: https://awards.concurrences.com/IMG/pdf/06.concurrences_1-2022_article-sire-3_2__published_.pdf?101461/c0ae7982a317075c1bcc639edf57d0c2face98d0f2d7b416b8151b74fa68a790), în special punctul 15 și publicațiile citate la acest punct (de exemplu: M. Motta, „*Competition Policy: Theory and Practice*" (Politica de concurență: teorie și practică): „*Ieșirea de pe piață, însoțită sau nu de faliment, nu este neapărat rezultatul cel mai frecvent al unei astfel de «vânători» [...], prada poate mai degrabă înceta să se extindă sau să se modernizeze decât să riște să intre în faliment*").
A se vedea de asemenea, de exemplu: Xavier Boutin, Giacinta Cestone, Chiara Fumagalli, Giovanni Pica, Nicolas Serrano-Velarde, „*The deep-pocket effect of internal capital markets*" (Efectul „buzunarelor adânci" pe pieţele interne de capital), *Journal of Financial Economics*, 2013 (https://doi.org/10.1016/j.jfineco.2013.02.003); Calvino, F., C. Criscuolo și R. Verlhac, „*Declining business dynamism: Structural and policy determinants*" (Declinul dinamismului comercial: factori determinanți structurali și de politică), *OECD Science, Technology and Industry Policy Papers* nr. 94, 2020, OECD Publishing, Paris, https://doi.org/10.1787/77b92072-en; Bravo-Biosca, A., C. Criscuolo și C. Menon, „*What Drives the Dynamics of Business Growth?*" (Care sunt factorii determinanți ai dinamicii dezvoltării întreprinderilor?), *OECD Science, Technology and Industry Policy Papers*, nr. 1, 2013, OECD Publishing, Paris, https://doi.org/10.1787/5k486qtttq46-en.

([232]) Comisia observă, din motive de exhaustivitate, că elementele de probă de care dispune în acest caz nu oferă niciun indiciu că, în absența tranzacției, întreprinderea-țintă nu ar fi fost în măsură să facă investițiile necesare pentru activitățile sale desfășurate pe piața internă în următorii ani. Dimpotrivă, întreprinderea-țintă avea, înainte de tranzacție, planuri de investiții semnificative (a se vedea considerentele 301-303). A se vedea, de exemplu, anexa FS-CO.7, p. 27-28, răspunsul la cererea de informații nr. 10 din 3 iulie 2024, întrebarea 17 (inclusiv anexa FS-CO.92 și anexa FS-CO.93) și răspunsul la cererea de informații nr. 11 din 26 iulie 2024, întrebarea 5.

(354) Deoarece activitatea entității combinate se va desfășura sub umbrela garanției nelimitate în favoarea e&, temerile sale legate de eventuale pierderi financiare și de o posibilă ieșire de pe piață vor fi semnificativ reduse. În acest caz, fără efectul disciplinar al pieței, entitatea combinată ar avea capacitatea și motivația de a-și asuma mai multe riscuri și de a deveni expansionistă, deoarece va ști că dezavantajele pot fi gestionate.

(355) Această preocupare este ilustrată de faptul că, în răspunsurile lor la întrebările Comisiei prin care li se solicită punctele de vedere cu privire la tranzacție, mai mulți dintre concurenții întreprinderii-țintă și-au exprimat îngrijorarea cu privire la integrarea financiară a e& și a PPF, în special având în vedere legăturile dintre e& și guvernul EAU și sprijinul financiar solid implicit, precum și avantajul concurențial care rezultă din acestea. În ceea ce privește impactul tranzacției, un respondent a descris e& ca fiind un „*acționar puternic din punct de vedere financiar, cu resurse financiare practic nelimitate*" ([233]). În mod similar, un alt operator de telecomunicații care își desfășoară activitatea în Bulgaria a remarcat că „*punctul forte al [e&] este susținerea financiară solidă a statului EAU, care ajută, de asemenea, societatea să depășească obstacolele operaționale*" ([234]).

(356) Acest lucru este și mai evident atunci când concurenții entității combinate s-ar afla într-o poziție financiară comparativ mai slabă, având astfel acces la condiții de finanțare mai costisitoare ([235]). Pe baza informațiilor disponibile, Comisia observă că niciunul dintre concurenții entității combinate nu beneficiază de o garanție nelimitată sau de o situație financiară comparabilă. De fapt, unii operatori par să aibă o situație financiară fragilă.

(357) Într-adevăr, potrivit părții care a efectuat notificarea ([236]), în rândul agenților de rating de credit și al comunității financiare mai extinse, un indicator al efectului de levier aferent raportului dintre datoriile nete și EBITDAaL (câștigul înainte de dobânzi, taxe, depreciere și amortizare, după leasing) de peste x 3,5 este considerat, în general, punctul în care calificativul unei entități devine „sub-investment grade". Partea care a efectuat notificarea afirmă în continuare că „*majoritatea operatorilor de telecomunicații listați la bursă, cum ar fi Orange Group și Deutsche Telekom Group, precum și alți actori mari din Europa Centrală și de Est își mențin indicatorul efectului de levier în intervalul X2-X3*". Cu toate acestea, după cum indică Tabelul 2, mulți dintre concurenții întreprinderii-țintă au valori ridicate ale indicatorului efectului de levier, și anume cel puțin United Group, 4iG și SWAN.

Tabelul 2

Raportul dintre datoriile nete și EBITDAaL pentru anumite grupuri europene de telecomunicații

Operator	Raportul dintre datoriile nete și EBITDAaL	Perioada de timp
e&	x 0,9	ultimele 12 luni până în iunie 2024
PPF Telecom Group (inclusiv operațiunile din Cehia)	x 2,2	ultimele 12 luni până în iunie 2024
Deutsche Telekom	x 2,3	ultimele 12 luni până în iunie 2024
Orange Group	x 1,9	ultimele 12 luni până în iunie 2024
Swisscom	x 1,4	ultimele 12 luni până în iunie 2024
Telekom Austria	x 0,3	ultimele 12 luni până în iunie 2024
Telenor	x 2,1	ultimele 12 luni până în iunie 2024
Telia	x 1,8	ultimele 12 luni până în iunie 2024

([233]) Răspunsul la cererea de informații a Comisiei din 17 iunie 2024 (ID425-1).
([234]) Răspunsul la cererea de informații a Comisiei din 17 iunie 2024 (ID840). A se vedea, de asemenea, observațiile transmise la 30 august 2024 de un operator de telecomunicații de pe piața internă (ID823-1).
([235]) A se vedea considerentul 349 și ratingul de credit al concurenților din Tabelul 1.
([236]) Răspunsul la cererea de informații nr. 11 a Comisiei din 26 iulie 2024, întrebarea 18.

Operator	Raportul dintre datoriile nete și EBITDAaL	Perioada de timp
United Group *(deține Vivacom în Bulgaria)*	x 4,6	ultimele 12 luni până în martie 2024
Magyar Telekom	x 1,0	ultimele 12 luni până în iunie 2024
4iG (*deține Vodafone Hungary*)	x 4,1	ultimele 12 luni până în martie 2024
Orange Slovensko *(a se vedea Orange)*	x 0,8	ultimele 12 luni până în decembrie 2023
SWAN	x 3,8	ultimele 12 luni până în decembrie 2023

Sursa: răspunsul la cererea de informații nr. 11 din 26 iulie 2024, întrebarea 18, prezentarea suplimentară de observații nr. 5 din 12 august 2024 și anexa FS-CO.107.

(358) Partea care a efectuat notificarea precizează, de asemenea, că [observații privind situația financiară și strategia concurenților]. O astfel de strategie ar crea „*un risc ridicat de dificultăți financiare la instalarea oricărei recesiuni economice și/sau a unei perioade de performanță slabă a întreprinderii* ([237])". Partea care a efectuat notificarea susține că acest lucru este valabil în prezent în cazul [...] „*în legătură cu care unii investitori și-au pierdut încrederea în capacitatea sa de a rambursa o parte din datoriile sale neachitate, având în vedere nivelul ridicat al indicatorului efectului de levier*". Prin urmare, potrivit părții care a efectuat notificarea, [...] are [descrierea acțiunilor], iar datoriile sale sunt în prezent evaluate [...] atât de Moody's, cât și de S&P.

(359) Aceste constrângeri financiare asupra concurenților ar limita capacitatea acestora de a contracara orice amenințare din partea entității combinate după tranzacție, făcând ca efectele negative ale subvențiilor străine asupra concurenței pe piața internă să fie mai semnificative.

(360) Aceste efecte negative pot apărea în special în ceea ce privește cheltuielile de capital, investițiile viitoare ([238]) și procesul general de concurență.

(361) În primul rând, beneficiind de accesul la capacitatea financiară subvenționată a e&, entitatea combinată ar putea denatura rezultatul viitoarelor licitații de spectru de frecvențe radio ([239]). În planul său pe termen lung pentru perioada 2024-2028 ([240]), întreprinderea-țintă confirmă faptul că „*[...]*", remarcând că [...]. Un operator important de telecomunicații a confirmat interesul puternic al întreprinderii-țintă pentru „*toate licitațiile de spectru*", în cadrul cărora a fost foarte activă, achiziționând părți semnificative ale frecvențelor, în timp ce „*prețurile pe care era dispusă să le plătească au fost întotdeauna mai mari decât prețurile mediane ale altor actori de pe piață, atât pentru spectru ca atare, cât și pentru poziții specifice din anumite benzi*" ([241]). Derulând deja o strategie prin care plătește un preț situat peste prețul median în schimbul spectrului și al pozițiilor din anumite benzi, accesul la capacitatea financiară subvenționată a e& ar putea face și mai ușor și mai atractiv pentru întreprinderea-țintă să continue o astfel de abordare și să plătească prețuri și mai mari în schimbul spectrului – ceea ce s-ar putea să nu fie justificat din punctul de vedere al rentabilității normale ([242]). Dacă această situație s-ar materializa, ea ar putea conduce la o creștere semnificativă a costurilor de desfășurare a activității în viitor, pe care concurenții ar putea să nu fie în măsură să le absoarbă, neputând să continue să concureze în mod eficace, în detrimentul concurenței pe piața internă.

(362) În acest sens, răspunsurile concurenților întreprinderii-țintă la cererile de informații ale Comisiei prin care li s-au solicitat punctele de vedere cu privire la tranzacție au menționat în special un impact concret al acestei capacități financiare subvenționate asupra licitațiilor de spectru și pentru acordarea de licențe pentru conținut, precum și a investițiilor în implementarea infrastructurii subiacente, care sunt determinate de capital ([243]). Un operator de rețea mobilă a remarcat, de exemplu, că „*o entitate care [...], prin structura sa de acționariat, are acces la subvenții și sprijin guvernamental [...] va obține un avantaj semnificativ*" în cadrul viitoarelor licitații de spectru ([244]).

([237]) Răspunsul la cererea de informații nr. 13 din 5 august 2024, întrebarea 16.
([238]) A se vedea, de exemplu, anexa FS-CO.7, p. 5: „*Potențialul de a dobândi o participație majoritară asupra activităților CME (în sectorul media) din cadrul PPF ca etapă ulterioară a acestei tranzacții*".
([239]) A se vedea în special anexa FS-CO.93, diapozitivele 7 și 8. A se vedea, de asemenea, considerentul 303.
([240]) Anexa FS-CO.93, pagina 12.
([241]) Răspunsul la cererea de informații a Comisiei din 17 iunie 2024 (ID425-1).
([242]) Situații similare ar putea apărea și în ceea ce privește alte cheltuieli de capital mari, cum ar fi cele menționate în considerentul 301.
([243]) Răspunsurile operatorilor de telecomunicații și ale autorităților naționale de reglementare în domeniul telecomunicațiilor din Bulgaria, Ungaria și Slovacia la cererile de informații ale Comisiei din 17 și 18 iunie 2024 (a se vedea notele de subsol 10 și 11).
([244]) Răspunsul la cererea de informații a Comisiei din 17 iunie 2024 (ID433-3).

(363) În mod similar, părțile ar putea accelera substanțial calendarul altor cheltuieli de capital ([245]). Având în vedere constrângerile lor financiare comparative ([246]), este probabil ca o astfel de accelerare să nu fie realizată și de majoritatea sau de toți concurenții săi, iar accesul entității combinate la resursele financiare subvenționate ale e& ar putea denatura condițiile de concurență echitabile și, prin urmare, ar avea efecte negative asupra concurenței pe piața internă.

(364) Prin urmare, Comisia consideră că puterea financiară a entității combinate – care rezultă din subvenții străine – ar putea afecta în mod negativ concurența pe piața internă, în ceea ce privește activitățile pentru care un avantaj financiar poate fi un factor decisiv.

(365) În al doilea rând, atunci când a examinat justificarea tranzacției, partea care a efectuat notificarea a recunoscut […]. Acest lucru este ilustrat în Figura 5, un extras din prezentarea tranzacției pentru CIF al e&.

Figura 5 – [justificarea tranzacției]

[...]

Sursa: anexa FS-CO.7, p. 44.

(366) În al treilea rând, subvențiile străine identificate în secțiunea 7 ar putea permite entității combinate să asigure disciplinarea concurenților în negocierile lor pentru servicii angro. De exemplu, [...] partea care a efectuat notificarea recomandă [...]. Aceasta adaugă că [...] ([247]). Accesul la capacitatea financiară subvenționată a e& ar facilita și, prin urmare, ar face mai probabilă punerea în aplicare a unei astfel de strategii, în detrimentul condițiilor de concurență echitabile.

(367) La un nivel mai general, avantajul concurențial obținut prin subvenții străine este acela că entitatea combinată dobândește capacitatea de a-și extinde activitățile pe piața internă dincolo de ceea ce ar trebui să genereze propriile sale merite. Subvențiile pot acoperi, de exemplu, costurile legate de derularea unei politici comerciale agresive, iar existența garanției nelimitate în favoarea e& face credibilă posibilitatea susținerii unui astfel de comportament.

(368) În concluzie, subvențiile străine identificate în secțiunea 7 ar permite entității combinate să implementeze strategii, în special în ceea ce privește cheltuielile de capital, alte investiții și procesul concurențial, care ar putea avea efecte negative asupra concurenței pe piața internă. În special, garanția nelimitată în favoarea e& ar stimula și mai mult entitatea combinată să deruleze astfel de strategii, protejând-o împotriva riscurilor și permițându-i să obțină finanțare la rate ale dobânzii mai mici decât cele pe care le-ar putea obține în mod normal, ceea ce ar putea avea efecte negative asupra concurenței pe piața internă.

8.3. **Concluzie privind denaturarea pieței interne**

(369) Pe baza elementelor din secțiunea 8.2, Comisia constată că subvențiile străine din cadrul tranzacției identificate în secțiunea 7 – și anume garanția nelimitată în favoarea e& și granturile, împrumuturile, avansurile rambursabile și FCR acordate EIA – denaturează piața internă în ceea ce privește activitățile entității combinate după tranzacție, atât în sensul articolului 4, cât și al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine.

9. **EFECTE POZITIVE**

(370) În conformitate cu articolul 6 din Regulamentul privind subvențiile străine, *„[p]e baza informațiilor primite, Comisia poate compara efectele negative ale unei subvenții străine în ceea ce privește denaturarea provocată pe piața internă, în conformitate cu articolele 4 și 5, cu efectele pozitive asupra dezvoltării activității economice subvenționate relevante pe piața internă, luând în considerare în același timp alte efecte pozitive ale subvenției străine, cum ar fi efectele pozitive mai ample în raport cu obiectivele de politică relevante, în special cele ale Uniunii*". Comisia ar trebui să țină seama de această evaluare *„atunci când decide cu privire la [...] acceptarea de angajamente, precum și cu privire la natura și nivelul […] angajamentelor*".

([245]) A se vedea considerentul 301.
([246]) A se vedea considerentele 356-359.
([247]) Anexa FS-CO.7, diapozitivul 257.

(371) În conformitate cu considerentul 21 din Regulamentul privind subvențiile străine, „*[s]tatele membre, precum și orice persoană fizică sau juridică, pot prezenta informații privind efectele pozitive ale unei subvenții străine, de care Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător atunci când efectuează testul comparativ*”. În plus, „*[e]fectele pozitive ar trebui să se refere la dezvoltarea activității economice subvenționate relevante pe piața internă*” și „*Comisia ar trebui să examineze, de asemenea, efectele pozitive mai ample în raport cu obiectivele de politică relevante, în special cele ale Uniunii. Obiectivele de politică respective pot include, în special, un nivel ridicat de protecție a mediului și al standardelor sociale, precum și promovarea cercetării și dezvoltării*”.

(372) De asemenea, „*Comisia ar trebui să compare efectele pozitive respective cu efectele negative ale unei subvenții străine în ceea ce privește denaturarea cauzată pe piața internă*” și „*în cazul categoriilor de subvenții străine considerate ca fiind cele mai susceptibile să denatureze piața internă, este mai puțin probabil ca efectele pozitive să depășească efectele negative*”.

(373) Partea care a efectuat notificarea a susținut în notificarea sa că tranzacția va avea anumite efecte pozitive pe piața internă, mai ales ca urmare a sinergiilor pe care e& intenționează să le realizeze prin concentrare și care pot îmbunătăți serviciile întreprinderii-țintă, în special în ceea ce privește (i) gestionarea valorii pentru clienți și îmbunătățirea serviciilor pentru clienți, (ii) optimizarea rețelei, (iii) detectarea fraudelor și (iv) îmbunătățirea serviciilor de roaming ([248]).

(374) Comisia observă, în primul rând, că subvențiile străine identificate includ o garanție nelimitată, care, în temeiul articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine, este considerată ca fiind una dintre categoriile „*cele mai susceptibile să denatureze piața internă*”, astfel că este mai puțin probabil ca efectele pozitive să depășească efectele sale negative în temeiul articolului 6 din Regulamentul privind subvențiile străine.

(375) În al doilea rând, Comisia constată că efectele pozitive invocate de partea care a efectuat notificarea nu sunt legate de niciuna dintre subvențiile străine identificate de Comisie în cadrul tranzacției. Mai degrabă, aceste efecte pozitive, dacă se confirmă, vor fi generate de tranzacția în sine, precum și de integrarea comercială ulterioară dintre e& și întreprinderea-țintă. Subvențiile străine identificate nu sunt necesare pentru ca aceste efecte pozitive să apară și nici nu contribuie în niciun fel la respectivele efecte pozitive. În acest sens, partea care a efectuat notificarea nu a prezentat niciun element care să demonstreze că subvențiile străine au jucat un rol în apariția efectelor pozitive.

(376) Ca atare, Comisia nu consideră că elementele invocate de partea care a efectuat notificarea constituie efecte pozitive ale subvențiilor străine. În plus, Comisia nu a primit nicio altă informație referitoare la existența unor efecte pozitive ale subvențiilor străine.

(377) În consecință, Comisia constată că nu există efecte pozitive care ar trebui să fie puse în balanță cu denaturarea identificată în temeiul articolului 6 din Regulamentul privind subvențiile străine și nici luate în considerare atunci când decide cu privire la acceptarea angajamentelor și la natura și nivelul angajamentelor respective.

(378) În orice caz, Comisia observă că:

(1) angajamentele prezentate de partea care a efectuat notificarea sunt adecvate pentru remedierea tuturor efectelor de denaturare ale subvențiilor străine identificate (a se vedea secțiunea 10), fără a fi necesar să se ia în considerare modul în care aceste efecte de denaturare pot fi atenuate prin presupusele efecte pozitive;

(2) angajamentele prezentate de partea care a efectuat notificarea nu împiedică apariția efectelor pozitive invocate de partea care a efectuat notificarea și nici nu au nicio influență asupra apariției lor. În consecință, aceste angajamente ar fi, de asemenea, adecvate pentru menținerea oricăruia dintre efectele pozitive invocate de partea care a efectuat notificarea.

10. **ANGAJAMENTE PROPUSE**

(379) În cazul în care Comisia consideră că subvențiile străine în contextul unei concentrări denaturează piața internă, părțile pot propune angajamente pentru a corecta o astfel de denaturare și, prin urmare, pentru a obține autorizarea tranzacției lor ([249]).

([248]) Formularul FS-CO, secțiunea 7.

([249]) Articolul 7 din Regulamentul privind subvențiile străine.

(380) Pentru a remedia denaturările identificate în secțiunea 8.2, părțile au prezentat angajamente la 16 iulie 2024 („angajamentele inițiale"). Comisia a evaluat aceste angajamente inițiale, în special pe baza rezultatelor testului de piață.

(381) La 19 august 2024, părțile au prezentat angajamente modificate („angajamentele finale"). Aceste angajamente finale sunt anexate la prezenta decizie și fac parte integrantă din aceasta.

10.1. **Cadrul de analiză**

(382) În conformitate cu articolul 7 alineatele (2) și (3) din Regulamentul privind subvențiile străine, Comisia „*poate accepta angajamentele propuse de întreprinderea care face obiectul investigației*" și „*angajamentele [...] sunt proporționale și corectează pe deplin și în mod eficace denaturarea pe care subvenția străină o cauzează în mod efectiv sau are potențialul de a o cauza pe piața internă*". Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine prevede că „*[a]tunci când acceptă astfel de angajamente, Comisia le conferă un caracter obligatoriu pentru întreprinderea care face obiectul investigației printr-o decizie privind angajamentele, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3). Respectarea de către întreprindere a angajamentelor convenite este monitorizată, dacă este cazul*".

(383) Regulamentul privind subvențiile străine prevede o listă neexhaustivă a posibilelor angajamente ([250]).

(384) Părților care efectuează notificarea concentrării le revine sarcina de a prezenta angajamente. Comisia are dreptul să accepte doar angajamentele pe care le consideră de natură să remedieze pe deplin și în mod eficace denaturarea pieței interne. În acest scop, astfel de angajamente trebuie să elimine complet preocupările legate de concurență exprimate de Comisie și, în plus, aceste angajamente trebuie să fie cuprinzătoare și eficace.

10.2. **Angajamentele inițiale**

10.2.1. *Descrierea angajamentelor inițiale*

(385) Părțile și-au prezentat angajamentele inițiale la 16 iulie 2024, împreună cu o expunere a motivelor în baza cărora, în opinia lor, angajamentele respective erau adecvate pentru a elimina pe deplin și în mod eficace preocupările Comisiei. Următoarea descriere reproduce doar punctele-cheie ale angajamentelor inițiale.

(386) Angajamentele inițiale urmăresc să asigure faptul că tranzacția nu creează un culoar prin care să se permită direcționarea subvențiilor străine către piața internă într-un mod care denaturează piața internă. O astfel de direcționare ar putea avea loc prin acordarea de finanțare cu efect de denaturare, de orice tip, de la EIA, de la e& sau de la orice altă întreprindere controlată de EIA, către întreprinderea-țintă sau prin încheierea de tranzacții care nu ar fi derulate în condițiile pieței între aceleași întreprinderi.

(387) În acest scop, elementele-cheie ale angajamentelor inițiale sunt următoarele:

(1) Statutul e& va fi modificat pentru a nu mai conține dispoziții care contravin, prevăd neaplicarea sau prevalează asupra oricărei dispoziții din Legea falimentului din EAU (secțiunea B subsecțiunea II din angajamentele inițiale) ([251]).

(2) Angajamentul privind finanțarea: e& sau orice altă întreprindere controlată de aceasta nu va acorda finanțare, indiferent dacă este vorba de finanțare prin îndatorare sau prin capitaluri proprii, pentru întreprinderile din UE din cadrul întreprinderii-țintă, cu excepția:

(a) finanțarea achizițiilor de acțiuni sau active ale entităților care nu sunt desfășoară activități pe piața internă (secțiunea B subsecțiunea III.1 din angajamentele inițiale) și

([250]) Articolul 7 alineatele (4)-(6) din Regulamentul privind subvențiile străine.

([251]) Începând cu 1 mai 2024, Legea falimentului din 2016 a fost abrogată și înlocuită cu Legea privind reorganizarea financiară și falimentul promulgată prin Decretul-lege federal nr. 51 din 2023 („Legea falimentului din 2023"). Articolul 3 din Legea falimentului din 2023 exclude din domeniul său de aplicare „*[s]ocietățile deținute integral sau parțial de guvernul federal sau local, a căror legislație de înființare, acte constitutive sau statute prevăd că acestea fac obiectul unor dispoziții speciale care reglementează concordatul preventiv, restructurarea sau procedura de faliment în mod contrar prezentei legi*". Prin urmare, regimul modificat permite în continuare entităților deținute de guvern să stabilească în mod unilateral, prin intermediul documentelor lor constitutive, măsura în care acestea fac obiectul Legii falimentului. Procedurile prevăzute de Legea falimentului din 2023 sunt similare celor din Legea falimentului din 2016. Prin urmare, angajamentele se aplică ținând seama de Legea falimentului în vigoare în EAU la momentul relevant.

(b) situației în care întreprinderile din UE din cadrul întreprinderii-țintă necesită finanțare de urgență. Finanțarea de urgență este definită ca fiind un eveniment de criză acută a lichidității, cu condiția ca (i) raportul dintre datoriile netă și EBITDAaL a întreprinderii-țintă să aibă valoarea x 3,5 sau o valoare mai mare și (ii) finanțarea prin îndatorare de la părți terțe să nu fie disponibilă sau să se preconizeze în mod rezonabil că aceasta nu este disponibilă (secțiunea A subsecțiunea I, definiția „*finanțării de urgență*" din angajamentele inițiale). Acest lucru este condiționat de o analiză a echipei responsabile de caz a Comisiei (a se vedea considerentul 388) și de plata unei remunerații care să reflecte bonitatea subiacentă a întreprinderii-țintă la momentul acordării finanțării de urgență. Întreprinderea-țintă trebuie să ramburseze finanțarea de urgență în termen de șase luni de la primirea primei tranșe din această finanțare. (Secțiunea C subsecțiunea I din angajamentele inițiale, „*Procedura de raportare referitoare la angajamente*").

(3) Întreprinderile din UE din cadrul întreprinderii-țintă se angajează să nu accepte nicio finanțare din partea EIA sau a întreprinderilor sale afiliate, cu excepția grupului e&.

(4) EIA, e& sau orice altă întreprindere controlată de EIA nu va încheia cu întreprinderile din UE din cadrul întreprinderii-țintă nicio tranzacție comercială în condiții diferite de cele de pe piață. Tranzacțiile comerciale sunt definite ca incluzând, printre altele, furnizarea de bunuri și prestarea de servicii, precum și vânzările, achizițiile, acordarea de licențe sau leasingul oricăror active sau drepturi. Se presupune că tranzacțiile în condiții de concurență deplină sunt efectuate în condițiile pieței (secțiunea B subsecțiunea III.2 din angajamentele inițiale).

(5) e& va informa Comisia cu privire la achizițiile sale care nu sunt concentrări supuse obligației de notificare în temeiul articolului 20 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine, inclusiv cu privire la achiziționarea unei participații minoritare în cadrul unor întreprinderi care desfășoară activități semnificative pe piața internă (secțiunea A subsecțiunea I, definițiile termenilor „*achiziție care face obiectul raportării*" și „*întreprindere relevantă*" și secțiunea C subsecțiunea IV din angajamentele inițiale).

(388) Pentru a se asigura că aceste angajamente își vor produce pe deplin efectele, angajamentele inițiale prevăd următoarele proceduri de monitorizare și autorizare (elaborate în secțiunea C din angajamentele inițiale, subsecțiunea I pentru finanțare și subsecțiunile II și III pentru tranzacțiile comerciale).

(1) e& va numi un mandatar însărcinat cu monitorizarea, sub rezerva aprobării de către Comisie. Acesta va fi responsabil pentru monitorizarea respectării de către părți a angajamentelor inițiale.

(2) În ceea ce privește angajamentul privind finanțarea:

(a) În ceea ce privește excepția privind finanțarea de urgență, pe baza informațiilor furnizate de partea care a efectuat notificarea, mandatarul însărcinat cu monitorizarea va furniza Comisiei un aviz cu privire la compatibilitatea finanțării cu angajamentele inițiale. În cazul în care echipa responsabilă de caz a Comisiei exprimă preocupări cu privire la finanțarea de urgență care i-a fost raportată, partea care a efectuat notificarea nu poate pune la dispoziția întreprinderii-țintă finanțarea de urgență decât dacă a adus eventualele modificări ale condițiilor finanțării de urgență solicitate de echipa responsabilă de caz a Comisiei, eliminând preocupările acesteia.

(b) Nu au existat dispoziții specifice pentru celelalte fluxuri de finanțare posibile.

(3) În ceea ce privește angajamentul privind tranzacțiile comerciale, sistemul de monitorizare și autorizare a variat în funcție de dimensiunea tranzacțiilor:

(a) pentru tranzacțiile sub un prag de 4 milioane EUR pe an, partea care a efectuat notificarea trimite mandatarului însărcinat cu monitorizarea, în termen de 30 de zile lucrătoare potrivit EAU de la sfârșitul fiecărui an, o copie a tuturor tranzacțiilor relevante încheiate în cursul anului, împreună cu un rezumat al principalilor termeni. În cazul în care mandatarul însărcinat cu monitorizarea a exprimat preocupări în legătură cu acestea, iar echipa responsabilă de caz a Comisiei consideră că există un risc de denaturare a pieței interne, aceasta ar putea solicita părții care a efectuat notificarea să adopte măsuri sau să anuleze tranzacțiile;

(b) pentru orice tranzacție care depășește acest prag, partea care a efectuat notificarea trebuie să informeze mandatarul însărcinat cu monitorizarea înainte de punerea sa în aplicare. Ulterior, mandatarul însărcinat cu monitorizarea informează Comisia dacă, în opinia sa, tranzacția în cauză se realizează sau nu în condițiile pieței. În cazul unei opinii negative și în cazul în care echipa responsabilă de caz a Comisiei consideră că există un risc de denaturare a pieței interne, aceasta va emite un aviz care va include o descriere a măsurilor care ar fi necesare pentru eliminarea preocupărilor sale. Tranzacția nu poate fi realizată fără punerea în aplicare a unor astfel de măsuri.

(389) Angajamentele inițiale au fost asumate pentru o perioadă de 10 ani de la data adoptării deciziei Comisiei în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine. Comisia ar putea prelungi această perioadă cu până la cinci ani. Comisia și partea care a efectuat notificarea ar putea conveni asupra prelungirii acestui termen dincolo de perioada de 15 ani avută în vedere.

10.2.2. *Rezultatele testului de piață și evaluarea angajamentelor inițiale*

(390) La primirea angajamentelor inițiale, Comisia a trimis o versiune neconfidențială a acestora principalilor concurenți ai întreprinderii-țintă de pe piața internă. În continuare sunt sintetizate feedbackul primit de la cei 11 respondenți ([252]), precum și evaluarea de către Comisie a angajamentelor inițiale pe baza acestui feedback și a propriei analize.

(391) În general, respondenții au considerat că angajamentele inițiale au răspuns preocupărilor ridicate de tranzacție. Cu toate acestea, un respondent a susținut că angajamentele inițiale nu au abordat denaturările de la nivelul procesului de achiziție ([253]). Un alt respondent a fost de părere că tranzacția ar putea genera potențiale efecte coordonate cu un alt actor de pe piață din unul dintre statele membre ([254]).

(392) Cu toate acestea, astfel cum s-a arătat în secțiunea 8.1, Comisia constată că tranzacția nu generează distorsiuni în procesul de achiziție. În plus, Comisia observă că efectele coordonate ca atare ar trebui examinate în temeiul normelor antitrust și de control al concentrărilor economice relevante la nivelul Uniunii sau al statelor membre, și nu în temeiul Regulamentului privind subvențiile străine, deoarece evaluarea lor necesită multe considerații care nu au legătură cu existența unor subvenții străine care denaturează concurența.

(393) În ceea ce privește angajamentul privind finanțarea, unii respondenți au considerat că termenul „*finanțare*” nu a fost definit și este neclar.

(394) Într-adevăr, Comisia observă că angajamentele inițiale nu au oferit o definiție a „*finanțării*” și au menționat doar între paranteze că finanțarea ar putea lua forma finanțării prin îndatorare sau prin capitaluri proprii. Alte forme de finanțare, cum ar fi constituirea unei garanții, nu par să fie acoperite. În plus, absența unei definiții corespunzătoare a creat incertitudine cu privire la posibilitatea de a acorda o finanțare care conține subvenții străine unei părți terțe, care ar urma să o acorde ulterior întreprinderilor din UE din cadrul întreprinderii-țintă.

(395) În ceea ce privește dispozițiile referitoare la excepția privind finanțarea de urgență de la angajamentul privind finanțarea, Comisia consideră că este important să se stabilească atât criteriile în care s-ar aplica excepția, cât și controlul Comisiei la nivelul adecvat, astfel încât excepția să nu conducă la direcționarea subvențiilor străine de la e& către piața internă. Un respondent a susținut că nivelul raportului dintre datorii și EBTIDAaL are valoarea potrivită ([255]), în timp ce un alt respondent a explicat că aceasta este prea scăzută ([256]).

(396) Observațiile părții care a efectuat notificarea arată că unii dintre concurenții întreprinderii-țintă de pe piața internă au avut valori ale acestui raport peste pragul stabilit în angajamentele inițiale ([257]). Din acest motiv, Comisia consideră că este posibil ca raportul propus în angajamentele inițiale să nu fi fost un indicator potrivit în cazul unor dificultăți financiare acute ([258]).

(397) În ceea ce privește excepția pentru finanțarea în afara UE, Comisia consideră, ținând seama și de răspunsurile primite în cadrul testului de piață, că angajamentele inițiale au suferit de pe urma lipsei de claritate a definițiilor. Deoarece definițiile nu au permis ca întreprinderile din UE să fie complet izolate de fluxurile financiare din alte părți ale grupului și nu au definit în mod corespunzător „*finanțarea*”, angajamentele inițiale au permis eludarea interdicției de finanțare a activităților întreprinderii-țintă pe piața internă.

([252]) A se vedea răspunsurile la testul de piață (a se vedea nota de subsol 12).
([253]) A se vedea răspunsurile la testul de piață (ID646-1).
([254]) A se vedea răspunsurile la testul de piață (ID645-1).
([255]) A se vedea răspunsurile la testul de piață (ID646-1).
([256]) A se vedea răspunsurile la testul de piață (ID645-1).
([257]) A se vedea Tabelul 2.
([258]) A se vedea răspunsurile la cererile de informații nr. 11 și 13 și prezentarea suplimentară de observații nr. 5 din 12 august 2024 a părții care a efectuat notificarea.

(398) În ceea ce privește sistemul de monitorizare și autorizare instituit prin angajamentele inițiale, majoritatea respondenților fie au considerat că acestea sunt satisfăcătoare, fie nu au exprimat preocupări în această privință ([259]).

(399) În ceea ce privește tranzacțiile, controlul *ex ante* s-ar aplica numai tranzacțiilor de valori mai mari (peste 4 milioane EUR), dar toate tranzacțiile ar face obiectul unui control. Pentru tranzacțiile de valori mai mici, în cazul în care s-ar constata *ex post* că o tranzacție nu a fost efectuată în condițiile pieței, aceasta ar urma să fie modificată ori anulată (punctul 34 din angajamentele inițiale). Standardele prevăzute pentru a stabili dacă o tranzacție este efectuată în condițiile pieței sunt fezabile și rezonabile: deși termenul „*condiții de concurență deplină*" în sensul orientărilor OCDE ([260]) este utilizat ca substituent pentru „*condițiile pieței*" (punctul 12 din angajamentele inițiale), punctul 11 din angajamentele inițiale, coroborat cu punctul 12, permite considerarea chiar și a tranzacțiilor desfășurate în condiții de concurență deplină ca direcționând subvenții străine care denaturează concurența și, prin urmare, ca nefiind efectuate în „*condițiile pieței*". În plus, intervenția mandatarului însărcinat cu monitorizarea și a Comisiei este permisă atunci când există „*riscul de direcționare a subvențiilor străine către piața internă într-un mod care ar denatura concurența în sensul articolului 4 și (dacă este cazul) al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine*" (punctele 26 și 31 din angajamentele inițiale).

(400) Prin urmare, Comisia consideră că mecanismul de monitorizare este proporțional și eficient. În primul rând, orice finanțare este interzisă, iar excepțiile sunt supuse intervenției combinate a mandatarului însărcinat cu monitorizarea și a Comisiei. În al doilea rând, toate tranzacțiile fac obiectul unei analize, *ex ante* pentru cele de valori mai mari, și *ex post*, pentru celelalte. Comisia consideră că pragul de 4 milioane EUR stabilit pentru a face diferența între analiza *ex ante* și analiza *ex post* a tranzacțiilor este rezonabil pentru industria în cauză. În special, partea care a efectuat notificarea a explicat că valoarea de 4 milioane EUR nu este semnificativă în industria telecomunicațiilor de pe piața internă. Aceasta reprezintă o parte mică din EBITDA sau cheltuielile de funcționare ale actorilor de pe piață (mai puțin de [0,1-0,5] % din EBITDA al întreprinderii-țintă și mai puțin de [0,5-1] % din OPEX ale întreprinderii-țintă, precum și mai puțin de 2 % din EBITDA sau OPEX în general pentru principalii concurenți ai întreprinderii-țintă). Partea care a efectuat notificarea a indicat, de asemenea, că chiar și tranzacțiile care se situează sub acest prag sunt raportate *ex post* și pot fi ulterior analizate ([261]). În plus, niciunul dintre respondenții la testul de piață nu a ridicat nicio problemă în legătură cu acest prag ([262]).

(401) Cu toate acestea, unii respondenți au subliniat că sistemul nu a permis Comisiei să nu fie de acord cu o evaluare pozitivă din partea mandatarului însărcinat cu monitorizarea în ceea ce privește tranzacțiile comerciale ([263]).

(402) În sfârșit, marea majoritate a respondenților s-au declarat mulțumiți de durata de 15 ani a angajamentelor inițiale ([264]). Un respondent a susținut că riscurile pentru piața internă ar dura atât timp cât e& controlează întreprinderea-țintă ([265]).

(403) Comisia consideră că dispoziția din angajamentele inițiale care permite Comisiei și părții care a efectuat notificarea, în orice moment, să prelungească durata angajamentelor dincolo de perioada de 15 ani ar oferi flexibilitatea necesară în cazul în care amenințarea denaturării rămâne acută aproape de sfârșitul acestei perioade.

([259]) A se vedea răspunsurile la testul de piață (a se vedea nota de subsol 12). Un respondent, dintre cei care au exprimat preocupări cu privire la tranzacție, a făcut următoarele precizări: „*înțelegem că, în conformitate cu angajamentele, în orice caz al unei astfel de finanțări, Comisia este informată sub o formă sau alta, fie în legătură cu finanțarea în sine, fie în legătură cu o achiziție care necesită aceste fonduri. În opinia noastră, acest lucru îi oferă acesteia capacitatea de a interveni și de a aproba sau respinge orice astfel de finanțare sau achiziție conexă. În opinia noastră, acest lucru ar trebui să fie suficient pentru a asigura un teren echitabil pentru concurență și controlul finanțării străine*" (ID646-1).

([260]) Liniile directoare ale OCDE privind prețurile de transfer pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale (ianuarie 2022), disponibile la adresa: https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/0e655865-en.pdf?expires=1724062419&id=id&accname=oid031827&checksum=F26E024D0C031B6E991CB8B020E18911.

([261]) A se vedea explicațiile incluse în proiectul de angajamente pus la dispoziție la 19 iunie 2024.

([262]) A se vedea răspunsurile la testul de piață (a se vedea nota de subsol 12).

([263]) A se vedea răspunsurile la testul de piață (a se vedea nota de subsol 12).

([264]) A se vedea răspunsurile la testul de piață (a se vedea nota de subsol 12). Astfel cum s-a observat, „*durata propusă a perioadei aferente angajamentelor de 10 ani, cu opțiunea prelungirii acesteia cu încă cinci ani, este suficientă și nu ar trebui să facă obiectul niciunei ajustări. Pe baza unei imagini de ansamblu a pieței, astfel de achiziții durează, de regulă, mai puțin de 15 ani, o altă modificare a acționariatului intervenind înainte de încheierea acestei durate, astfel că perioada deja propusă pare rezonabilă și nu necesită ajustări*" (ID646-1). Un alt respondent a observat în mod similar că „*angajamentele ar trebui să fie în vigoare atât timp cât este necesar pentru îndeplinirea scopului preconizat. Pentru moment, considerăm că termenele propuse sunt suficiente*" (ID644-1).

([265]) A se vedea răspunsurile la testul de piață (ID645-1).

10.3. **Angajamentele finale**

(404) La 19 august 2024, părțile au prezentat angajamentele finale, care, în opinia lor, reflectă și abordează feedbackul furnizat de Comisie în cadrul reuniunii de analiză a situației curente din 30 iulie 2024.

10.3.1. *Descrierea angajamentelor finale*

(405) Principalele diferențe dintre angajamentele finale și angajamentele inițiale sunt prezentate în cele ce urmează.

(406) În primul rând, angajamentele finale prevăd o delimitare clară între (i) întreprinderile din afara UE ale e& (definite ca „*întreprinderi afiliate*") și (ii) activitatea din UE a e& (activitatea din UE a PPF Telecom Group după finalizare). Aceasta din urmă este definită ca fiind „*grupul-țintă*", care include întreprinderile sale din Bulgaria, Ungaria și Slovacia, împreună cu orice activitate viitoare de pe piața internă care ar aparține unor entități achiziționate în viitor de PPF Telecom Group (întreprinderea-țintă) sau e&. Acest lucru conferă efect deplin angajamentului de a nu permite intrarea niciunei subvenții străine pe piața internă (prin punctele 7 și 10 din angajamentele finale) și, prin urmare, răspunde preocupărilor descrise în considerentul 394.

(407) În al doilea rând, angajamentele finale includ o definiție a „*finanțării*": „*acordarea oricărei finanțări (indiferent dacă este vorba de finanțare prin îndatorare sau prin capitaluri proprii) prin orice instrument financiar (inclusiv prin instrumente derivate) către orice membru al grupului-țintă, în mod direct sau indirect, de către partea care a efectuat notificarea, întreprinderile afiliate ale acesteia, EIA sau orice societate afiliată EIA, dar fără a include o tranzacție relevantă*". Trebuie remarcat faptul că tranzacția relevantă acoperă în prezent garantarea „*oricărei îndatorări financiare a grupului-țintă*". Prin urmare, aceste ajustări răspund preocupărilor descrise în considerentele 393 și 394.

(408) În al treilea rând, în ceea ce privește definiția dificultăților financiare acute și, în special, a raportului dintre datorii și EBITDAaL, angajamentele finale precizează în mod explicit că partea care a efectuat notificarea trebuie să furnizeze o „*explicație a motivului pentru care întreprinderea-țintă se confruntă cu o criză acută a lichidității*", iar valoarea cu caracter ilustrativ a raportului dintre datorii și EBITDAaL a crescut de la x 3,5 la x 4, ceea ce depășește valorile acestui raport în cazul marii majorități a concurenților întreprinderii-țintă și, potrivit părților, sugerează o situație financiară dificilă ([266]).

(409) În al patrulea rând, în ceea ce privește mecanismul de monitorizare, angajamentele finale introduc posibilitatea Comisiei de a prezenta observații (într-un interval de cinci zile lucrătoare) cu privire la finanțarea de urgență și la tranzacțiile comerciale care fac obiectul raportării, chiar și în cazul în care mandatarul însărcinat cu monitorizarea nu a identificat nicio problemă. Introducerea acestei posibilități răspunde preocupărilor prezentate în considerentul 401.

(410) În sfârșit, angajamentele finale includ, de asemenea, o serie de ajustări care le conferă o eficacitate sporită. De exemplu, acestea: nu mai conțin trimiteri la acordul acționarilor care urmează să fie încheiat între partea care a efectuat notificarea și vânzător la momentul finalizării tranzacției, care au creat incertitudine cu privire la conținutul angajamentelor; au simplificat standardul privind condițiile pieței/condițiile de concurență deplină în legătură cu tranzacțiile relevante de la punctele 10 și 11 din angajamentele finale prin eliminarea circumstanțelor orientative pentru a constata că o tranzacție relevantă în condiții de concurență deplină direcționează, de fapt, subvenții străine care denaturează piața internă și au eliminat punctele care păreau să limiteze competențele de control *ex officio* ale Comisiei în temeiul Regulamentului privind subvențiile străine.

(411) Angajamentele finale nu prevăd nicio modificare a angajamentelor EIA. Părțile au susținut că acest lucru nu este necesar, având în vedere că modificarea statutului e& ar constitui, în orice caz, o încălcare a angajamentelor asumate de e&.

10.3.2. *Evaluarea angajamentelor finale*

(412) În ceea ce privește garanția nelimitată în favoarea e&, angajamentele finale (i) elimină dispozițiile din statutul e& care îi permit acesteia să beneficieze de o garanție nelimitată, (ii) interzic e& să finanțeze întreprinderile din UE din cadrul întreprinderii-țintă, sub rezerva anumitor excepții, și (iii) impun ca tranzacțiile dintre întreprinderile din UE din cadrul întreprinderii-țintă și e& și societățile sale afiliate să poată avea loc numai în condițiile pieței.

([266]) Răspunsul la cererea de informații nr. 13 din 5 august 2024, întrebarea 16.

(413) Excepțiile descrise la punctul 8 din angajamentele finale sunt structurate astfel încât să împiedice orice efect de denaturare pe piața internă. Prima excepție, referitoare la crizele acute ale lichidității, condiționează o astfel de finanțare de demonstrarea existenței unei astfel de crize a lichidității de către partea care a efectuat notificarea și face obiectul unei analize a Comisiei pentru a se asigura faptul că această finanțare nu direcționează subvenții străine cu efect de denaturare către întreprinderile din UE din cadrul întreprinderii-țintă. Cea de a doua excepție, referitoare la achizițiile din afara UE, nu poate conduce la o direcționare a subvențiilor străine către piața internă după efectuarea acestor achiziții, întrucât întreprinderile din UE din cadrul întreprinderii-țintă sunt, de asemenea, protejate de astfel de fluxuri.

(414) Având în vedere faptul că e& poate oferi finanțare întreprinderilor din UE din cadrul întreprinderii-țintă în temeiul acestor excepții, persistând astfel un risc de direcționare a subvențiilor străine, este necesar să se elimine pe deplin și în mod eficace denaturările identificate și, prin urmare, angajamentele finale să elimine, de asemenea, dispozițiile statutului e& care permit e& să beneficieze de o garanție nelimitată.

(415) Rezultă că angajamentele finale nu ar permite ca întreprinderea-țintă să fie protejată de riscurile de pe piața sa și de comportamentul în materie de investiții de pe piața internă. În cazul în care s-ar afla în pericol financiar ca urmare a comportamentului său nechibzuit, aceasta s-ar putea aștepta numai la ajutor financiar care nu ar denatura piața internă.

(416) În ceea ce privește denaturările cauzate de subvențiile străine acordate EIA, angajamentele finale (i) interzic orice finanțare din partea EIA pentru întreprinderile din UE și (ii) impun ca tranzacțiile dintre întreprinderile din UE din cadrul întreprinderii-țintă și EIA să aibă loc numai în condițiile pieței. Astfel de cerințe asigură faptul că EIA nu poate direcționa nemijlocit subvenții străine către întreprinderile din UE din cadrul întreprinderii-țintă după tranzacție.

(417) În plus, ca urmare a restricțiilor impuse tranzacțiilor dintre aceste întreprinderi din UE și e& și societățile sale afiliate, EIA nu poate direcționa aceste subvenții străine către întreprinderile din UE prin intermediul e&.

(418) În ceea ce privește garanția nelimitată în favoarea EIA, având în vedere faptul că este interzis ca EIA să acorde finanțare întreprinderilor din UE din cadrul întreprinderii-țintă, Comisia constată că angajamentele finale elimină pe deplin și în mod eficace orice posibile efecte combinate de denaturare ale garanției nelimitate în favoarea EIA asupra garanției nelimitate în favoarea e&. Acest lucru se datorează faptului că (i) creditorii acelor întreprinderi din UE din cadrul întreprinderii-țintă nu se așteaptă ca EIA să intervină în cazul în care aceste întreprinderi din UE se confruntă cu dificultăți financiare, astfel că garanția nelimitată în favoarea EIA nu va îmbunătăți condițiile de finanțare ale întreprinderii-țintă și (ii) nicio finanțare obținută de EIA cu ajutorul garanției nelimitate în favoarea EIA nu poate fi acordată direct întreprinderilor din UE. În cele din urmă, restricțiile privind capacitatea EIA de a acorda finanțare acestor întreprinderi din UE prin intermediul e&, astfel cum se descrie mai sus în considerentele 412-414, sunt adecvate pentru a aborda, de asemenea, orice posibile efecte combinate de denaturare a concurenței ale garanției nelimitate în favoarea EIA asupra garanției nelimitate în favoarea e&.

(419) În sfârșit, în absența oricărui criteriu de referință pentru a stabili o perioadă optimă pentru aplicarea angajamentelor finale, Comisia consideră rezonabilă o durată de 10 ani care ar putea fi prelungită de Comisie la 15 ani sau chiar mai mult, în cazul în care Comisia și partea care a efectuat notificarea convin asupra acestui aspect (punctele 59-61 din angajamentele finale). O astfel de perioadă a fost, de asemenea, considerată suficientă de către majoritatea respondenților din cadrul testului de piață, inclusiv în ceea ce privește caracteristicile specifice ale activităților relevante pe piața internă (a se vedea considerentul 402).

10.4. **Concluzie**

(420) Din motivele expuse mai sus în secțiunea 10, Comisia consideră că angajamentele finale sunt adecvate și remediază pe deplin și în mod eficace denaturările care rezultă din subvențiile străine din cadrul tranzacției identificate în secțiunea 8. Prin urmare, tranzacția ar trebui să fie autorizată, cu condiția îndeplinirii angajamentelor finale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă operațiunea notificată prin care Emirates Telecommunications Group Company P.J.S.C. dobândește controlul exclusiv asupra PPF Telecom Group B.V. în sensul articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind subvențiile străine.

Articolul 2

Articolul 1 este condiționat de respectarea deplină a angajamentelor finale anexate la prezenta decizie.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează:

Emirates Telecommunications Group Company P.J.S.C.
e& Building, Intersection of Zayed The 1st Street and Sheikh Rashid Bin Saeed Al Maktoum Street
Abu Dhabi, United Arab Emirates

Adoptată la Bruxelles, 24 septembrie 2024.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Vicepreședintă executivă

Cazul FS.100011 – Emirates Telecommunications Group/PPF Telecom Group
ANGAJAMENTE FAȚĂ DE COMISIA EUROPEANĂ

În conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2022/2560 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind subvențiile străine care denaturează piața internă („***Regulamentul privind subvențiile străine***"), Emirates Telecommunications Group Company P.J.S.C. („***partea care a efectuat notificarea***") și întreprinderea-țintă își asumă următoarele angajamente („***angajamentele***") față de Comisia Europeană („***Comisia***") în vederea adoptării de către Comisie a unei decizii în temeiul articolului 11 alineatul (3) și al articolului 25 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul privind subvențiile străine în ceea ce privește achiziționarea a 50 % plus o acțiune și a controlului exclusiv asupra PPF Telecom Group B.V. („***întreprinderea-țintă***") de către partea care a efectuat notificarea („***concentrarea***").

Acest text trebuie interpretat în lumina deciziei Comisiei în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine în ceea ce privește concentrarea („***decizia***"), în cadrul general al dreptului Uniunii Europene, în special în lumina Regulamentului privind subvențiile străine și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2023/1441 al Comisiei din 10 iulie 2023 privind modalitățile detaliate de desfășurare a procedurilor de către Comisie în temeiul Regulamentului privind subvențiile străine.

Secțiunea A.Definiții

1. În sensul angajamentelor, „control" și „controlat" se interpretează în temeiul articolului 20 alineatele (5) și (6) din Regulamentul privind subvențiile străine, iar următorii termeni au următorul înțeles:

Firmă de contabilitate: o firmă de contabilitate de înaltă reputație, cum ar fi (dar fără a se limita la) Deloitte, EY, PwC și KPMG.

Întreprinderi afiliate: întreprinderi controlate de partea care a efectuat notificarea care sunt stabilite în afara UE,

(a) incluzând:

(i) după finalizare, Yettel d.o.o. Beograd, CETIN d.o.o. Beograd – Novi Beograd și succesorii și cesionarii acestora și

(ii) orice altă întreprindere stabilită în afara UE, asupra căreia orice membru al grupului-țintă sau partea care a efectuat notificarea poate, în mod direct sau indirect, să dobândească periodic controlul, dar

(b) excluzând:

(i) grupul-țintă și

(ii) EIA și societățile afiliate EIA.

Condiții de concurență deplină: condiții de concurență deplină în sensul Liniilor directoare ale OCDE privind prețurile de transfer pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale.

Director general: directorul general al întreprinderii-țintă.

Finalizare: transferul a 50 % plus o acțiune în cadrul întreprinderii-țintă de către vânzător către partea care a efectuat notificarea.

Perioada aferentă angajamentelor: perioada care începe la data intrării în vigoare și se încheie la 10 ani de la data intrării în vigoare sau astfel cum a fost prelungită de Comisie în temeiul punctului 60.

Informații confidențiale: orice secrete de afaceri, know-how, informații comerciale sau orice alte informații care fac obiectul unui drept de proprietate și care nu aparțin domeniului public.

Conflict de interese: orice conflict de interese care afectează obiectivitatea și independența mandatarului însărcinat cu monitorizarea în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul angajamentelor.

Delegarea de autoritate: domeniul de aplicare al autorității de a întreprinde anumite acțiuni corporative cu care este învestit personalul de conducere de nivel superior al întreprinderii-țintă, astfel cum a fost stabilit periodic de consiliul de administrație al întreprinderii-țintă, în conformitate cu statutul întreprinderii-țintă și astfel cum s-a convenit între partea care a efectuat notificarea și vânzător.

Statutul e&: statutul părții care a efectuat notificarea, adoptat la 17 martie 2021, astfel cum poate fi modificat periodic.

Opțiunea call a e&: opțiunea call care va fi acordată de vânzător părții care a efectuat notificarea, cu efect de la finalizare, pentru toate acțiunile deținute de vânzător și de cesionarii autorizați ai acestuia în cadrul întreprinderii-țintă.

EBITDA: câștigul înainte de dobânzi, taxe, depreciere și amortizare.

EBITDAaL: indicatorul EBITDA consolidat al întreprinderii-țintă pentru perioada relevantă, calculat ca profit net plus cheltuielile cu impozitul pe profit plus (dacă este negativ) sau minus (dacă este pozitiv) rezultatul financiar net plus amortizarea (care include amortizarea și deprecierea imobilizărilor corporale, a imobilizărilor necorporale și a costurilor de obținere sau de executare a contractului). EBITDAaL exclude efectul standardului contabil IFRS 16 (contracte de leasing).

Prezentare de informații cu privire la FE: transmiterea de informații în temeiul punctului 14.

Data intrării în vigoare: data adoptării deciziei.

EIA: Emirates Investment Authority (Autoritatea pentru Investiții din Emiratele Arabe Unite).

Societate afiliată EIA: o întreprindere controlată de EIA, alta decât partea care a efectuat notificarea, întreprinderile sale afiliate și grupul-țintă.

Angajamentele EIA: angajamente în forma prevăzută în **anexa 1** la prezentele angajamente.

Finanțarea de urgență: finanțarea acordată de partea care a efectuat notificarea întreprinderii-țintă în cazul unei crize acute a lichidității, cu condiția ca (i) raportul dintre datoriile nete și EBITDAaL a întreprinderii-țintă la momentul acordării unei astfel de finanțări (calculat pe baza EBITDAaL pentru perioada de 12 luni care se încheie la sfârșitul lunii din ultimele conturi lunare de administrare disponibile ale întreprinderii-țintă înainte de acordarea unei astfel de finanțări) să fie x 4 sau mai mare și (ii) în opinia rezonabilă a mandatarului însărcinat cu monitorizarea, finanțarea prin îndatorare din partea părților terțe să nu fie disponibilă în condiții rezonabile din punct de vedere comercial sau să se preconizeze că aceasta nu este disponibilă astfel sau să nu poată fi obținută în timp util sau să se preconizeze că nu poate fi obținută astfel.

Analiza FAR: analiza funcțiilor, a activelor și a riscurilor.

Finanțare: acordarea oricărei finanțări (indiferent dacă este vorba de finanțare prin îndatorare sau prin capitaluri proprii) prin orice instrument financiar (inclusiv prin instrumente derivate) către orice membru al grupului-țintă, în mod direct sau indirect, de către partea care a efectuat notificarea, întreprinderile afiliate ale acesteia, EIA sau orice societate afiliată EIA, dar fără a include o tranzacție relevantă.

Subvenții străine: subvenții străine în sensul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine primite de partea care a efectuat notificarea sau de oricare dintre întreprinderile afiliate ale acesteia, EIA sau orice societate afiliată EIA.

IFRS: standardele internaționale de raportare financiară emise de Fundația IFRS și de Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate.

Mandatarul însărcinat cu monitorizarea: una sau mai multe persoane fizice sau juridice care este aprobată/sunt aprobate de Comisie și desemnate de partea care a efectuat notificarea și care are/au obligația de a îndeplini funcțiile specificate în prezentele angajamente.

Rezultat financiar net: venituri din dobânzi, cheltuieli cu dobânzile, câștiguri/pierderi din instrumente financiare derivate, câștiguri/pierderi realizate și nerealizate din diferențele de curs valutar și alte venituri sau cheltuieli financiare (în concordanță cu raportarea consolidată istorică a întreprinderii-țintă).

Finanțare în afara UE: acordarea de finanțare exclusiv pentru a permite grupului-țintă să achiziționeze acțiuni într-o întreprindere sau active care, în fiecare caz, nu vând bunuri sau nu furnizează servicii niciunui client situat în UE, cu excepția (dacă este cazul) furnizării în afara UE de servicii de terminare a apelurilor la nivel angro sau a serviciilor de roaming internațional la nivel angro către unul sau mai mulți furnizori de servicii de telecomunicații situați în UE.

Liniile directoare ale OCDE privind prețurile de transfer pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale: Liniile directoare ale OCDE privind prețurile de transfer pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale din 2022, astfel cum pot fi modificate periodic.

Opțiunea „put” a PPF: opțiunea care va fi acordată de partea care a efectuat notificarea vânzătorului, în vigoare de la finalizare, pentru a solicita părții care a efectuat notificarea să achiziționeze toate acțiunile deținute de vânzător și de cesionarii autorizați ai acestuia în cadrul întreprinderii-țintă.

Propunere: propunerea părții care a efectuat notificarea privind candidații care urmează să acționeze în calitate de mandatar însărcinat cu monitorizarea.

Tranzacții relevante conexe: două sau mai multe tranzacții relevante care au legătură cu furnizarea, obținerea, vânzarea, achiziționarea, transferul, acordarea de licențe sau leasingul (după caz) de bunuri, servicii, active, drepturi sau alte obiecte ale contractelor identice sau similare, a căror valoare agregată depășește pragul de raportare pe parcursul fiecărui an de raportare.

Tranzacție relevantă: o tranzacție (alta decât orice finanțare de urgență, orice finanțare în afara UE, orice finanțare prevăzută la punctele 7 și 8 sau reorganizările în interiorul grupului care nu conțin elemente de finanțare și nu transferă, direct sau indirect, nicio obligație a grupului-țintă către partea care a efectuat notificarea, către oricare dintre întreprinderile sale afiliate, către EIA sau către orice societate afiliată EIA) în temeiul căreia EIA sau orice societate afiliată EIA, partea care a efectuat notificarea sau oricare dintre întreprinderile afiliate ale acesteia au încheiat un acord obligatoriu din punct de vedere juridic pentru:

1. furnizarea către orice membru al grupului-țintă sau achiziționare de la acesta a oricăror bunuri sau servicii;
2. vânzarea către orice membru al grupului-țintă și achiziționarea de la acesta a oricăror active și drepturi, acordarea de licențe oricărui membru al grupului-țintă în legătură cu orice active și drepturi sau închirierea către acesta a oricăror active sau drepturi;
3. garantarea oricărei îndatorări financiare a grupului-țintă; sau
4. derularea oricărei alte tranzacții comerciale cu orice membru al grupului-țintă.

Întreprinderea relevantă: o întreprindere care, în cel mai recent exercițiu contabil complet, a generat o cifră de afaceri de [100-200] de milioane EUR sau mai mult din vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii către clienți situați în UE, determinată în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul privind subvențiile străine, sau, în cazul în care partea care a efectuat notificarea, întreprinderile sale afiliate sau grupul-țintă (după caz) nu au și nu pot obține în mod rezonabil acces la informațiile financiare ale întreprinderii relevante, estimată pe baza informațiilor disponibile public.

Achiziție care face obiectul raportării: achiziționarea de către partea care a efectuat notificarea, oricare dintre întreprinderile sale afiliate sau grupul-țintă, care nu este o concentrare supusă obligației de notificare în temeiul articolului 20 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine, a:

1. 5 % sau mai mult din acțiunile sau drepturile de vot ale unei întreprinderi relevante, care conferă părții care a efectuat notificarea, oricăreia dintre întreprinderile sale afiliate sau grupului-țintă dreptul de a desemna sau de a numi una sau mai multe persoane în consiliul de administrație sau în consiliul de supraveghere al întreprinderii relevante;
2. 25 % sau mai mult din acțiunile sau drepturile de vot ale unei întreprinderi relevante;
3. 50 % sau mai mult din acțiunile sau drepturile de vot ale unei întreprinderi relevante; sau
4. controlului asupra unei întreprinderi relevante.

Achiziționarea de acțiuni și de drepturi de vot în cadrul întreprinderii-țintă ca urmare a exercitării opțiunii „put” a PPF sau a opțiunii call a e& nu constituie o achiziție care face obiectul raportării.

Tranzacție relevantă care face obiectul raportării: o tranzacție relevantă cu o valoare egală cu sau mai mare decât pragul de raportare sau o serie de tranzacții relevante conexe cu o valoare agregată egală cu sau mai mare decât pragul de raportare.

Prag de raportare: o valoare a contractului de 4 milioane EUR (sau echivalent) sau mai mare.

An de raportare: perioada dintre data intrării în vigoare și 31 decembrie 2024 și fiecare exercițiu financiar ulterior care se încheie la 31 decembrie.

Vânzător: PPF Group N.V.

Grupul-țintă: astfel cum este definit în anexa 2 la prezentele angajamente.

EAU: Emiratele Arabe Unite.

Legea falimentului din EAU: Decretul-lege federal nr. 51 din 2023 al EAU de promulgare a Legii privind reorganizarea financiară și falimentul, astfel cum poate fi modificat periodic.

Ziua lucrătoare în EAU: înseamnă orice zi, cu excepția unei zile de sâmbătă sau duminică sau a unei zile de sărbătoare legală din Emiratele Arabe Unite, în care băncile sunt deschise pentru activități comerciale generale în Abu Dhabi.

Zi lucrătoare: înseamnă zi lucrătoare în sensul Regulamentului privind subvențiile străine.

2. Cu excepția cazului în care se prevede altfel, trimiterile din prezentele angajamente la puncte sunt trimiteri la punctele din prezentele angajamente.

Secțiunea B. Angajamente

I. Scop

3. Scopul general al angajamentelor și al angajamentelor EIA este de a asigura faptul că această concentrare nu creează un culoar prin care să se permită direcționarea subvențiilor străine (dacă există) către piața internă într-un mod care denaturează concurența în sensul articolului 4 și (dacă este cazul) al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine, în cazul în care o astfel de denaturare nu este compensată de efecte pozitive în sensul articolului 6 din Regulamentul privind subvențiile străine. O astfel de direcționare ar putea avea loc prin acordarea de finanțare, alta decât cea permisă în temeiul punctului 8, de către partea care a efectuat notificarea, de către întreprinderile sale afiliate, de către EIA sau o societate afiliată EIA către întreprinderea-țintă sau orice membru al grupului-țintă sau prin tranzacții încheiate între (i) partea care a efectuat notificarea, întreprinderea afiliată acesteia și/sau EIA sau o societate afiliată EIA, pe de o parte; și (ii) orice membru al grupului-țintă, pe de altă parte, în condiții diferite de cele de pe piață și, prin urmare, conferă grupului-țintă un avantaj care influențează negativ în mod efectiv sau are potențialul de a influența negativ concurența de pe piața internă în sensul articolului 4 din Regulamentul privind subvențiile străine și (dacă este cazul) al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine, astfel de efecte negative nefiind compensate de efecte pozitive în sensul articolului 6 din Regulamentul privind subvențiile străine. Direcționarea subvențiilor străine într-un astfel de mod constituie o încălcare a prezentelor angajamente și a angajamentelor EIA în sensul Regulamentului privind subvențiile străine.

II. Angajamentul privind aplicarea Legii falimentului din EAU în cazul părții care a efectuat notificarea

4. Partea care a efectuat notificarea se angajează că, începând cu data intrării în vigoare și în cursul perioadei aferente angajamentelor, statutul e& nu va conține dispoziții care să contravină, să prevadă neaplicarea sau să prevaleze asupra oricărei dispoziții din Legea falimentului din EAU.

5. Partea care a efectuat notificarea se asigură că EIA prezintă echipei responsabile de caz a Comisiei angajamentele EIA, semnate în mod corespunzător în numele EIA, la data intrării în vigoare sau înainte de aceasta.

6. (i) În termen de 10 zile lucrătoare în EAU de la data la care o propunere a fost transmisă acționarilor părții care a efectuat notificarea în vederea modificării statutului e& într-un mod care ar putea afecta aplicarea Legii falimentului din EAU în cazul părții care a efectuat notificarea, partea care a efectuat notificarea trimite o copie a acestei propuneri mandatarului însărcinat cu monitorizarea (cu o copie adresată echipei responsabile de caz a Comisiei); și (ii) în termen de 10 zile lucrătoare în EAU de la luarea unei decizii de către consiliul de administrație al părții care a efectuat notificarea de a modifica în orice fel statutul e&, partea care a efectuat notificarea trimite o copie a statutului e& modificat mandatarului însărcinat cu monitorizarea (cu o copie adresată echipei responsabile de caz a Comisiei).

III. Angajamentul privind relațiile dintre partea care a efectuat notificarea și grupul-țintă

1. *Finanțare*

7. Cu excepția cazurilor permise la punctul 8, partea care a efectuat notificarea nu acordă nicio finanțare niciunui membru al grupului-țintă și se asigură că întreprinderile sale afiliate nu acordă nicio finanțare niciunui membru al grupului-țintă.

8. Angajamentul de la punctul 7 nu împiedică partea care a efectuat notificarea și întreprinderile sale afiliate să acorde grupului-țintă:

(a) finanțare de urgență în conformitate cu punctul 19; sau

(b) finanțare în afara UE; sau

(c) finanțare în legătură cu:

(i) o achiziție de către orice membru al grupului-țintă a unei întreprinderi care nu necesită o notificare prealabilă în temeiul articolului 21 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine, cu condiția ca partea care a efectuat notificarea să fi notificat Comisiei o astfel de achiziție și condițiile de finanțare a acesteia în termen de 15 zile lucrătoare în EAU de la data la care a încheiat un acord obligatoriu din punct de vedere juridic pentru a efectua o astfel de achiziție și, în orice caz, înainte de punerea în aplicare a acesteia, fără a aduce atingere capacității Comisiei de a iniția o investigație *ex officio* în temeiul articolelor 9, 10 și 11 din Regulamentul privind subvențiile străine sau de a solicita o notificare prealabilă în temeiul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul privind subvențiile străine cu privire la o astfel de finanțare sau achiziție sau

(ii) o achiziție de către orice membru al grupului-țintă a unei întreprinderi care, sub rezerva articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul privind subvențiile străine, necesită o notificare prealabilă în temeiul articolului 21 alineatul (1) din Regulamentul privind subvențiile străine, cu condiția ca:

1. perioada de 25 de zile lucrătoare prevăzută la articolul 24 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind subvențiile străine să fi expirat fără luarea unei decizii de către Comisie în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine; sau

2. achiziția să fi fost aprobată de Comisie în temeiul articolului 25 alineatul (3) litera (a) și al articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine sau al articolului 25 alineatul (3) litera (b) și al articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul privind subvențiile străine; sau

3. Comisia a acordat o derogare în temeiul articolului 24 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine.

9. Partea care a efectuat notificarea și întreprinderea-țintă se angajează că niciun membru al grupului-țintă nu va accepta nicio finanțare din partea EIA sau a societăților afiliate EIA.

2. *Tranzacții relevante*

10. Partea care a efectuat notificarea și întreprinderile sale afiliate nu încheie nicio tranzacție relevantă în condiții diferite de cele de pe piață cu niciun membru al grupului-țintă. Partea care a efectuat notificarea și întreprinderea-țintă se angajează, de asemenea, că niciun membru al grupului-țintă nu va încheia cu EIA sau cu vreo societate afiliată EIA nicio tranzacție relevantă în condiții diferite de cele de pe piață.

11. Se presupune că o tranzacție relevantă care a fost încheiată în condiții de concurență deplină este realizată în condițiile pieței în sensul punctului 10, cu excepția cazului în care, având în vedere toate circumstanțele relevante, tranzacția relevantă permite părții care a efectuat notificarea, oricăreia dintre întreprinderile sale afiliate, EIA sau oricărei societăți afiliate EIA să direcționeze, direct sau indirect, orice subvenții străine către grupul-țintă care ar influența negativ în mod efectiv sau ar avea potențialul de a influența negativ concurența de pe piața internă în sensul articolului 4 din Regulamentul privind subvențiile străine și (dacă este cazul) al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine, cu condiția ca astfel de efecte negative să nu fie compensate de efecte pozitive în sensul articolului 6 din Regulamentul privind subvențiile străine.

12. Pentru a demonstra că o tranzacție relevantă se încadrează în condițiile de concurență deplină, partea care a efectuat notificarea poate, la alegerea sa, să obțină un aviz din partea unei firme de contabilitate, care să arate că tranzacția relevantă s-a încheiat în condiții de concurență deplină. Acest aviz conține, printre altele, în fiecare caz, în măsura în care acest lucru este adecvat, având în vedere natura tranzacției relevante:

(a) o descriere a tranzacției relevante, a valorii și a principalelor condiții ale acesteia;

(b) o analiză FAR, dacă este necesară, pentru a analiza funcțiile îndeplinite, activele utilizate și riscurile asumate de entitățile care încheie tranzacția;

(c) datele financiare reale și preconizate ale părților la tranzacția relevantă în legătură cu aspectele care detaliază cifra de afaceri, costurile și profiturile reale și preconizate în urma tranzacției relevante;

(d) o descriere detaliată a (i) oricărei tranzacții comparabile în mod rezonabil între partea care a efectuat notificarea (sau oricare dintre întreprinderile sale afiliate, EIA sau orice societate afiliată EIA, după caz) și o parte terță, încheiată în condiții comparabile în mod rezonabil cu tranzacția relevantă sau, în cazul în care partea care a efectuat notificarea nu are cunoștință de nicio tranzacție comparabilă în mod rezonabil, o descriere a (ii) oricărei tranzacții comparabile în mod rezonabil între părți terțe aflate într-o situație de drept și de fapt comparabilă cu cea a părții care a efectuat notificarea și a întreprinderilor sale afiliate (sau a EIA sau a oricărei societăți afiliate EIA, după caz), care se realizează în condiții comparabile în mod rezonabil cu tranzacția relevantă;

(e) un studiu comparativ sau o analiză de comparabilitate care să identifice intervalul de comparare a prețurilor (nivelul pieței) sau marja tranzacțiilor comparabile pentru a compara prețurile sau marja tranzacției relevante cu intervalul respectiv;

(f) o descriere a metodologiei de stabilire a prețurilor de transfer utilizate și motivul pentru care aceasta este adecvată având în vedere obiectivul urmărit de punctul 10; și

(g) o analiză care demonstrează modul în care aplicarea metodologiei adecvate de stabilire a prețurilor de transfer în cazul tranzacției relevante respectă principiul concurenței depline în sensul Liniilor directoare ale OCDE privind prețurile de transfer pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale.

13. Atât timp cât vânzătorul deține acțiuni în întreprinderea-țintă:

(a) partea care a efectuat notificarea și întreprinderile sale afiliate nu încheie nicio tranzacție relevantă care nu intră în domeniul de aplicare al delegării de autoritate, cu excepția cazului în care tranzacția relevantă respectă punctul 10 și a fost aprobată în mod corespunzător de consiliul de administrație al întreprinderii-țintă cu votul afirmativ al cel puțin unui membru numit de vânzător; și

(b) partea care a efectuat notificarea se asigură că respectivul consiliu de administrație al întreprinderii-țintă anulează orice tranzacție relevantă aprobată de directorul general în temeiul delegării sale de autoritate, în cazul în care aceasta nu se încadrează în condițiile de concurență deplină.

Secțiunea C. Procedura de raportare referitoare la angajamente

I. Procedura de raportare pentru finanțarea de urgență

14. Partea care a efectuat notificarea furnizează mandatarului însărcinat cu monitorizarea (cu o copie adresată echipei responsabile de caz a Comisiei) toate informațiile relevante referitoare la orice finanțare de urgență de îndată ce (i) ia cunoștință de probabilitatea ca finanțarea de urgență să fie necesară și/sau (ii) stabilește orice plan concret de a pune finanțarea de urgență la dispoziția întreprinderii-țintă, oricare dintre aceste situații intervine mai întâi, inclusiv, în măsura în care acestea sunt disponibile la momentul prezentării de informații cu privire la FE:

(a) o descriere a circumstanțelor care impun necesitatea acordării finanțării de urgență, inclusiv o explicație a motivelor pentru care finanțarea relevantă reprezintă o finanțare de urgență, precum și motivele pentru care finanțarea prin îndatorare de la părți terțe nu este disponibilă sau se preconizează că aceasta nu ar fi disponibilă în condiții rezonabile din punct de vedere comercial sau nu poate fi obținută în timp util sau se preconizează că nu poate fi obținută astfel;

(b) o explicație a motivelor pentru care întreprinderea-țintă se confruntă cu o criză acută a lichidității și a motivelor pentru care întreprinderea-țintă va trebui aproape sigur să își înceteze activitatea sau să devină insolvabilă pe termen scurt sau mediu în absența finanțării de urgență;

(c) o descriere și, dacă este disponibilă, o copie a condițiilor finanțării de urgență;

(d) o descriere a surselor de finanțare de la momentul respectiv ale părții care a efectuat notificarea și dacă oricare dintre aceste surse de finanțare constituie, în opinia rezonabilă a părții care a efectuat notificarea, o subvenție străină în sensul articolului 3 și, dacă este cazul, al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine; și

(e) o descriere a modului în care partea care a efectuat notificarea intenționează să asigure fondurile aferente finanțării de urgență și a măsurii în care aceste surse de finanțare constituie, în opinia rezonabilă a părții care a efectuat notificarea, o subvenție străină în sensul articolului 3 și, dacă este cazul, al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine.

15. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea informează partea care a efectuat notificarea în termen de două zile lucrătoare de la prezentarea de informații cu privire la FE dacă este de părere că aceasta este completă. În cazul în care mandatarul însărcinat cu monitorizarea consideră că prezentarea de informații cu privire la FE este incompletă, partea care a efectuat notificarea retransmite cât mai curând posibil prezentarea de informații cu privire la FE, împreună cu informațiile sau documentele suplimentare care pot fi solicitate în mod rezonabil de către mandatarul însărcinat cu monitorizarea.

16. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea informează echipa responsabilă de caz a Comisiei, partea care a efectuat notificarea și întreprinderea-țintă în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea prezentării complete de informații cu privire la FE dacă:

(a) este de părere în mod rezonabil că finanțarea de urgență relevantă nu generează un risc de direcționare a subvențiilor străine către piața internă într-un mod care ar denatura concurența în sensul articolului 4 și (dacă este cazul) al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine; sau

(b) este de părere în mod rezonabil că fondurile aferente finanțării de urgență relevante pot fi asigurate integral sau parțial prin subvenții străine și, prin urmare, aceasta generează un risc de direcționare,

a subvențiilor străine pe piața internă într-un mod care ar denatura concurența în sensul articolului 4 și (dacă este cazul) al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine.

Mandatarul însărcinat cu monitorizarea prezintă motivele în acest sens.

17. În termen de cinci zile lucrătoare de la primirea raportului mandatarului însărcinat cu monitorizarea în temeiul punctului 16 litera (a) și în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea raportului mandatarului însărcinat cu monitorizarea în temeiul punctului 16 litera (b), echipa responsabilă de caz a Comisiei poate emite un aviz adresat mandatarului însărcinat cu monitorizarea, părții care a efectuat notificarea și întreprinderii-țintă, explicând dacă, în opinia echipei responsabile de caz a Comisiei:

    (a) fondurile aferente finanțării de urgență avute în vedere pot fi asigurate integral sau parțial prin subvenții străine și, prin urmare, aceasta generează un risc de direcționare a subvențiilor străine către piața internă într-un mod care ar denatura concurența în sensul articolului 4 și (dacă este cazul) al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine; și

    (b) pe baza informațiilor primite de la partea care a efectuat notificarea sau de la întreprinderea-țintă, este puțin probabil ca o astfel de denaturare să fie compensată prin efecte pozitive în sensul articolului 6 din Regulamentul privind subvențiile străine.

18. Partea care a efectuat notificarea poate propune modificări ale finanțării de urgență pentru a elimina orice preocupări pe care echipa responsabilă de caz a Comisiei le poate avea în sensul punctului 17.

19. Partea care a efectuat notificarea nu pune la dispoziția întreprinderii-țintă finanțarea de urgență decât dacă:

    (a) mandatarul însărcinat cu monitorizarea a informat echipa responsabilă de caz a Comisiei, partea care a efectuat notificarea și întreprinderea-țintă că, în opinia sa, finanțarea de urgență avută în vedere nu generează preocupări în sensul punctului 16 litera (a), iar Comisia nu a emis un aviz prin care exprimă preocupări în termenul prevăzut la punctul 17; sau

    (b) mandatarul însărcinat cu monitorizarea a informat echipa responsabilă de caz a Comisiei, partea care a efectuat notificarea și întreprinderea-țintă că, în opinia sa, finanțarea de urgență avută în vedere generează preocupări în sensul punctului 16 litera (b), dar Comisia nu a emis un aviz prin care exprimă preocupări în termenul prevăzut la punctul 17; sau

    (c) în cazul în care, în urma raportului întocmit de mandatarul însărcinat cu monitorizarea în temeiul punctului 16 litera (a) sau al punctului 16 litera (b), echipa de caz a Comisiei a emis ulterior un aviz în temeiul punctului 17, partea care a efectuat notificarea a modificat finanțarea de urgență avută în vedere în temeiul punctului 18, iar echipa de caz a Comisiei consideră că modificarea (modificările) relevantă (relevante) vizează eliminarea preocupărilor sale în sensul punctului 17 (ținând seama în mod corespunzător de punctele de vedere ale părții care a efectuat notificarea).

20. În schimbul finanțării de urgență, întreprinderea-țintă plătește părții care a efectuat notificarea o sumă care reflectă bonitatea subiacentă a întreprinderii-țintă la momentul acordării finanțării de urgență, fără a se ține seama de efectele temporare ale dificultăților sale în materie de lichidități și ale finanțării de urgență.

21. Întreprinderea-țintă rambursează, iar partea care a efectuat notificarea se asigură că întreprinderea-țintă rambursează, în fiecare caz în măsura permisă de legislația aplicabilă, orice finanțare de urgență raportată echipei responsabile de caz a Comisiei în temeiul punctului 14 în termen de șase luni de la plata primei tranșe a finanțării de urgență.

22. Prin derogare de la punctul 21, întreprinderea-țintă nu este obligată să ramburseze finanțarea de urgență dacă, înainte de sfârșitul perioadei de șase luni prevăzute la punctul 21, la cererea părții care a efectuat notificarea, echipa responsabilă de caz a Comisiei a renunțat la obligația părții care a efectuat notificarea și a întreprinderii-țintă în temeiul punctului 21 sau a acordat o derogare de la aceasta.

II. Procedura de raportare pentru tranzacțiile relevante care fac obiectul raportării

23. Partea care a efectuat notificarea informează mandatarul însărcinat cu monitorizarea (cu o copie adresată echipei responsabile de caz a Comisiei) cu privire la orice propunere de tranzacție relevantă care face obiectul raportării înainte de punerea sa în aplicare, furnizând toate informațiile relevante în legătură cu tranzacția relevantă care face obiectul raportării. Această obligație de raportare nu aduce atingere articolului 24 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine (cererea de derogare), care se aplică *mutatis mutandis*.

24. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea informează partea care a efectuat notificarea în termen de două zile lucrătoare de la primirea cererii în temeiul punctului 23 dacă este de părere că respectiva cerere este completă. În cazul în care mandatarul însărcinat cu monitorizarea consideră că respectiva cerere este incompletă, partea care a efectuat notificarea retransmite cât mai curând posibil informațiile prevăzute la punctul 23, împreună cu informațiile sau documentele suplimentare solicitate în mod rezonabil de către mandatarul însărcinat cu monitorizarea.

25. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea informează echipa responsabilă de caz a Comisiei, partea care a efectuat notificarea și întreprinderea-țintă în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea informațiilor complete în temeiul punctului 23 dacă:

(a) este de părere în mod rezonabil că tranzacția relevantă care face obiectul raportării se realizează în condițiile pieței și, prin urmare, nu generează un risc de direcționare a subvențiilor străine către piața internă într-un mod care ar denatura concurența în sensul articolului 4 și (dacă este cazul) al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine; sau

(b) este de părere în mod rezonabil că este posibil ca tranzacția relevantă care face obiectul raportării să nu se realizeze în condițiile pieței în sensul punctului 10 și, prin urmare, aceasta generează un risc de direcționare a subvențiilor străine către piața internă într-un mod care ar denatura concurența în sensul articolului 4 și (dacă este cazul) al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine.

Mandatarul însărcinat cu monitorizarea prezintă motivele în acest sens.

26. În termen de cinci zile lucrătoare de la primirea raportului mandatarului însărcinat cu monitorizarea în temeiul punctului 25 litera (a) și în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea raportului mandatarului însărcinat cu monitorizarea în temeiul punctului 25 litera (b), echipa responsabilă de caz a Comisiei poate emite un aviz adresat mandatarului însărcinat cu monitorizarea, părții care a efectuat notificarea și întreprinderii-țintă, explicând dacă, în opinia echipei responsabile de caz a Comisiei:

(a) este posibil ca tranzacția relevantă care face obiectul raportării să nu se realizeze în condițiile pieței în sensul punctului 10 și, prin urmare, aceasta generează un risc de direcționare a subvențiilor străine către piața internă într-un mod care ar denatura concurența în sensul articolului 4 și (dacă este cazul) al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine; și

(b) pe baza informațiilor primite de la partea care a efectuat notificarea sau de la întreprinderea-țintă, este puțin probabil ca o astfel de denaturare să fie compensată prin efecte pozitive în sensul articolului 6 din Regulamentul privind subvențiile străine.

27. Partea care a efectuat notificarea poate propune măsuri de eliminare a oricăror preocupări ale echipei responsabile de caz a Comisiei în temeiul punctului 26.

28. Partea care a efectuat notificarea, întreprinderile sale afiliate și grupul-țintă nu realizează o tranzacție relevantă care face obiectul raportării decât dacă:

(a) mandatarul însărcinat cu monitorizarea a informat echipa responsabilă de caz a Comisiei, partea care a efectuat notificarea și întreprinderea-țintă că, în opinia sa, tranzacția relevantă care face obiectul raportării avută în vedere nu generează preocupări în sensul punctului 25 litera (a), iar Comisia nu a emis un aviz în termenul prevăzut la punctul 26; sau

(b) mandatarul însărcinat cu monitorizarea a informat echipa responsabilă de caz a Comisiei, partea care a efectuat notificarea și întreprinderea-țintă că, în opinia sa, tranzacția relevantă care face obiectul raportării avută în vedere generează preocupări în sensul punctului 25 litera (b), dar Comisia nu a emis un aviz în termenul prevăzut la punctul 26; sau

(c) în cazul în care, în urma raportului întocmit de mandatarul însărcinat cu monitorizarea în temeiul punctului 25 litera (a) sau al punctului 25 litera (b), echipa de caz a Comisiei a emis ulterior un aviz în temeiul punctului 26, partea care a efectuat notificarea a pus în aplicare măsurile propuse în temeiul punctului 27, iar echipa de caz a Comisiei consideră că acest demers elimină preocupările sale în sensul punctului 26 (ținând seama în mod corespunzător de punctele de vedere ale părții care a efectuat notificarea).

III. Notificarea anuală a altor tranzacții relevante

29. În termen de 30 de zile lucrătoare în EAU de la sfârșitul fiecărui an de raportare, partea care a efectuat notificarea transmite mandatarului însărcinat cu monitorizarea (cu o copie adresată echipei responsabile de caz a Comisiei) (i) o copie a tuturor acordurilor obligatorii din punct de vedere juridic încheiate în cursul anului de raportare precedent, care prevăd obligația părții care a efectuat notificarea sau a oricăreia dintre întreprinderile sale afiliate, a EIA sau a oricărei societăți afiliate EIA de efectuare a unei tranzacții relevante sub pragul de raportare, (ii) un rezumat al principalelor condiții ale oricărei astfel de tranzacții relevante și, dacă este cazul, (iii) o copie a oricărui aviz obținut în conformitate cu punctul 12 cu privire la tranzacția relevantă respectivă.

30. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea informează partea care a efectuat notificarea în termen de două zile lucrătoare de la primirea informațiilor în temeiul punctului 29 dacă este de părere că informațiile respective sunt complete. În cazul în care mandatarul însărcinat cu monitorizarea consideră că informațiile respective sunt incomplete, partea care a efectuat notificarea retransmite cât mai curând posibil informațiile prevăzute la punctul 29, împreună cu informațiile sau documentele suplimentare solicitate în mod rezonabil de către mandatarul însărcinat cu monitorizarea.

31. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea informează echipa responsabilă de caz a Comisiei, partea care a efectuat notificarea și întreprinderea-țintă în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea informațiilor complete în temeiul punctului 29 dacă este de părere în mod rezonabil că este posibil ca o tranzacție relevantă să nu fi fost încheiată în condițiile pieței în sensul punctului 10 și, prin urmare, aceasta generează un risc de direcționare a oricăror subvenții străine către piața internă într-un mod care ar denatura concurența în sensul articolului 4 și (dacă este cazul) al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea prezintă motivele în acest sens.

32. În termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea raportului mandatarului însărcinat cu monitorizarea în temeiul punctului 31, echipa responsabilă de caz a Comisiei poate emite un aviz adresat mandatarului însărcinat cu monitorizarea, părții care a efectuat notificarea și întreprinderii-țintă, explicând dacă, în opinia echipei responsabile de caz a Comisiei:

(a) este posibil ca tranzacția relevantă să nu se fi încheiat în condițiile pieței în sensul punctului 10 și, prin urmare, aceasta generează un risc de direcționare a subvențiilor străine către piața internă într-un mod care ar denatura concurența în sensul articolului 4 și (dacă este cazul) al articolului 5 din Regulamentul privind subvențiile străine; și

(b) este puțin probabil ca o astfel de denaturare să fie compensată prin efecte pozitive în sensul articolului 6 din Regulamentul privind subvențiile străine.

33. Partea care a efectuat notificarea poate propune măsuri de eliminare a oricăror preocupări ale echipei responsabile de caz a Comisiei în temeiul punctului 32.

34. Sub îndrumarea mandatarului însărcinat cu monitorizarea, partea care a efectuat notificarea, întreprinderile sale afiliate și/sau întreprinderea-țintă (după caz) pun în aplicare orice măsură propusă în temeiul punctului 33, cu condiția ca echipa responsabilă de caz a Comisiei să considere că o astfel de măsură elimină preocupările sale în sensul punctului 32 (ținând seama în mod corespunzător de punctele de vedere ale părții care a efectuat notificarea) sau, alternativ, anulează imediat tranzacția relevantă.

IV. Procedura de raportare pentru achizițiile care fac obiectul raportării

35. În cursul perioadei aferente angajamentelor, în termen de 15 zile lucrătoare în EAU de la data la care partea care a efectuat notificarea sau oricare dintre întreprinderile sale afiliate încheie un acord obligatoriu din punct de vedere juridic în temeiul căruia partea care a efectuat notificarea sau oricare dintre întreprinderile sale afiliate acceptă să realizeze o achiziție care face obiectul raportării și, în orice caz, înainte de punerea în aplicare a achiziției care face obiectul raportării, partea care a efectuat notificarea transmite mandatarului însărcinat cu monitorizarea (cu o copie adresată echipei responsabile de caz a Comisiei) o copie a oricărui astfel de acord și o descriere sumară a (i) tranzacției care face obiectul unui astfel de acord; și (ii) a activității întreprinderii relevante vizate de achiziția care face obiectul raportării.

36. Angajamentul prevăzut la punctul 35 nu împiedică punerea în aplicare a unei oferte publice sau a unei serii de tranzacții cu valori mobiliare (inclusiv cu valori mobiliare convertibile în alte tipuri de valori mobiliare), acceptate în vederea tranzacționării pe o piață (de tipul bursei de valori), prin care partea care a efectuat notificarea sau oricare dintre întreprinderile sale afiliate achiziționează acțiuni sau drepturi de vot sau controlul asupra unei întreprinderi relevante de la unul sau mai mulți vânzători și care constituie o achiziție care face obiectul raportării, cu condiția ca:

(a) achiziția care face obiectul raportării să fie raportată ulterior mandatarului însărcinat cu monitorizarea (cu o copie adresată echipei responsabile de caz a Comisiei), în conformitate cu punctul 35, fără întârziere; și

(b) partea care a efectuat notificarea sau o întreprinderea afiliată a acesteia (după caz) să nu exercite drepturi de numire a membrilor consiliului de administrație și nici drepturile de vot aferente valorilor mobiliare în cauză până când nu raportează mandatarului însărcinat cu monitorizarea achiziția care face obiectul raportării (cu o copie adresată echipei responsabile de caz a Comisiei) în conformitate cu punctul 35.

Secțiunea D.Mandatarul însărcinat cu monitorizarea

I. Procedura de numire

37. Partea care a efectuat notificarea numește un mandatar însărcinat cu monitorizarea care să îndeplinească funcțiile prevăzute în prezentele angajamente pentru un mandatar însărcinat cu monitorizarea cel târziu la data finalizării.

38. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea:

(a) la momentul numirii, este independent de partea care a efectuat notificarea și de întreprinderile sale afiliate, de vânzător, de întreprinderea-țintă și de EIA;

(b) deține experiența, competențele și calificările necesare pentru a-și îndeplini mandatul, de exemplu, are suficientă experiență relevantă în calitate de auditor; și

(c) nu are niciun conflict de interese și nu va face obiectul niciun conflict de interese.

39. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea este remunerat de către partea care a efectuat notificarea într-un mod care să nu afecteze îndeplinirea independentă și efectivă a mandatului său.

1. *Propunerea din partea părții care a efectuat notificarea*

40. În termen de cel mult două săptămâni de la data intrării în vigoare, partea care a efectuat notificarea transmite Comisiei, spre aprobare, numele uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice pe care partea care a efectuat notificarea propune să le numească în calitate de mandatar însărcinat cu monitorizarea.

41. Propunerea trebuie să conțină informații suficiente, astfel încât Comisia să verifice dacă persoana propusă/persoanele propuse pentru funcția de mandatar însărcinat cu monitorizarea îndeplinește/îndeplinesc cerințele prevăzute la punctul 38; de asemenea, propunerea trebuie să includă:

(a) condițiile integrale ale mandatului propus, inclusiv toate dispozițiile necesare pentru ca mandatarul însărcinat cu monitorizarea să își îndeplinească sarcinile în conformitate cu prezentele angajamente și

(b) prezentarea unui plan de lucru care să descrie modul în care mandatarul însărcinat cu monitorizarea intenționează să își îndeplinească sarcinile care îi revin în temeiul prezentelor angajamente.

2. *Aprobarea sau respingerea de către Comisie*

42. Comisia are libertatea de a aproba sau a respinge persoana propusă/persoanele propuse pentru funcția de mandatar însărcinat cu monitorizarea și de a aproba mandatul propus sub rezerva oricăror modificări pe care le consideră necesare pentru ca mandatarul însărcinat cu monitorizarea să își îndeplinească obligațiile. În cazul în care este aprobat un singur nume, partea care a efectuat notificarea va numi sau va dispune numirea persoanei sau a persoanelor în cauză în funcția de mandatar însărcinat cu monitorizarea, în conformitate cu mandatul aprobat de Comisie. În cazul în care Comisia aprobă mai multe nume, partea care a efectuat notificarea are libertatea de a alege mandatarul însărcinat cu monitorizarea dintre numele aprobate. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea este numit în termen de o săptămână de la aprobarea de către Comisie, în conformitate cu mandatul aprobat de Comisie.

3. *Propunere nouă din partea părții care a efectuat notificarea*

43. În cazul în care toți mandatarii însărcinați cu monitorizarea propuși sunt respinși, partea care a efectuat notificarea transmite numele a cel puțin alte două persoane fizice sau juridice în termen de o săptămână de la data la care a fost informată cu privire la respingere, în conformitate cu punctele 41 și 42.

4. *Mandatarul însărcinat cu monitorizarea desemnat de Comisie*

44. În cazul în care toți ceilalți mandatari însărcinați cu monitorizarea propuși sunt respinși de către Comisie, aceasta va desemna un mandatar însărcinat cu monitorizarea, pe care partea care a efectuat notificarea îl va numi sau în legătură cu care aceasta va dispune numirea sa în conformitate cu mandatul aprobat de Comisie.

II. Sarcinile și obligațiile mandatarului însărcinat cu monitorizarea

45. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea își asumă sarcinile și obligațiile specificate în temeiul punctului 46 pentru a asigura respectarea angajamentelor. Din proprie inițiativă sau la cererea mandatarului însărcinat cu monitorizarea sau a părții care a efectuat notificarea, Comisia poate să emită ordine sau instrucțiuni mandatarului însărcinat cu monitorizarea, cu scopul de a asigura respectarea angajamentelor.

46. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea:

(a) monitorizează respectarea angajamentelor de către partea care a efectuat notificarea;

(b) propune, în primul său raport către Comisie, un plan de lucru detaliat, în care descrie modul în care intenționează să monitorizeze respectarea angajamentelor de către partea care a efectuat notificarea;

(c) furnizează Comisiei un raport scris, trimițând în același timp o copie neconfidențială părții care a efectuat notificarea, în termen de 15 zile lucrătoare de la încheierea fiecărei perioade de șase luni, astfel încât Comisia să poată evalua dacă sunt respectate angajamentele;

(d) dacă este necesar, propune părții care a efectuat notificarea măsurile pe care mandatarul însărcinat cu monitorizarea le consideră necesare pentru a asigura respectarea angajamentelor de către partea care a efectuat notificarea;

(e) raportează cu promptitudine în scris Comisiei, trimițând în același timp o copie neconfidențială părții care a efectuat notificarea, în cazul în care concluzionează, pe baza unor motive întemeiate, că partea care a efectuat notificarea nu a respectat angajamentele;

(f) acționează ca punct de contact pentru întrebările părților terțe cu privire la natura și domeniul de aplicare al angajamentelor; și

(g) își asumă toate celelalte funcții atribuite mandatarului însărcinat cu monitorizarea potrivit condițiilor și obligațiilor aferente deciziei.

47. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea răspunde cu promptitudine oricărei cereri din partea părții care a efectuat notificarea, a întreprinderilor sale afiliate și a Comisiei și, în orice caz, în termen de cinci zile lucrătoare de la data la care cererea în cauză a fost trimisă mandatarului însărcinat cu monitorizarea.

III. Sarcinile și obligațiile părții care a efectuat notificarea și ale întreprinderilor sale afiliate

48. Partea care a efectuat notificarea pune la dispoziția mandatarului însărcinat cu monitorizarea toate formele de cooperare și de asistență, precum și toate informațiile pe care mandatarul însărcinat cu monitorizarea le poate solicita în mod rezonabil pentru îndeplinirea sarcinilor sale și se asigură că întreprinderile sale afiliate și consilierii săi externi acționează astfel. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea are acces deplin și complet la oricare dintre registrele, evidențele, documentele, personalul de conducere sau alt personal, instalațiile, amplasamentele și informațiile tehnice ale părții care a efectuat notificarea sau ale întreprinderii-țintă, necesare în mod rezonabil pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul angajamentelor. Partea care a efectuat notificarea și întreprinderile sale afiliate furnizează mandatarului însărcinat cu monitorizarea, la cerere, copii ale oricăror documente pe care mandatarul însărcinat cu monitorizarea le poate solicita în mod rezonabil pentru a-și îndeplini sarcinile.

49. Partea care a efectuat notificarea despăgubește mandatarul însărcinat cu monitorizarea, precum și angajații și agenții acestuia (fiecare dintre aceștia fiind o „***parte despăgubită***”) și exonerează de răspundere fiecare parte despăgubită și convine că o parte despăgubită nu are nicio răspundere față de partea care a efectuat notificarea în legătură cu orice obligație care decurge din îndeplinirea sarcinilor mandatarului însărcinat cu monitorizarea în temeiul angajamentelor, cu excepția cazului în care:

obligația respectivă rezultă din neîndeplinirea intenționată a sarcinilor, imprudența, neglijența gravă sau reaua-credință a mandatarului însărcinat cu monitorizarea, a angajaților, a agenților sau a consilierilor acestuia.

50. În cazul în care mandatarul însărcinat cu monitorizarea are motive întemeiate să considere că o tranzacție relevantă nu respectă punctul 10, pe cheltuiala părții care a efectuat notificarea, mandatarul însărcinat cu monitorizarea poate numi un consilier sau un expert extern pentru a oferi consultanță cu privire la Liniile directoare ale OCDE privind prețurile de transfer pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale, la Regulamentul privind subvențiile străine și/sau la orice alt aspect conex, cu condiția ca orice onorariu și alte cheltuieli suportate de mandatarul însărcinat cu monitorizarea în legătură cu o astfel de numire să fie rezonabile. Numirea unui astfel de consilier sau expert extern este condiționată de aprobarea părții care a efectuat notificarea (această aprobare neputând fi refuzată sau amânată în mod nejustificat). În cazul în care partea care a efectuat notificarea refuză să aprobe consilierul sau expertul extern propus de mandatarul însărcinat cu monitorizarea, Comisia poate aproba numirea consilierului sau expertului respectiv, după audierea părții care a efectuat notificarea. Numai mandatarul însărcinat cu monitorizarea are dreptul de a emite instrucțiuni pentru consilierul sau expertul extern (după caz). Punctul 49 se aplică *mutatis mutandis*.

51. Partea care a efectuat notificarea își exprimă acordul în sensul partajării de către Comisie cu mandatarul însărcinat cu monitorizarea a informațiilor confidențiale care fac obiectul dreptului de proprietate al părții care a efectuat notificarea sau al întreprinderilor sale afiliate. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea nu divulgă aceste informații, iar principiile prevăzute la articolul 43 alineatele (1) și (2) din Regulamentul privind subvențiile străine se aplică *mutatis mutandis*.

52. Partea care a efectuat notificarea este de acord ca datele de contact ale mandatarului însărcinat cu monitorizarea să fie publicate pe site-ul web al Direcției Generale Concurență a Comisiei și să informeze părțile terțe interesate cu privire la identitatea și sarcinile mandatarului însărcinat cu monitorizarea.

53. În cursul perioadei aferente angajamentelor, Comisia poate solicita părții care a efectuat notificarea și întreprinderilor sale afiliate toate informațiile care sunt necesare în mod rezonabil pentru a monitoriza punerea în aplicare efectivă a acestor angajamente.

IV. Înlocuirea, descărcarea de gestiune și reînnoirea mandatului mandatarului însărcinat cu monitorizarea

54. În cazul în care mandatarul însărcinat cu monitorizarea nu își îndeplinește funcțiile conform angajamentelor sau din orice alte motive întemeiate, printre care se numără expunerea mandatarului însărcinat cu monitorizarea la un conflict de interese:

(a) după audierea mandatarului însărcinat cu monitorizarea și a părții care a efectuat notificarea, Comisia poate solicita părții care a efectuat notificarea să înlocuiască mandatarul însărcinat cu monitorizarea; sau

(b) cu aprobarea prealabilă a Comisiei, partea care a efectuat notificarea poate să înlocuiască mandatarul însărcinat cu monitorizarea.

55. În cazul în care mandatarul însărcinat cu monitorizarea este înlocuit în conformitate cu dispozițiile punctului 54,, acestuia i se poate solicita să continue să își exercite funcția până când este numit un nou mandatar însărcinat cu monitorizarea, căruia mandatarul însărcinat cu monitorizarea i-a predat toate informațiile relevante. Noul mandatar însărcinat cu monitorizarea este numit în conformitate cu procedura prevăzută la punctele 37-44.

56. Cu excepția cazului în care este înlocuit în conformitate cu punctul 54, mandatarul însărcinat cu monitorizarea va înceta să acționeze în calitate de mandatar însărcinat cu monitorizarea numai după ce Comisia l-a descărcat de gestiune, după punerea în aplicare a tuturor angajamentelor care i-au fost încredințate. Cu toate acestea, Comisia poate solicita în orice moment reînnoirea mandatului mandatarului însărcinat cu monitorizarea dacă ulterior se constată că măsurile corective relevante nu au fost puse în aplicare pe deplin și în mod corespunzător.

Secțiunea E. Clauza de revizuire

57. Comisia poate prelungi termenele prevăzute în angajamente ca răspuns la o cerere din partea părții care a efectuat notificarea sau, după caz, din proprie inițiativă. În cazul în care partea care a efectuat notificarea solicită o prelungire a unui termen, aceasta prezintă Comisiei o cerere motivată în acest sens cel târziu cu cinci zile lucrătoare în EAU înainte de expirarea perioadei respective, prezentând motive întemeiate în acest sens.

58. În plus, ca răspuns la o cerere motivată transmisă de partea care a efectuat notificarea, care prezintă motive întemeiate în acest sens, în circumstanțe excepționale, Comisia poate renunța la unul sau mai multe dintre angajamentele prevăzute de prezentele angajamente sau le poate modifica sau înlocui. Această cerere este însoțită de un raport din partea mandatarului însărcinat cu monitorizarea, care transmite în același timp părții care a efectuat notificarea o copie neconfidențială a raportului respectiv. Cu excepția cazului în care este aprobată, cererea nu are ca efect suspendarea aplicării angajamentului relevant și, în special, suspendarea expirării oricărei perioade în care angajamentul relevant trebuie respectat.

Secțiunea F. Intrarea în vigoare și perioada aferentă angajamentelor

59. Angajamentele intră în vigoare la data intrării în vigoare și rămân în vigoare pe durata perioadei aferente angajamentelor.

60. În cazul în care, în urma unui aviz motivat, o copie a acestuia trebuind transmisă părții care a efectuat notificarea cu cel puțin șase luni înainte de expirarea perioadei aferente angajamentelor, Comisia consideră că este necesar și proporțional să prelungească perioada aferentă angajamentelor pentru a evita denaturarea concurenței pe piața internă, aceasta poate prelungi durata perioadei aferente angajamentelor cu o perioadă suplimentară de maximum trei ani („***perioada suplimentară***"). În cazul în care, în urma unui aviz motivat, o copie a acestuia trebuind transmisă părții care a efectuat notificarea cu cel puțin șase luni înainte de expirarea perioadei suplimentare, Comisia consideră că este necesar și proporțional să prelungească perioada suplimentară pentru a evita denaturarea concurenței pe piața internă, aceasta poate prelungi durata perioadei suplimentare cu o perioadă suplimentară de maximum doi ani.

61. Perioada aferentă angajamentelor poate fi prelungită în orice moment de către Comisie, cu acordul părții care a efectuat notificarea și al întreprinderii-țintă.

[Semnătura]

Responsabil juridic și de conformitate principal al grupului e&

autorizat în mod corespunzător pe seama și în numele Emirates Telecommunications Group Company P.J.S.C.

[Semnătura]

Director/Directoare

autorizat(ă) în mod corespunzător pe seama și în numele PPF Telecom Group B.V.

ANEXA 1 Angajamentele EIA

Cazul FS.100011 – Emirates Telecommunications Group/PPF Telecom Group

ANGAJAMENTE FAȚĂ DE COMISIA EUROPEANĂ

În temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2022/2560 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind subvențiile străine care denaturează piața internă („***Regulamentul privind subvențiile străine***"), Emirates Investment Authority („EIA") își asumă următoarele angajamente („***angajamentele EIA***") față de Comisia Europeană („Comisia") în vederea adoptării de către Comisie a unei decizii în temeiul articolului 11 alineatul (3) și al articolului 25 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul privind subvențiile străine în ceea ce privește achiziționarea a 50 % plus o acțiune și a controlului exclusiv asupra PPF Telecom Group B.V. („***întreprinderea-țintă***") de către Emirates Telecommunications Group Company P.J.S.C. („***partea care a efectuat notificarea***") („***concentrarea***").

Acest text trebuie interpretat în lumina deciziei Comisiei în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul privind subvențiile străine în ceea ce privește concentrarea („***decizia***"), în cadrul general al dreptului Uniunii Europene, în special în lumina Regulamentului privind subvențiile străine și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2023/1441 al Comisiei din 10 iulie 2023 privind modalitățile detaliate de desfășurare a procedurilor de către Comisie în temeiul Regulamentului privind subvențiile străine.

Secțiunea A.Definiții

1. În sensul angajamentelor EIA, termenii de mai jos au următoarele înțelesuri:

Finalizare: transferul a 50 % plus o acțiune în cadrul întreprinderii-țintă de la vânzător către partea care a efectuat notificarea.

Perioada aferentă angajamentelor: perioada care începe la data intrării în vigoare și se încheie la 10 ani de la data intrării în vigoare sau astfel cum a fost prelungită de Comisie în temeiul punctului 7 din angajamentele EIA.

Statutul e&: statutul părții care a efectuat notificarea, adoptat la 17 martie 2021, astfel cum poate fi modificat periodic.

Data intrării în vigoare: data adoptării deciziei.

Participație e& relevantă: (i) o participație specială în cadrul părții care a efectuat notificarea care reprezintă cel puțin 60 % din capitalul social emis al părții care a efectuat notificarea sau care conferă cel puțin 60 % din drepturile de vot care pot fi exercitate în cadrul adunărilor acționarilor părții care a efectuat notificarea; (ii) dreptul de a exercita 75 % sau mai mult din voturile care pot fi exercitate în cadrul adunărilor acționarilor părții care a efectuat notificarea; sau (iii) orice altă participație de control în cadrul părții care a efectuat notificarea în sensul articolului 20 alineatele (5) și (6) din Regulamentul privind subvențiile străine.

Cesionar relevant: o persoană fizică sau juridică, alta decât EIA.

Vânzător: PPF Group N.V.

Dispoziții speciale: Articolul 11 din Legea federală nr. 1 din 1991 a EAU privind înființarea întreprinderii de comunicații din Emiratele Arabe Unite (astfel cum a fost modificată), astfel cum poate fi modificată periodic.

Legea falimentului din EAU: Decretul-lege federal nr. 51 din 2023 al EAU de promulgare a Legii privind reorganizarea financiară și falimentul, astfel cum poate fi modificat periodic.

Ziua lucrătoare în EAU: înseamnă orice zi (cu excepția unei zile de sâmbătă sau duminică sau a unei zile de sărbătoare legală din Emiratele Arabe Unite) în care băncile sunt deschise pentru activități comerciale generale în Abu Dhabi.

Secțiunea B. Angajamente privind aplicarea Legii falimentului din EAU în cazul e&

2. Sub rezerva punctului 3 de mai jos, în cursul perioadei aferente angajamentelor, EIA nu poate propune sau vota în favoarea niciunei decizii a acționarilor părții care a efectuat notificarea de modificare a statutului e& într-un mod care ar excepta integral sau parțial partea care a efectuat notificarea de la aplicarea Legii falimentului din EAU.

3. Angajamentul de la punctul 2 de mai sus nu aduce atingere drepturilor EIA în temeiul dispozițiilor speciale.

4. În cursul perioadei aferente angajamentelor, înainte de a vinde sau de a transfera în alt mod o participație e& relevantă către un cesionar relevant, EIA se asigură că respectivul cesionar relevant semnează și transmite echipei responsabile de caz a Comisiei, cu o copie adresată EIA și părții care a efectuat notificarea, angajamente obligatorii pentru cesionarul relevant în esență în aceeași formă precum angajamentele asumate de EIA în prezentul document și nu execută vânzarea sau transferul participației e& relevante decât dacă respectivul cesionar relevant a semnat astfel de angajamente.

Secțiunea C. Clauza de revizuire

5. Ca răspuns la o cerere motivată transmisă de partea care a efectuat notificarea sau de EIA, care prezintă motive întemeiate în acest sens, în circumstanțe excepționale, Comisia poate renunța la unul sau mai multe dintre angajamentele EIA sau le poate modifica sau înlocui. Cu excepția cazului în care este aprobată, cererea nu are ca efect suspendarea aplicării angajamentului relevant și, în special, suspendarea expirării oricărei perioade în care angajamentul relevant trebuie respectat.

Secțiunea D.Intrarea în vigoare și perioada aferentă angajamentelor

6. Angajamentele EIA intră în vigoare la data intrării în vigoare și rămân în vigoare pe durata perioadei aferente angajamentelor.

7. În cazul în care, în urma unui aviz motivat, o copie a acestuia trebuind transmisă părții care a efectuat notificarea cu cel puțin șase luni înainte de expirarea perioadei aferente angajamentelor, Comisia consideră că este necesar și proporțional să prelungească perioada aferentă angajamentelor pentru a evita denaturarea concurenței pe piața internă, aceasta poate prelungi durata perioadei aferente angajamentelor cu o perioadă suplimentară de maximum trei ani („perioada suplimentară”). În cazul în care, în urma unui aviz motivat, o copie a acestuia trebuind transmisă părții care a efectuat notificarea cu cel puțin șase luni înainte de expirarea perioadei suplimentare, Comisia consideră că este necesar și proporțional să prelungească perioada suplimentară pentru a evita denaturarea concurenței pe piața internă, aceasta poate prelungi durata perioadei suplimentare cu o perioadă suplimentară de maximum doi ani.

8. Perioada aferentă angajamentelor poate fi prelungită în orice moment de către Comisie, cu acordul EIA și al părții care a efectuat notificarea.

[*Nume/Funcție*]

autorizat(ă) în mod corespunzător pentru și în numele Emirates Investment Authority

ANEXA 2 Grupul-țintă

Grupul-țintă cuprinde următoarele persoane juridice, succesorii și cesionarii acestora, precum și orice altă întreprindere stabilită în UE asupra căreia întreprinderea-țintă poate, în mod direct sau indirect, să dobândească periodic controlul.

Denumirea entității	Țara de înregistrare
PPF Telecom Group B.V.	Țările de Jos
TMT Hungary Infra B.V.	Țările de Jos
TMT Hungary B.V.	Țările de Jos
PPF TMT Bidco1 N.V.	Țările de Jos
[Societatea holding pentru activitatea CETIN a întreprinderii-țintă, denumită „***CETIN HoldCo***”, în curs de constituire]	[Țările de Jos]
Yettel Bulgaria EAD	Bulgaria
CETIN Bulgaria EAD	Bulgaria
Yettel Magyarország Zrt.	Ungaria
Yettel Real Estate Hungary Zrt.	Ungaria
CETIN Hungary Zrt.	Ungaria
O2 Slovakia s.r.o.	Slovacia
O2 Business Services, a.s.	Slovacia
O2 Networks s.r.o.	Slovacia